

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj: S1 2 K 034454 20 K

Datum presude: 17.03.2022. godine

Datum otpravka: 28.04.2022. godine

Vijeće Suda:

Mirsad Strika, predsjednik vijeća

Hasija Mašović, član vijeća

Goran Radević, član vijeća

**Predmet Tužilaštva Bosne i Hercegovine
Protiv**

Dragana Mektića, Igora Golijanina, Samira Agića i Edina Garaplije

PRVOSTEPENA PRESUDA

Tužilaštvo Bosne i Hercegovine:

Tužiteljica Mijović Vedrana

Branioци:

Advokat Senka Nožica, za optuženog Dragana Mektića

Advokat Mirela Kanlić, za optuženog Igora Golijanina

Advokati Vasvija Vidović i Nina Karačić, za optuženog Samira Agića

Advokati Adna Dobošlić Ucoglan i Damir Beglerović, za optuženog Edina Garapliju

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudije Mirsada Strike, kao predsjednika vijeća, te sudija Hasije Mašović i Gorana Radevića kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Ilvane Hadžić u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv Dragana Mektića, Igora Golijanina, Samira Agića i Edina Garaplije, optuženih za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), po optužnici Tužilaštva BiH broj T20 0 KTKT 0017170 19 od 17.01.2020.godine, potvrđenoj 17.01.2020.godine, nakon održanog glavnog pretresa, sa kojeg je dijelom bila isključena javnost, u prisustvu optuženog Dragana Mektića, i njegovog branioca, advokata Senke Nožice, optuženog Igora Golijanina i njegovog branioca, advokata Mirele Kanlić, optuženog Samira Agića i njegovih branilaca, advokata Vasvije Vidović i Nine Karačić, optuženog Edina Garaplije i njegovih branilaca, advokata Adne Dobošlić Ucoglan i Damira Beglerovića, te tužioca Tužilaštva BiH, tužiteljice Vedrane Mijović, dana 17.03.2022.godine, donio je i javno objavio:

P R E S U D U

Optuženi:

1. **DRAGAN MEKTIĆ**, sin Milana i majke Marte, rođene Blagojević, rođen 23.12.1956.godine u mjestu Dragalovci, opština Doboj, JMBG: ..., državljaniin ..., oženjen, otac dvoje punoljetne djece, po nacionalnosti ..., po zanimanju dipl. kriminalista, poslanik u Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine, prebivalište ..., neosuđivan.
2. **IGOR GOLIJANIN**, sin Nikole i majke Milunke, rođene Veljović, rođen 25.07.1979. godine u Sarajevu, JMBG: ..., državljaniin ..., oženjen, otac dvoje mlđb. djece, po nacionalnosti ..., po zanimanju dipl. inženjer mašinstva, prebivalište ..., neosuđivan.
3. **SAMIR AGIĆ**, sin Hamdije i majke Esme, rođene Varmaz, rođen 17.08.1968. godine u Travniku, JMBG: ..., državljaniin ..., oženjen, otac dvoje djece, po nacionalnosti ..., po zanimanju doktor pravnih nauka, zaposlen u Ministarstvu bezbjednosti BiH na poslovima Pomoćnik ministra u Sektoru za zaštitu i spašavanje, prebivalište ..., neosuđivan.
4. **EDIN GARAPLIJA**, sin Ibre i majke Aiše, rođene Deljković, rođen 14.11.1968. godine u mjestu Pljevlja, Republika Crna Gora, JMBG: ..., oženjen, otac četvero djece od toga dvoje mlđb., državljaniin ..., po nacionalnosti ..., po zanimanju magistar inženjerijskog menadžmenta, zaposlen u pravnom licu Institut za upravljanje rizicima d.o.o., Beograd, Republika Srbija, prebivalište ..., neosuđivan.

Na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku BiH

OSLOBAĐAJU SE OD OPTUŽBE

Da su:

U okviru realizacije „Projekta prekogranične saradnje u oblasti vatrogastva između Bosne i Hercegovine i Republike Crne Gore“ u vrijednosti od 198.454,51 Euro, koji je realizovan u periodu od 2015. godine do 2017. godine i finansiran od strane Delegacije Evropske unije za BiH, kao odgovorna lica u Ministarstvu bezbjednosti Bosne i Hercegovine i odgovorno lice u pravnom licu, Institutu za zaštitu od požara i eksplozija – INZA d.o.o. Sarajevo, iskoristili svoj službeni položaj i ovlaštenja i time pribavili korist sebi i drugome, nanijeli štetu i teže povrijedili prava drugoga, svako od njih u okviru svojih ovlaštenja, na način da su:

MEKTIĆ DRAGAN, u svojstvu Ministra u Ministarstvu bezbjednosti Bosne i Hercegovine u Savjetu ministara Bosne i Hercegovine,

GOLIJEV IZET, u svojstvu šefa kabineta Ministra u Ministarstvu bezbjednosti Bosne i Hercegovine,

AGIĆ SAMIR, u svojstvu Pomoćnika ministra u Sektoru za zaštitu i spašavanje u Ministarstvu bezbjednosti Bosne i Hercegovine i člana Projektnog tima/odbora na Projektu prekogranične saradnje u oblasti vatrogastva između Bosne i Hercegovine i Republike Crne Gore,

GARAPLIJA EDIN, u svojstvu odgovornog lica i vlasnika Instituta za zaštitu od požara i eksplozija- INZA d.o.o., Sarajevo, koje pravno lice je bilo partner/ koaplikant Ministarstva bezbjednosti BiH, na Projektu prekogranične saradnje u oblasti vatrogastva između Bosne i Hercegovine i Republike Crne Gore i člana Projektnog tima/odbora na Projektu prekogranične saradnje u oblasti vatrogastva između Bosne i Hercegovine i Republike Crne Gore,

1. **Mektić Dragan** u svojstvu službenog i odgovornog lica kojem je povjereno rukovođenje Ministarstvom bezbjednosti Bosne i Hercegovine na osnovu člana 20. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine, iskoristio svoj službeni položaj i ovlaštenja, u namjeri sticanja protivpravne imovinske koristi, tako što je postupio protivno Zakonu o sukobu interesa u institucijama vlasti Bosne i Hercegovine i to odredbi člana 2. stav 8. koji propisuje da su u obavljanju funkcija nosioci izvršnih funkcija obavezni da imovinu, sredstva za rad i finansijska sredstva koja su im povjerena koristi isključivo u svrhu za koju su namijenjena i protivno Zakonu o javnim nabavkama BiH i to članu 72. stav 4. koji propisuje da ako izabrani ponuđač ne dostavi garanciju za izvršenje ugovora u ostavljenom roku, nakon zaključivanja ugovora, zaključeni ugovor smatra se apsolutno ništavnim i protivno Zakonu o javnim nabavkama BiH u cjelini, koji ne poznaje mogućnost naknadnog zaključivanja „aneksa ugovora“, niti propisuje mogućnost izmjena u vezi sa robom i rokovima u odnosu na utvrđeno u tenderskoj dokumentaciji i zaključenim osnovnim ugovorom, tako što je suprotno stvarnim potrebama krajnjih korisnika opreme, vatrogasaca čije potrebe su za nabavkom vatrogasnih uniformi i vatrogasnih cipela Ministarstvu prije pokretanja javne nabavke, dostavile Federalna uprava civilne zaštite svojim aktom, broj: 05-44/25-22-1/15 od 22.05.2015. godine u kom je iskazala potrebu za ukupno 85 košulja (sledećih konfekcijskih brojeva: 40-11 kom, 41-3 kom, 42-21 kom, 43-5 kom, 44-17 kom, 45-19 kom, 46-8 kom, 48- 1 kom), ukupno 85

jakni (sljedećih konfekcijskih brojeva: 44-2 kom, 48-3 kom, 50-11 kom, 52-18 kom, 54-20 kom, 56-19 kom, 58-8 kom, 60-3 kom, 64-1 kom), ukupno 85 hlača (sljedećih konfekcijskih brojeva: 44-2 kom, 48-3 kom, 50-11 kom, 52-18 kom, 54-20 kom, 56-19 kom, 58-8 kom, 60-3 kom, 64-1 kom), ukupno 85 pari čizama (sljedećih veličina: 41-1 kom, 42-10 kom, 43-23 kom, 44-17 kom, 45-16 kom, 46-12 kom, 47-5 kom, 48-1 kom) i Republička uprava civilne zaštite svojim aktom, broj: 10/1.02/152-14-15/15 od 22.05.2015. godine iskazala potrebu za ukupno 85 uniformi (sljedećih veličina: L-1 kom, XL-14 kom, XXL-39 kom, XXXL-29 kom, veće od XXXL-2 kom) i 85 pari čizama (sljedećih brojeva: broj 41-1 kom, broj 42-13 kom, broj 43-21 kom, broj 44-20 kom, broj 45-19 kom, broj 46-6 kom, broj 47-2 kom, broj 48-1 kom, broj 49-2 kom), dana 05.05.2017. godine donio Odluku o pokretanju postupka javne nabavke, broj: 04-16-4-3696/17, kojom Odlukom je u ime ugovornog organa, Ministarstva pokrenuo postupak javne nabavke - vatrogasne opreme, odnosno uniformi za borbu protiv šumskih požara i to: 180 komada košulja dugi rukav (sljedećih veličina: 40-11 kom, 41-3 kom, 42-21 kom, 43-5 kom, 44-20 kom, 45-21 kom, 46-8 kom, 48-1 kom, 50-1 kom, 52-14 kom, 54-42 kom, 56-31 kom, 58-1 kom, 60-1 kom), 180 komada uniformi koje čine bluza i pantalone (sljedećih veličina: 44-2 kom, 48-3 kom, 50-14 kom, 52-35 kom, 54-62 kom, 56-50 kom, 58-9 kom, 60-4 kom, 64-1 kom), 180 komada zaštitnih rukavica za borbu protiv šumskih požara (sljedećih veličina 8-45 pari, 9-45 pari, 10-45 pari, 11-45 pari), 180 komada zaštitnih kaciga za borbu protiv šumskih požara sa zaštitnim naočalama, ukupno 270 komada metlarica za borbu protiv šumskih požara, ukupno 180 komada vatrogasnih kaiša, ukupno 180 komada vatrogasnih pumpi u ruksacima, ukupno 10 komada megafona, a sve u ukupnoj vrijednosti od 140.800,00 KM bez PDV-a, iako je znao da predmetna javna nabavka nije planirana u Planu javnih nabavki Ministarstva za 2017. godinu, a koji postupak je potom okončan donošenjem Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 04-16-4-3696-5/17 od 01.06.2017. godine i zaključivanjem Ugovora o nabavci i isporuci opreme za vatrogasce za potrebe Ministarstva, broj: 04-16-4-3696-14/17 od 16.06.2017.godine sa dobavljačem-preduzećem Teh-Projekt Inženjering d.o.o. Rijeka, Republika Hrvatska, u vrijednosti od 124.940,00 KM bez PDV-a, a zatim nakon što je izabrani dobavljač Teh-Projekt Inženjering iz Rijeke dana 28.06.2017. godine pismeno obavjestio ugovorni organ Ministarstvo, da nije u mogućnosti izvršiti preuzete obaveze iz zaključenog ugovora od 16.06.2017. godine, na način kako je ugovoreno i u ugovorenom roku, propuštajući pri tom da kao dobavljač robe Ministarstvu kao naručiocu robe, dostavi najkasnije do 26.06.2017. godine kao sredstvo obezbjeđenja za uredno izvršenje ugovora Garanciju u obliku безусловne bankarske garancije u iznosu od 10% od vrijednosti osnovnog ugovora, broj: 04-16-4-3696-5/17 od 16.06.2017.godine, pa je tako u ime Ministarstva dana 12.07.2017. godine na osnovni ugovor koji je već bio ništavan zbog nedostavljanja navedene Garancije od strane dobavljača i neizvršavanja preuzetih obaveza od strane dobavljača na način i u roku kako je ugovoreno, zaključio Aneks ugovora sa dobavljačem Teh-projekt inženjering d.o.o. Rijeka, broj: 04-16-4-3696-21/17 kojim je ugovoren novi rok za isporuku robe/opreme za vatrogasce najkasnije do 31.08.2017. godine i ugovoren novi rok za dostavljanje Garancije Ministarstvu koji je određen kao rok od 10 dana od dana potpisivanja navedenog Aneksa, a zatim istog dana aktom, broj: 04-16-4-3696-22/17 od 12.07.2017. godine uputio saglasnost dobavljaču Teh-projekt Inženjering d.o.o. Rijeka u kom je navedeno da je Ministarstvo saglasno sa izmjenom u specifikaciji za veličinu rukavica i to: veličina 8-10 pari, veličina 9-68 pari, veličina 10-48 pari i veličina 11-54 para, na koji način je pogodio dobavljaču Teh-Projekt Inženjering d.o.o. Rijeka, jer je navedenom dobavljaču omogućio da izvrši isporuku po osnovu apsolutno ništavnog ugovora, zaključio aneks ugovora, izmjenivši predmet i rok ugovora i rok za dostavljanje bankarske garancije, mjesec dana kasnije od roka ugovorenog osnovnim ugovorom,

odnosno dana 25.08.2017. godine u skladu sa svojim poslovnim interesom i mogućnostima, a ne potrebama Ministarstva i krajnjih korisnika vatrogasaca, čime je omogućio da se dana 13.09. odnosno 15.09.2017. godine nezakonito izvrši isplata dobavljaču, tako isporučene robe u iznosu od 124.940,00 KM bez PDV-a (63.880,81 Eura), na koji način je pribavio protivpravnu imovinsku korist dobavljaču Teh - Projekt Inženjering d.o.o. Rijeka za navedeni iznos, dok je isporukom tako nabavljene vatrogasne opreme prouzročio i štetu budžetu BiH jer su nabavljene i isporučene industrijske zaštitne kacige (180 komada po cijeni od 73,00 KM/ komad), a ne vatrogasne kacige, opasači (180 komada po cijeni od 33,00 KM/ komad), a ne vatrogasni opasači, metlarice (270 komada po cijeni od 50,00 KM/ komad) i megafoni (10 komada po cijeni od 200,00 KM/ komad), a da za nabavkom metlarica i opasača nije postojala stvarna potreba krajnjih korisnika-vatrogasaca, ali jeste za obućom-vatrogasnim čizmama koje u konačnici nisu nabavljene iako su bile tražene, dok su nabavljene i isporučene uniforme (180 komada po cijeni od 292,00 KM/ komad) i rukavice (180 komada po cijeni od 55,00 KM/ komad) uz odstupanja u pogledu konfekcijskih brojeva za iste, a koji konfekcijski brojevi su bili utvrđeni tenderskom dokumentacijom i osnovnim ugovorom od 16.06.2017. godine, na osnovu stvarno iskazanih potreba krajnjih korisnika vatrogasaca i na ovaj način kroz pogodovanje dobavljaču su teže povrijedili i prava drugih istovrsnih dobavljača kojima su na ovaj način onemogućili jednak pristup tražiocu usluga, Ministarstvu,

2. Agić Samir i Garaplija Edin u svojstvu članova Projektnog tima/odbora na Projektu, u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi izvlačenjem novca iz Projekta, iskoristili svoj službeni položaj i ovlaštenja koje su imali kao članovi navedenog Projektnog tima/odbora, Agić Samir kao službeno lice zaposleno u Ministarstvu i angažovano na Projektu, kroz planirane aktivnosti na navedenom Projektu, koje su uključivale angažovanje spoljnih saradnika na pozicijama projekt menadžera i pomoćnika projekt menadžera i u svojstvu rukovodećeg državnog službenika, pomoćnika ministra kojem je povjereno rukovođenje unutar osnovne organizacione jedinice Ministarstva, odnosno sektora i odgovoran za korištenje finansijskih, materijalnih i ljudskih potencijala dodijeljenih osnovnoj organizacionoj jedinici na osnovu člana 9. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine, iskoristio svoj službeni položaj i ovlaštenja tako što je iskoristio ovlaštenja propisana „Instrukcijom u vezi sa zaključivanjem i provedbom ugovora o djelu u Ministarstvu bezbjednosti Bosne i Hercegovine“, i to članom 2. stav 3. koji propisuje „Inicijativu za sklapanje ugovora o djelu od strane poslodavca, može dati rukovodilac institucije, sekretar institucije i rukovodeći državni službenik, te se uz istu daje obrazloženje o cilju sklapanja, predmetu, vremenu za izvršenje predmeta, kao i visina naknade za izvršeni posao koji je predmet ugovora“ i članom 6. stav 3. koji propisuje „Lica navedena u stavu 3. član 2. ove instrukcije koje su dale inicijativu za zaključenje ugovora o djelu su dužne obavijestiti rukovodioca institucije, odnosno poslodavca, ako se ugovor ne izvršava potpuno ili djelimično, radi pokretanja odgovarajućih zakonskih postupaka sa ciljem sprečavanja nastanka štete za poslodavca, odnosno instituciju“, na način da je Agić Samir omogućio Garapliji Edinu, da se za poziciju projekt menadžera angažuju zaposlenici INZA d.o.o. Sarajevo, vlasništvo Garaplija Edina, tako što je Agić Samir pismenim putem, odnosno Zahtjevom, broj: 09-04-1-7838-12/14 od 23.01.2015. godine za potrebe Projekta predložio Kabinету ministra angažovanje po osnovu Ugovora o djelu za period od 01.01.2015. do 30.06.2015. godine lica: Salihović Amira zaposlenika pravnog lica INZA Lab d.o.o. Sarajevo (zaposlen u periodu od 01.04.2011. do 30.04.2015. godine) za poslove projekt menadžera uz novčanu naknadu mjesečno u neto iznosu od 2.060,00 KM koju će isplaćivati Ministarstvo i Tatarin Admiru zaposlenika pravnih lica Agencije za zaštitu ljudi i imovine INZA d.o.o. Sarajevo vlasništvo Garaplija

Edina (zaposlen u periodu od 02.10.2015. do 06.09.2016.) i zaposlenika INZA Lab d.o.o., Sarajevo vlasništvo Garaplja Edina (zaposlen u periodu 02.10.2015. do 06.09.2016.) za poslove pomoćnika projekt menadžera uz novčanu naknadu mjesečno u neto iznosu od 1.895,00 KM koju će isplaćivati Ministarstvo, nakon čega je Ministarstvo sa Salihović Amerom zaključilo Ugovor o djelu, broj: 04-34-2-1487/15 od 27.02.2015. godine kojim je ugovoreno: mjesečna naknada u neto iznosu od 2.060,00 KM, vrijeme izvršena posla od 01.01.2015. do 30.06.2015. godine i mjesto izvršenja posla u prostorijama Ministarstva (ugovor zaključen retroaktivno za period od 01.01.2015. godine do 30.06.2015. godine), sa Tatarin Admirom zaključilo Ugovor o djelu, broj: 04-34-2-1486/15 od 24.02.2015. godine kojim je ugovoreno: mjesečna naknada u neto iznosu od 1.895,00 KM, vrijeme izvršenja posla od 01.01.2015. do 30.06.2015. godine i mjesto izvršenja posla u prostorijama Ministarstva, u svojstvu pomoćnika ministra i rukovodioca Sektora za zaštitu i spašavanje pismenim putem, odnosno Zahtjevom, broj: 09-04-1-7838-54/15 od 22.06.2015. godine predložio Kabinetu ministra angažovanje po osnovu Ugovora o djelu lica Topalović Elvira zaposlenika pravnog lica INZA Lab d.o.o. Sarajevo, vlasništvo Garaplja Edina (zaposlen u periodu od 01.04.2014. do 31.01.2016.) i pravnog lica Agencije za zaštitu ljudi i imovine INZA d.o.o. Sarajevo (zaposlen u periodu 01.02.2016. od 13.09.2016.) za poslove projekt menadžera umjesto lica Salihović Amera, na koji zahtjev je u rukopisu dao saglasnost **Mektić Dragan**, nakon čega je Ministarstvo sa Topalovićem Elvirom zaključilo Ugovor o djelu, broj: 04-34-2-4736/15 od 21.07.2015. godine kojim je ugovoreno: mjesečna naknada u neto iznosu od 2.060,00 KM, vrijeme izvršenja posla od 01.07.2015. do 31.08.2015. godine i mjesto izvršenja posla u prostorijama Ministarstva (ugovor zaključen retroaktivno za period od 01.07.2015. godine do 31.08.2015. godine), **Agić Samir** u svojstvu pomoćnika ministra i rukovodioca Sektora za zaštitu i spašavanje pismenim putem, odnosno Zahtjevom, broj: 09-04-1-7838-123/14 od 15.04.2016. godine predložio Kabinetu ministra angažovanje po osnovu Ugovora o djelu lica Topalović Elvira za potrebe rada na Projektu, nakon čega je Ministarstvo sa Topalović Elvirom zaključilo Ugovor o djelu, broj: 04-34-2-3946/16 od 16.05.2016. godine kojim je ugovoreno: mjesečna naknada u bruto iznosu od 1222.39,00 KM, vrijeme izvršenja posla od 01.01.2016. do 31.12.2016. godine i mjesto izvršenja posla u prostorijama Ministarstva (ugovor zaključen retroaktivno za period od 01.01.2016. godine do 31.12.2016. godine), a koji ugovor je raskinut na zahtjev Topalović Elvira rješenjem Ministra, broj: 04-34-2-3946/16 od 03.10.2016. godine, da bi slijedom toga: Salihović Amer, Topalović Elvir i Tatarin Admir koji su u navedene periode retroaktivno zaključili ugovore sa Ministarstvom, nisu ugovoreni rad obavljali u prostorijama Ministarstva, već u prostorijama INZA-e uz svoj redovni rad za koji su bili plaćeni od strane svog poslodavca INZA d.o.o., u periodu od 2015. godine do oktobra 2016. godine, a nakon što su od Ministarstva primili kao mjesečne naknade, novčane iznose ugovorene ugovorima o djelu na svoje bankovne transakcijske račune, i to: Salihović Amer ukupno 4.970,64 Eura, Topalović Elvir ukupno 8.110,32 Eura i Tatarin Admir ukupno 6.858,78 Eura, Garaplja Edin im je izdao usmenu instrukciju da od navedenog novca zadrže 10% na ime „stimulansa za dodatni rad na projektu“, a ostatak predaju u službene prostorije INZA d.o.o. Sarajevo, nakon čega su Salihović Amer, Topalović Elvir i Tatarin Admir podizali navedeni novac u gotovini, ostavljajući za sebe 10% navedenog novca, dok su ostatak novca odnosili u službene prostorije pravnog lica INZA d.o.o. Sarajevo, gdje su novac za račun Garaplja Edina predavali zaposlenici Deljković Danidi i to najmanje 17.945,00 Eura (oko 35.351,00 KM), koji novac je Garaplja Edin podijelio sa Agić Samirom, na koji način su za sebe pribavili protivpravnu imovinsku korist u iznosu od najmanje 17.945,0 Eura i na ovaj način teže povrijedili prava drugih fizičkih lica sa istim kvalifikacijama,

sposobnostima i radnom iskustvu na projektima, uskrativši im mogućnost da budu angažovana po osnovu ugovora o djelu od strane Ministarstva,

3. **Agić Samir** u svojstvu člana Projektnog tima na Projektu, iskoristio svoj službeni položaj i ovlaštenja koje je imao kao član navedenog Projektnog tima/odбора, u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi izvlačenjem novca iz Projekta i teže povrede prava drugih, kao službeno lice zaposleno u Ministarstvu i angažovano na Projektu, kroz planirane aktivnosti na navedenom Projektu, koje su uključivale angažovanje spoljnih saradnika na pozicijama projekt menadžera i pomoćnika projekt menadžera, **Agić Samir** u svojstvu rukovodećeg državnog službenika, pomoćnika ministra kojem je povjereno rukovođenje unutar osnovne organizacione jedinice Ministarstva, odnosno sektora i odgovoran za korištenje finansijskih, materijalnih i ljudskih potencijala dodijeljenih osnovnoj organizacionoj jedinici na osnovu člana 9. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine, iskoristio svoj službeni položaj i ovlaštenja tako što je iskoristio ovlaštenja propisana „Instrukcijom u vezi sa zaključivanjem i provedbom ugovora o djelu u Ministarstvu bezbjednosti Bosne i Hercegovine“, i to članom 2. stav 3. koji propisuje „Inicijativu za sklapanje ugovora o djelu od strane poslodavca, može dati rukovodilac institucije, sekretar institucije i rukovodeći državni službenik, te se uz istu daje obrazloženje o cilju sklapanja, predmetu, vremenu za izvršenje predmeta, kao i visina naknade za izvršeni posao koji je predmet ugovora“ i članom 6. stav 3. koji propisuje „Lica navedena u stavu 3. član 2. ove instrukcije koje su dale inicijativu za zaključenje ugovora o djelu su dužne obavijestiti rukovodioca institucije, odnosno poslodavca, ako se ugovor ne izvršava potpuno ili djelimično, radi pokretanja odgovarajućih zakonskih postupaka sa ciljem sprečavanja nastanka štete za poslodavca, odnosno instituciju“, na način da je u svojstvu pomoćnika ministra i rukovodioca Sektora za zaštitu i spašavanje pismenim putem, odnosno Zahtjevom, broj: 09-04-1-7838-123/14 od 15.04.2016. godine za potrebe Projekta predložio Kabinetu ministra angažovanje projekt menadžera i pomoćnika projekt menadžera po osnovu Ugovora o djelu za period od 01.01.2016. do 31.12.2016. godine, dakle retroaktivno, a zatim je **Mektić Dragan** sa F. T. u ime naručioca posla Ministarstva, retroaktivno zaključio Ugovor o djelu, broj: 04-34-2-3945/16 od 16.05.2016. godine (za vremenski period od 01.01.2016. do 31.12.2016. godine), nakon čega je po prethodnom dogovoru sa Garaplija Edinom, **Agić Samir** zahtjevao od F. T. da nakon prve isplate novca koji joj je isplaćen iz sredstava Projekta po osnovu tako retroaktivno zaključenog ugovora, sa svog bankovnog transakcijskog računa podigne i njemu preda 4.000 KM, što je F. T. i učinila, na način da je podigla novac u navedenom iznosu u poslovnici NLB Banke u Sarajevu i istog dana ga predala **Agić Samiru** u njegovoj kancelariji u Ministarstvu, na koji način su **Agić Samir** i **Garaplija Edin** pribavili za sebe protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 4.000 KM i na ovaj način teže povrijedili prava drugih fizičkih lica sa istim kvalifikacijama, sposobnostima i radnom iskustvu na projektima, uskrativši im mogućnost da budu angažovana po osnovu ugovora o djelu od strane Ministarstva,

4. **Agić Samir** u svojstvu rukovodećeg državnog službenika, pomoćnika ministra kojem je povjereno rukovođenje unutar osnovne organizacione jedinice Ministarstva, odnosno sektora i odgovoran za korištenje finansijskih, materijalnih i ljudskih potencijala dodijeljenih osnovnoj organizacionoj jedinici na osnovu člana 9. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine, iskoristio svoj službeni položaj i ovlaštenje, tako što je postupio protivno odredbama člana 2. stav 2. Zakona o ravnopravnosti polova u Bosni i Hercegovini koji propisuje da je „diskriminacija po osnovi pola i polne orijentacije zabranjena“, koristeći se svojim ovlaštenjem rukovodioca i činjenicom da je F.T. bila

angažovana u Ministarstvu na osnovu Ugovora o djelu na poslovima pomoćnika projekt menadžera i faktički obavljala poslove njegove „lične sekretarice“, te da joj je lična egzistencija zavisila od angažmana po ugovoru o djelu koji je zaključila sa Ministarstvom, F. T. 31.05.2016. godine prilikom službenog putovanja u Crnu Goru u vezi realizacije Projekta, u Hotelu u Nikšiću gdje su odsjeli, seksualno uznemiravao, tako što je od F.T. zahtijevao seksualni odnos, svjestan da je na taj način seksualno uznemirava, na način da ju je pozvao putem Viber aplikacije u svoju hotelsku sobu pod izgovorom „jer je nešto treba“, da bi je u sobi dočekao u bijelom bade mantilu koji je potom raskopčao, dok je u tom trenutku ispod bade mantila bio nag, obraćajući joj se riječima „da on želi da ona spava s njim, i da će on gledati svim silama da ona ostane u Ministarstvu da radi za stalno“, što je F.T. odbila, te je napustila njegovu hotelsku sobu, nakon čega je sledeći dan dok su se vozili njegovim privatnim vozilom za Podgoricu F.T. rekao da ne govori nikom o tome šta se desilo prethodnu noć, kao i da razmisli o svemu „jer svaka žena to želi i pristala bi na to“, na koji način je povrijedio njeno dostojanstvo, degradirao je, ponizio i uvrijedio, što je sve zaposljedicu imalo težu povredu prava F.T.

5. **Mektić Dragan i Golijanin Igor** u svojstvu službenih i odgovornih lica, u namjeri sticanja protivpravne imovinske koristi za račun Ivanović Zorane i teže povrede prava drugog, iskoristili svoj službeni položaj i ovlaštenja, tako što su postupili protivno Zakonu o sukobu interesa u institucijama vlasti Bosne i Hercegovine i to odredbi člana 2. stav 6. koja propisuje da nosioci izvršnih funkcija i savjetnici ne smiju koristiti javnu funkciju za ličnu dobit osobe koja je sa njima povezana, odredbi člana 2. stav 8. koja propisuje da su u obavljanju funkcija nosioci izvršnih funkcija i savjetnici obavezni da imovinu, sredstva za rad i finansijska sredstva koja su im povjerena, koristiti isključivo u svrhu za koju su namijenjena, odredbi člana 9. tačka e) koja propisuje da je nosiocu izvršene funkcije i savjetniku zabranjeno privilegovati lica radi stranačkog ili drugog opredeljenja ili radi porijekla, ličnih ili porodičnih veza i odredbi člana 9. tačka g) koja propisuje da je nosiocu izvršne funkcije i savjetniku zabranjeno uticati na dobijanje poslova i narudžbi države u cilju sticanja materijalne ili nematerijalne koristi za sebe ili drugog, na način da su kroz planirane aktivnosti angažovanja spoljnih saradnika na Projektu, omogućili radni angažman na poslovima projekt menadžera po osnovu ugovora o djelu Ivanović Zorani članici Srpske demokratske stranke i koja je u prijateljskoj vezi sa Golijanin Igorom i za koju je Golijani Igor znao da ne posjeduje radno iskustvo na sličnim projektima ili vođenju projekata, na način da je Golijanin Igor od Agić Samira kao člana Projektnog tima/odbora na Projektu, Brkovića Idriza, kao vođe Internog projektnog tima/odbora na Projektu i Garaplija Edina kao člana Projektnog tima/odbora, zahtijevao da se za poslove projekt menadžera umjesto dotadašnjeg projekt menadžera Topalovića Elvira, zaposlenika INZA-e, angažuje Ivanović Zorana, sa čim su se isti saglasili, nakon čega je **Mektić Dragan** sa Ivanović Zoranom zaključio Ugovor o djelu za poslove projekt menadžera i to: Ugovor, broj: 04-34-2-7431/16 od 25.10.2016. godine kojim je ugovorena mjesečna naknada u bruto iznosu od 1023,39 KM, a dana 05.12.2016. godine zaključio Aneks ugovora o djelu, broj:04-34-2-7431/16 i dana 15.12.2016. godine Aneks ugovora o djelu, broj: 04-34-2-7431/16 od 15.12.2016. godine, a kojim Aneksima je izmijenjen osnovni ugovor o djelu od 25.10.2016. godine, na način da je Ivanović Zorani povećana mjesečna naknada sa 1023,39 KM na 1222,39 KM kao i da će Ivanović Zorani biti isplaćena razlika naknade za protekla dva mjeseca retroaktivno u iznosu od 400,00 KM, a zatim i Ugovor o djelu, broj: 04-34-2-7431-6/16 od 15.12.2016. godine, Ugovor o djelu, broj: 04-34-2-7431-8/16 od 22.12.2016. godine i Ugovor o djelu, broj: 04-34-2-7431-10/16 od 22.03.2017. godine, a koje ugovore o djelu je u ime Ministarstva sa Ivanović Zoranom zaključio **Mektić Dragan**, dok je po istim ugovorima Ivanović Zorani isplaćeno iz sredstava

Projekta, odnosno Ministarstva ukupno 5.354,19 Eura, da bi nakon isteka Ugovor o djelu koji je zaključen 22.03.2017. godine (ugovor važio do 17.06.2017. godine), Ivanović Zorana nastavila obavljati poslove u Ministarstvu, i to na način da je na pismeni Zahtjev Sektora za međunarodnu saradnju i Evropske integracije, Ministarstva broj: 05-34-2-4848/17 od 23.06.2017. godine kojim se traži od Ministarstva zaključivanje ugovora o djelu sa jednim licem, na pismeni prijedlog **Mektić Dragana** (na istom zahtjevu od 23.06.2017. godine naznačeno u rukopisu „Zorana Ivanović- saglasan“ i potpis), nakon čega je Ministarstvo sa Ivanović Zoranom zaključilo ukupno sedam Ugovora o djelu i to: broj: 04-34-2-4848-2/17 od 28.06.2017. godine, broj: 04-34-2-4848-4/17 od 12.09.2017. godine, broj: 04-34-2-4848-9/17 od 19.12.2017. godine, br.04-34-2-4848-13/17 od 15.03.2018. godine, broj: 04-34-2-4848-18/17 od 13.06.2018. godine, broj: 04-34-2-4848-20/17 od 10.09.2018. godine, broj: 04-34-2-4848-25/17 od 20.12.2018. godine, a zatim je Ivanović Zorana radni odnos zasnovala na neodređeno vrijeme u Ministarstvu, nakon provedenog javnog konkursa i to Rješenjem Agencije za državnu službu BiH, broj: 03-34-2-722-20/18 od 27.12.2018. godine, kojim se imenovana postavlja na radno mjesto stručni saradnik za evropske integracije u Odsjeku za evropske integracije Sektora za međunarodnu saradnju i Evropske integracije, Ministarstva bezbjednosti BiH, na koji način je favorizovanjem Ivanović Zorane teže povrijeđeno pravo drugih na jednak i slobodan pristup slobodnim radnim mjestima sa istim kvalifikacijama, sposobnostima i radnom iskustvu u Ministarstvu po osnovu ugovora o djelu i ugovora o radu,

6. **Mektić Dragan i Golijanin Igor** u svojstvu službenih i odgovornih lica, u namjeri sticanja protivpravne imovinske koristi i teže povrede prava drugih, iskoristili svoj službeni položaj i ovlaštenja, tako što su postupili protivno Zakonu o sukobu interesa u institucijama vlasti Bosne i Hercegovine i to odredbi člana 2. stav 6. koja propisuje da nosioci izvršnih funkcija i savjetnici ne smiju koristiti javnu funkciju za ličnu dobit osobe koja je sa njima povezana, odredbi člana 2. stav 8. koja propisuje da su u obavljanju funkcija nosioci izvršnih funkcija i savjetnici obavezni da imovinu, sredstva za rad i finansijska sredstva koja su im povjerena, koristiti uisključivo u svrhu za koju su namijenjena, odredbi člana 9. tačka e) koja propisuje da je nosiocu izvršene funkcije i savjetniku zabranjeno privilegovati lica radi stranačkog ili drugog opredeljenja ili radi porijekla, ličnih ili porodičnih veza i odredbi člana 9. tačka g) koja propisuje da je nosiocu izvršne funkcije i savjetniku zabranjeno uticati na dobijanje poslova i narudžbi države u cilju sticanja materijalne ili nematerijalne koristi za sebe ili drugog, po prethodnom dogovoru, kroz planirane aktivnosti više pojedinačnih nabavki roba i usluga, štampanja materijala u vidu letaka, brošura i slično, a koje su bile planirane Projektom, omogućili pravnim licima Optigraf d.o.o. Sarajevo, vlasništvo Petrović Nenada, Visia d.o.o. Istočno Sarajevo u suvlasništvu Jeftović Vladana i Golijanin Jelene i Agenciji Visia Istočno Sarajevo, vlasništvo Jeftović Vladana (oba pravna lica imaju sjedište u istom objektu na adresi ul. Spasovdanska 17C, Istočno Sarajevo, korisnici su istog inventara, fiksnog telefonskog broja, e-mail adrese i web stranice) , sa kojim su **Mektić Dragan i Golijanin Igor**, povezani po osnovu „bliskog srodstva“ i „interesno povezanog lica“, i kojim pravnim licima su omogućili poslovnu saradnju sa Ministarstvom, vodeći se interesom političke partije čiji su članovi Mektić Dragan i Golijanin Igor, kao i ličnim interesom Golijanin Igora, znajući da je pravno lice Optigraf d.o.o. Sarajevo, pravno lice koje je u 2014. godini vršilo usluge štampanja promotivnog materijala za Opšte izbore u BiH održane 2014. godine u vrijednosti od 10.000 do 15.000 KM za političku organizaciju Savez za promjene čiji je član i politička partija Srpska demokratska stranka, a čiji su članovi Mektić Dragan i Golijanin Igor i istovremeno znajući da navedeno pravno lice Optigraf d.o.o Sarajevo u isto vrijeme ima poslovnu saradnju i sa pravnim licem Visia d.o.o. Istočno Sarajevo i Agencijom Visia

Istočno Sarajevo, za koje su znali da se nalazi u suvlasništvu Jelene Golijanin, supruge Golijanin Igora i Vladana Jeftovića, krštenog kuma bračnog para Golijanin, kao i da je pravno lice Visia d.o.o. Istočno Sarajevo u 2014. godini i 2015. godini doniralo Srpskoj demokratskoj stranci ukupno 56.000,00 KM u vidu nenovčane donacije, a Golijanin Igor 2014. godine istoj političkoj organizaciji donirao 9.749,80 KM, tako što je:

6.1. **Golijanin Igor** tražio od stručnog savjetnika za nabavke u Ministarstvu, Mališ Bojana da pošalje zahtjev pravnom licu Optigraf d.o.o. Sarajevo, da dostave ponudu Ministarstvu za usluge štampanja, što je Mališ Bojan i učinio šaljući zahtjeve za dostavljanje ponude pravnom licu Optigraf d.o.o. Sarajevo, ali i drugim potencijalnim dobavljačima, da bi potom obzirom da se radilo o nabavkama manje vrijednosti do 6.000,00 KM bez PDV-a (direktni sporazum sa dobavljačem) bio vršen odabir od strane Mališ Bojana "najpovoljnije ponude", nakon čega je **Mektić Dragan** donio više Odluka kojim se odobrava sklapanje direktnog sporazuma sa pravnom licem Optigraf d.o.o. Sarajevo i to: Odluku, broj: 04-16-4-6484/15 od 09.10.2015. godine za pružanje usluge pripreme za štampu, preloma i štampanja brošura, letaka, promotivnih sveski i olovaka, kao i rol up-a, za potrebe Ministarstva i Projekta u vrijednosti od 3.113,00 KM bez PDV-a, Odluku, broj: 04-16-4-8117-3/15 od 21.12.2015. godine za uslugu nabavke i isporuke novogodišnje galanterije-kalendara, olovki, rokovnika i planera za potrebe Ministarstva u vrijednosti od 3.240,90 KM sa PDV-om, Odluku, broj: 04-16-4-1774/16 od 27.01.2016. godine za uslugu izrada poslovnih mapa sa zlatotiskom u vrijednosti od 365,04 KM sa PDV-om, Odluku, broj: 04-16-4-7549/16 od 26.09.2016. godine za uslugu pripreme za štampu, preloma i štampanja brošura za potrebe Ministarstva i Odluku, broj: 04-16-4-8670/16 od 08.12.2016. godine za uslugu nabavke i isporuke novogodišnje galanterije-kalendara, olovki, rokovnika i planera, za potrebe Ministarstva, nakon čega je sa navedenim pravnom licem zaključio Ugovor broj: 04-16-4-6484-1/15 od 12.10.2015. godine u vrijednosti od 3.113,00 KM bez PDV-a, Ugovor broj: 04-16-4-817-5/15 od 30.12.2015. godine u vrijednosti od 3.240,90 KM bez PDV-a, Ugovor broj: 04-16-4-7549-1/16 od 28.10.2016. godine u vrijednosti od 2.100,00 KM i Ugovor broj: 04-16-4-8670-1/16 od 14.12.2016. godine u vrijednosti od 2.251,08 KM bez PDV-a, dok je od navedenog pravnog lica u 2015. i 2016. godini, na opisani način, ali i neposrednim-direktnim naručivanjem roba i usluga, bilo nabavljeno roba i usluga u ukupnoj vrijednosti od 12.389,89 KM po računima broj: VP-543/15 na iznos od 2.100,00 KM, broj: VP-431/15 na iznos od 3.153,00 KM (isti se vezuju za usluge nabavljene u okviru Projekta), broj: VP-498/15 na iznos od 3.240,90 KM, broj: VP-023/16 na iznos od 444,60 KM, broj: VP-049/16 na iznos od 365,04 KM, broj: VP-111/16 na iznos od 23,40 KM, broj: VP-168/16 na iznos od 35,10 KM, broj: VP-231/16 na iznos od 35,10 KM, broj: VP-596/16 na iznos od 30,89 KM, broj: VP-664/16 na iznos od 2.251,08 KM i broj: VP-038/17 na iznos od 710,78 KM, na koji način su favorizovanjem „interesno povezanog lica, istom pribavili protivpravnu imovinsku korist u ukupnom iznosu od 12.389,89 KM i kroz favorizovanje Optigraf d.o.o. Sarajevo teže povrijedili prava drugih istovrsnih davalaca usluga kojim su tako onemogućili jednak pristup tražiocu usluga, Ministarstvu,

6.2. **Golijanin Igor** sačinio i potpisao Zahtjev za nabavku, broj: 01-16-4-8117-2/15 od 15.12.2015. godine sa oznakom „hitno“ naslovljen na Sektor za opšte i materijalno finansijske poslove Ministarstva, na kom zahtjevu je Mektić Dragan u rukopisu napisao „saglasan“, a zatim **Golijan Igor** tražio od stručnog savjetnika za nabavke u Ministarstvu, Mališ Bojana da pravnom licu Visia d.o.o. Istočno Sarajevo, odnosno Agenciji Visia Istočno Sarajevo dostavi zahtjev za dostavljanje ponude za uslugu „Grafičko uređenje knjige/ monografije za potrebe Ministarstva bezbjednosti BiH“, nakon čega je Agencija

Visia dostavila Ministarstvu Ponudu, broj: 10A-12/15 od 23.12.2015. godine u vrijednosti od 5.000,00 KM sa PDV-om, dok su posredstvom Jeftović Vladana dana 23.12.2015. godine pribavljene i fiktivne ponude pravnih lica Health Computers d.o.o. Sarajevo i M Design d.o.o. Istočno Sarajevo, nakon čega je istog dana Mektić Dragan u ime Ministarstva donio Odluku, broj: 04-16-4-8117/15-4 od 23.12.2015. godine kojom se odobrava sklapanje direktnog sporazuma sa dobavljačem Agencija Visia Istočno Sarajevo za uslugu „Grafičko uređenje knjige/monografije za potrebe Ministarstva bezbjednosti BiH“, nakon čega je istog dana Mektić Dragan u ime ugovornog organa zaključio Ugovor o pružanju usluge, broj: 04-16-4-8117-9/17 od 23.12.2015. godine sa pravnim licem Agencija Visia Istočno Sarajevo za grafičko uređenje knjige/monografije za potrebe Ministarstva u vrijednosti od 5000,00 KM, a koja monografija nije odštampana, dok je plaćanje Agenciji Visia Istočno Sarajevo izvršeno po ispostavljenom Računu, broj: 04A12/15 od 28.12.2015. godine i Otpremnici, br.01A12/15 od 28.12.2015. godine sa nalogom za plaćanje, a na kojem računu je prethodno Golijanin Igor u rukopisu naznačio „usluga izvršena“ i potpisao se, nakon čega je od strane Ministarstva izvršena isplata navednom pravnom licu, na koji način su Mektić Dragan i Golijanin Igor pribavili bliskom srodniku i interesno povezanom licu, odnosno Agenciji Visia Istočno Sarajevo imovinsku korist u iznosu od 5.000,00 KM, a u narednom periodu je nastavljena poslovna saradnja sa navedenim licima, na način da je Ministarstvo izvršilo isplatu po ispostavljenim Računima Visia d.o.o. Istočno Sarajevo i to po računima broj: 02-01-19 od 08.01.2019. godine na novčani iznos 201,94 KM sa PDV-om na ime isporuke rokovnika sa logom Ministarstva 20 komada, broj: 109-12-18 od 28.12.2018. godine na novčani iznos od 1.009,71 KM sa PDV-om na ime isporuke rokovnika sa logom Ministarstva, 100 komada, broj: 110-12-18 od 28.12.2018. godine na novčani iznos od 2.627,82 KM sa PDV-om na ime isporuke rokovnika, kalendara, notesa, mini notesa, stolnih kalendara, planera, ukrasnih kesa, plastičnih olovki, blokova za bilješke, dok je kao usluga navedena i grafička priprema svih materijala, na koji način su „interesno povezanom licu“ i „bliskom srodniku“ pribavili imovinsku korist u iznosu od 5.000,00 KM i iznos od 3.839,47 KM, što ukupno iznosi 8.839,94 KM i kroz favorizovanje Agencije Visia Istočno Sarajevo i Visia d.o.o. Istočno Sarajevo teže povrijedili prava drugih istovrsnih davalaca usluga kojim su tako onemogućili jednak pristup tražiocu usluga, Ministarstvu,

7. **Agić Samir** u svojstvu službenog lica, Pomoćnika ministra u Sektoru za zaštitu i spašavanje, Ministarstva i člana Projektnog tima/odбора na Projektu, po prethodnom dogovoru sa Garaplija Edinom, članom Projektnog tima/odбора, u namjeri favorizovanja pravnog lica BP Revizor d.o.o. Sarajevo na štetu drugih istovrsnih davalaca usluga, na način da je tokom 2014. godine **Garaplija Edin** predložio da se za usluge finansijske revizije Projekta angažuje pravno lice BP Revizor d.o.o. Sarajevo, (koje pravno lice je u periodu 2008.godine do 2011. godine vršilo usluge revizije privatizacije Instituta za zaštitu od požara i eksplozija-INZA za koju uslugu je tada naplatilo 3.000,00 KM), s čim se saglasio Agić Samir, nakon čega je pravno lice BP Revizor d.o.o., Sarajevo bilo navedeno i u Ugovoru (Grant Contract. No 2014/355-052 od 16/17.12.2014. godine u tački 5.2 ugovora) kao pravno lice koje će vršiti uslugu finansijske revizije Projekta, nakon čega je u 2017. godini samo formalno, dakle bez provođenja postupka javne nabavke, isto pravno lice dostavilo svoju ponudu Ministarstvu i to dana 16.06.2017. godine (ista ne sadrži djelovodni broj) za uslugu finansijske revizije Projekta i to u vrijednosti od 5.867,49 KM bez PDV-a (3.000,00 Eura), dok je **Mektić Dragan**, znajući za navedeno kao odgovorno lice u Ministarstvu, u namjeri sticanja protivpravne koristi, iskoristio svoj službeni položaj i ovlaštenja, tako što je protivno Zakonu o javnim nabavkama BiH i to članu 87. koji propisuje ugovorni organ provodi postupak direktnog sporazuma za

nabavku robe, usluga ili radova čija je procijenjena vrijednost jednaka ili manja od iznosa od 6.000,00 KM i članu 90. koji propisuje direktni sporazum je postupak u kojem ugovorni organ nakon ispitivanja tržišta traži pismeno prijedlog cijene ili ponudu od jednog ili više ponuđača i pregovara ili prihvata tu cijenu, kao uslov za konačni sporazum, ugovorni organ dužan je donijeti interni pravilnik o postupku direktnog sporazuma, koji treba biti usaglašen s modelom pravilnika o postupku direktnog sporazuma koji propisuje Agencija, istog dana kada je Ministarstvu dostavljena Ponuda od strane pravnog lica BP Revizor d.o.o. Sarajevo, sa navedenim pravnim licem zaključio Ugovor, broj: 04-04-1-7838-157/14 od 16.06.2017. godine o pružanju usluge revizije Projekta, po osnovu kog ugovora je pravno lice BP Revizor d.o.o. Sarajevo, ispostavilo Ministarstvu Račun/fakturu, broj:17-3600-000234 od 21.09.2017. godine, koja je isplaćena, na koji način su Mektić Dragan, Agić Samir i Garaplija Edin favorizovanjem pravnog lica BP Revizor d.o.o. Sarajevo teže povrijedili prava drugih istovrsnih davalaca usluga kojim su na ovaj način onemogućili jednak pristup tražiocu usluga, Ministarstvu,

8. **Agić Samir** u svojstvu službene osobe, Pomoćnika ministra u Sektoru za zaštitu i spašavanje, Ministarstva bezbjednosti BiH i člana Projektnog tima/odbora na Projektu, u dogovoru sa Garaplija Edinom u svojstvu člana Projektnog tima/ odbora, u namjeri sticanja protivpravne imovinske koristi iz novčanih sredstava Projekta i teže povrede prava drugih, **Agić Samir** i **Garaplija Edin** su kroz planirane aktivnosti na istom Projektu angažovanja spoljnih saradnika na pozicijama trenera/ predavača/ edukatora, omogućili kroz stvaranje bitnih pretpostavki za isto, da se angažuju Šećerov Proda koji je u to vrijeme bio angažovan u povezanom pravnom licu INZA-e u Republici Srbiji, uz to i lični poznanik Garaplija Edina i Agić Samira, Radović Vesela s kojom su u prijateljskim odnosima i sa kojom su već privatno saradivali Agić Samir i Garaplija Edin, kao i Trut Damira kog od ranije poznaju i sa kojim su već saradivali, tako što su:

8.1. Po prethodnom dogovoru **Agić Samira** i **Garaplija Edina** utvrdili i sačinili tehničke specifikacije, odnosno uslovi za odabir kandidata i to: da je potrebno da kandidat za trenera/ edukatora ima zvanje doktor nauka ili magistar nauka iz oblasti bezbjednosnih studija, zaštite od požara, zaštite na radu ili srodnih oblasti, da posjeduje radno iskustvo u sistemu bezbjednosti, zaštite i spašavanja minimalno 10 godina, da je prošao obuke EU mehanizma civilne zaštite ili DDR-a ili Emergency Management ili vatrogastva i civilne zaštite, da ima objavljena minimalno 3 stručna rada iz oblasti predmetnog treninga i vježbe, favorizujući na taj način unaprijed lično njima poznata lica, nakon čega je **Agić Samir** uputio Kabinetu ministra zahtjev, broj:09-2-04-1-7838-74/14 od 28.09.2015. godine za pokretanje postupka javne nabavke odabir trenera/predavača instruktora na prekograničnom treningu i vježbi za vatrogasne jedinice uz koji zahtjev je dostavio i tehničku specifikaciju, odnosno uslove za odabir kandidata, na koji zahtjev je Mektić Dragan u rukopisu napisao „saglasan“ i potpisao se, nakon čega je dana 05.10.2015. godine donio Odluku o pokretanju procedure javne nabavke, broj: 04-16-4-6490/15 u kojoj odluci je naznačena vrijednost nabavke u iznosu od 11.700,00 KM bez PDV-a, pa je slijedom iste odluke na web stranici Ministarstva objavljen javni poziv za dostavljanje ponuda za odabir dva trenera/ predavača instruktora na prekograničnom treningu i vježbi za vatrogasne jedinice čije je održavanje bilo planirano u Trebinju u 2015. godini u trajanju od 4 do 5 dana, a na koji javni poziv su se javili i dostavili svoje ponude samo Trut Damir iz Zagreba, Republika Hrvatska sa ponuđenom cijenom od 5.800,00 KM bez PDV-a (1.160,00 KM po danu) kog je o javnom pozivu lično obavijestio Agić Samir i Šećerov Proda iz Novog Sada, Republika Srbija sa ponuđenom cijenom od 5.850,00 KM bez PDV-a (1.170,00 KM po danu) kog je o javnom pozivu lično obavijestio Garaplija

Edin, nakon čega je **Mektić Dragan** dana 10.11.2015. godine u ime Ministarstva donio Odluku, broj: 04-16-4-6490-10/15 o izboru najpovoljnijeg ponuđača za odabir dva trenera/ edukatora, a zatim dana 13.11.2015. godine zaključio Ugovor o djelu, broj: 04-34-2-6490-12/15 od 13.11.2015. godine sa Trut Damirom i Ugovor o djelu, broj: 04-34-2-6490-13/15 od 13.11.2015. godine sa Šećerov Prodom, na koji način su Agić Samir, Garaplija Edin i Mektić Dragan omogućili Trut Damiru i Šećerov Prodi pribavljanje protivpravne imoviske koristi u ukupnom iznosu od 11.650,00 KM i na koji način su teže povrijedili prava drugih istovrsnih davalaca usluga kojim su na ovaj način onemogućili jednak pristup tražiocu usluga, Ministarstvu,

8.2. Po prethodnom dogovoru **Agić Samir i Garaplija Edin** utvrdili i sačinili tehničke specifikacije- uslove za odabir kandidata, i to: da je potrebno da kandidat za predavača/edukatora ima VSS stručnu spremu iz oblasti bezbjednosnih studija, zaštite od požara, zaštite na radu ili srodnih oblasti, navodeći da prednost imaju kandidati sa naučnim stepenom magistar ili doktor nauka, da posjeduje predavačko iskustvo i iskustvo u vođenju treninga, seminara, radionica minimalno 3 godine, da je prošao obuke EU mehanizma civilne zaštite ili Smanjenja rizika od katastrofa, DDR-a ili Emergency Menagment ili vatrogastva i civilne zaštite, da ima objavljena minimalno 3 stručna rada iz oblasti tematike seminara, favorizujući na taj način unaprijed lično njima poznata lica, da bi potom Agić Samir uputio Kabinetu Ministra Zahtjev, broj: 09-16-4-721/15 od 22.01.2016. godine za pokretanje postupka javne nabavke odabira dva predavača/ instruktora na Obuci u Mostaru čije je održavanje bilo planirano u 2016. godini u trajanju od 3 do 4 dana uz koji zahtjev je dostavio i tehničku specifikaciju, odnosno uslove za odabir kandidata, na koji zahtjev je **Mektić Dragan** u rukopisu napisao „saglasan“ i potpisao se, nakon čega je dana 29.01.2016. godine donio Odluku o pokretanju postupka javne nabavke, broj:04-16-4-721/16-1, koja je potom poništena Odlukom broj: 04-16-4-721-4/16 od 09.02.2016. godine, a zatim je **Mektić Dragan** dana 18.02.2016. godine donio novu Odluku o pokretanju postupka javne nabavke, broj: 04-16-4-1619/16, pa je slijedom iste odluke na web stranici Ministarstva objavljen javni poziv za dostavljanje ponuda, koju odluku je potom poništio Odlukom, broj: 04-16-4-1619-4/16 od 03.03.2016. godine, a zatim bez prethodno donijete nove odluke kojom se ponovo pokreće postupak javne nabavke (treći put), obzirom da je ranija bila poništena, dana 17.03.2016. godine donio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj:04-16-4-1619-7/16 kojom se jedina pristigla ponuda Šećerov Prode iz Novog Sada kojeg je o javnom pozivu lično obavijestio Agić Samir, sa ponuđenom cijenom od 5.867,00 KM bez PDV-a, bira kao najpovoljnija, da bi nakon toga **Mektić Dragan** dana 21.03.2016. godine, dakle nakon izbora Šećerov Prode za najpovoljnijeg ponuđača, donio Odluku o pokretanju postupka javne nabavke odabir predavača/ instruktora na Obuci u Mostaru, broj: 04-16-4-2396/16, a zatim objavljen i novi javni poziv na web stranici Ministarstva, na koji javni poziv je pristigla ponovo samo jedna ponuda Radović Vesele iz Novog Sada koju su prethodno o javnom pozivu obavijestili **Agić Samir i Garaplija Edin**, sa ponuđenom cijenom od 5.760,00 KM bez PDV-a, nakon čega je Mektić Dragan dana 23.03.2016. godine donio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača Radović Vesele, broj: 04-16-4-1619-7/16, a zatim u ime Ministarstva sa Šećerov Prodom dana 23.03.2016. godine zaključio Ugovor o djelu, broj: 04-34-2-2595/16 i sa Radović Veselom Ugovor o djelu, broj: 04-34-2-2594/16 od 25.03.2016. godine, po osnovu koji ugovora je iz sredstava Projekta, odnosno budžeta isplaćeno ukupno 11.610,00 KM, na koji način su **Agić Samir, Garaplija Edin i Mektić Dragan** omogućili Šećerov Prodi i Radović Veseloj pribavljanje imovinske koristi u ukupnom iznosu od 11.610,00 KM i na koji način su teže povrijedili prava drugih

istovrsnih davalaca usluga kojim su na ovaj način onemogućili jednak pristup tražiocu usluga, Ministarstvu,

9 **Mektić Dragan** u svojstvu službenog i odgovornog lica, iskoristio svoj službeni položaj i ovlaštenja, tako što je protivno Zakonu o javnim nabavkama BiH i to članu 87. kojim su propisani postupci javne nabavke koje provodi ugovorni organ prilikom dodjele ugovora manje vrijednosti konkurentski postupak i direktni sporazum) i protivno članu 90. koji propisuje da je direktni sporazum "postupak u kom ugovorni organ nakon ispitivanja tržišta traži pismeno prijedlog cijene ili ponudu od jednog ili više ponuđača i pregovara ili prihvata tu cijenu, kao uslov za konačni sporazum", omogućio da se bez provođenja postupka javne nabavke angažuju i plate kao fizička lica iz sredstava Projekta prekogranične saradnje u oblasti vatrogastva između BiH i Crne Gore, lica: Majda Kovač i Muzafera Rastoder, zaposlenici Federalne uprave civilne zaštite, te Biljana Tomić i Dragiša Tešanović, zaposlenici Republičke uprave civilne zaštite, i to na način da je **Mektić Dragan** dao pismenu saglasnost u rukopisu na aktu/zahtjevu Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva broj: 09-04-1-7838-122/14 od 18.04.2016. godine kojim se traži zaključivanje ugovora o djelu za poslove predavača sa naprijed navedenim licima, a koji akt/zahtjev mu je dostavio **Agić Samir**, da bi potom **Mektić Dragan**, u namjeri sticanja protivpravne imovinske koristi imenovanih, vodeći se pri tom ličnim interesom istih, a ne interesom Ministarstva, bez postojanja jasnih kriterijumama, i bez postojanja prethodne Odluke Ministarstva bezbjednosti BiH o navedenom, kao i bez raspisivanja prethodnog javnog poziva kojim bi se izbor predavača/edukatora učinio transparentnim za poslove predavača/edukatora na Obuci u Mostaru čije je održavanje bilo planirano u 2016. godini u trajanju od 2 dana, zaključio Ugovore o djelu i to: broj: 04-04-1-7838-127/14 od 26.04.2016. godine sa licem Majda Kovač u kom ugovoru je utvrdio jednokratnu naknadu za poslove predavača imenovane u iznosu od 1.955,83 KM, broj: 04-04-1-7838-128/14 od 26.04.2016. godine sa licem Muzafera Rastoder u kom ugovoru je utvrdio jednokratnu naknadu za poslove predavača imenovane u iznosu od 1.955,83 KM, broj: 04-04-1-7838-130/14 od 26.04.2016. godine sa licem Dragiša Tešanović u kom ugovoru je utvrdio jednokratnu naknadu za poslove predavača imenovanog u iznosu od 1.955,83 KM i broj: 04-04-1-7838-129/14 od 26.04.2016. godine sa licem Biljana Tomić u kom ugovoru je utvrdio jednokratnu naknada za poslove predavača imenovane u iznosu od 1.955,83 KM, čime je omogućio da se iz sredstava Projekta, odnosno budžeta, bez provedenog postupka javne nabavke isplati imenovanim ukupno 7.823,32 KM i na koji način su teže povrijedili prava drugih istovrsnih davalaca usluga kojim su na ovaj način onemogućili jednak pristup tražiocu usluga, Ministarstvu,

Čime bi počinili:

Mektić Dragan pod tačkama 1., 2., 3., 5., 6.(6.1, 6.2), 7., 8.(8.1, 8.2.) i 9. krivično djelo u produženom trajanju Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. istog zakona, a za tačke 2., 3., 5., 6. (6.1 i 6.2.) i u vezi sa članom 29. istog zakona,

Golijanin Igor pod tačkama 5. i 6. (6.1 i 6.2) krivično djelo u produženom trajanju Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. istog zakona, i u vezi sa članom 29. istog zakona,

Agić Samir pod tačkama 2., 3., 4., 7., 8.(8.1. i 8.2.) i 9. krivično djelo u produženom trajanju Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. istog zakona, a za tačke 2., 3., 7. i 8. (8.1. i 8.2.) i u vezi sa članom 29. istog zakona,

Garaplija Edin pod tačkama 2., 3., 7. i 8. (8.1, 8.2.) krivično djelo u produženom trajanju Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, i u vezi sa članom 31. istog zakona.

Na osnovu člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

1. Uvodne napomene

Tužilaštvo BiH je 17.01.2020.godine podiglo optužnicu broj T20 0 KTK 0017170 19 kojom je Dragana Mektića optužilo za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 54. i članom 29. KZ BiH, Igora Golijana za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 54. i članom 29. KZ BiH, Samira Agića za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 3. u vezi stava 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 54. i članom 29. KZ BiH, Edina Garapliju za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ BiH, i u vezi sa članom 31. KZ BiH.

Predmetna optužnica je od strane sudije za prethodno saslušanje potvrđena 17.01.2020. godine. Na ročištu za izjašnjenje o krivnji, održanom 05.03.2020.godine optuženi su se izjasnili da nisu krivi za krivična djela koja im se potvrđenom optužnicom stavljaju na teret, nakon čega je 05.03.2020.godine predmet upućen sudećem vijeću radi zakazivanja i održavanja glavnog pretresa.

Glavni pretres je, čitanjem optužnice, započeo 04.06.2020.godine.

2. Optužba

Tokom dokaznog postupka, po prijedlogu optužbe, na glavnom pretresu su u svojstvu svjedoka saslušani Hodžić Lejla, Mališ Bojan, Petrović Nenad, Petrović Srđan, Jeftović Vladan, Miović Zoran, Jurić Petar, Ćuk Tripo, Džozlić Ćusto Lejla, Solak Fahrudin, Hrustić Amir, Topalović Elvir, Tešanović Dragiša, Tomić Biljana, Salihović Amer, Kovač Majda, Anđelić Jovana, Pezo Senija, Rastoder Muzafera, Fetahović Lejla, Tatarin Admir, Konjić Elvira, Popović Velibor i svjedok T. F.

Po prijedlogu Tužilaštva BiH, u toku glavnog pretresa prezentovani su i provedeni, te uvršteni u sudski spis sljedeći dokazi optužbe: **DT-1** (u optužnici 1) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-34-2-7918-3/19 od 26.12.2019.godine; **DT-2** (u optužnici 2) Instrukcija u vezi sa zaključivanjem i provedbom ugovora o djelu u Ministarstvu sigurnosti BiH broj: 04-02-2-1412/13 od 12.03.2013.godine; **DT-2-1** (u optužnici 2) Instrukcija o izmjeni Instrukcije u vezi sa zaključivanjem i provedbom ugovora o djelu u Ministarstvu

sigurnosti BiH broj: 04-02-2-1412-2/13 od 04.04.2014.godine; **DT-2-2** (u optužnici 2) Instrukcija broj: 04-02-2-1412-4/13 od 16.09.2015.godine o dopuni Instrukcije u vezi sa zaključivanjem i provedbom Ugovora o djelu u Ministarstvu sigurnosti BiH, broj: 04-02-2-1412/13 od 12.03.2013.godine, broj: 04-02-2-1412-2/13 od 04.04.2014. godine i broj: 04-02-2-1412-3/13 od 27.02.2015.godine; **DT-2-3** (u optužnici 2) Instrukcija broj: 04-02-2-1412-5/13 od 23.02.2016.godine o dopuni Instrukcije u vezi sa zaključivanjem i provedbom Ugovora o djelu u Ministarstvu sigurnosti BiH, broj: 04-02-2-1412/13 od 12.03.2013. godine, broj: 04-02-2-1412-2/13 od 04.04.2014. godine i broj: 04-02-2-1412-3/13 od 27.02.2015.godine; **DT-3** (u optužnici 3) Odluka o potvrđivanju imenovanja ministara, zamjenika ministara i zamjenika predsjedavajućeg Vijeća ministara BiH, broj: 01-34-1-462/15 od 31.03.2015. godine objavljena u „Službenom glasniku BiH“ broj: 27/15; **DT-3-1** (u optužnici 3) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-34-2-7918-1/19 od 23.12.2019.godine upućen Tužilaštvu BiH, naslovljen kao „Postupanje po Zahtjevu za dostavljanje dokumentacije“; **DT-4** (u optužnici 4) Rješenje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-34-2-2205-2/15 od 15.04.2015.godine o imenovanju Šefa Kabineta Ministra - savjetnika Ministra sigurnosti BiH; **DT-4-1** (u optužnici 4) Rješenje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-07-1-885/16-1 od 28.01.2016.godine o davanju ovlaštenja; **DT-4-2** (u optužnici 4) Rješenje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-07-1-2629-1/15 od 22.04.2015.godine o ovlaštenju za signiranje pošte; **DT-4-3** (u optužnici 4) Rješenje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-34-2-2205-3/15 od 23.04.2015.godine; **DT-4-4** (u optužnici 4) Rješenje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-07-1-886/16 od 25.01.2016.godine; **DT-5** (u optužnici 5) Rješenje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-34-3907-1/05 od 29.11.2005.godine o imenovanju Samira Agića za pomoćnika ministra; **DT-5-1** (u optužnici 5) Rješenje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-34-2-3334/08 od 16.07.2008.godine o razvrstavanju radnog mjesta u platni razred; **DT-5-2** (u optužnici 5) Rješenje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-02-2-2688-26/09 od 15.10.2009.godine; **DT-5-3** (u optužnici 5) Rješenje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-07-1-6474/17 od 07.09.2017.godine; **DT-5-4** (u optužnici 5) Rješenje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-07-1-2483/15 od 14.04.2015.godine; **DT-6** (u optužnici 7) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-2481-29/19 od 26.11.2019.godine; **DT-7** (u optužnici 8) Memorandum o razumijavanju u oblasti naučno-istraživačke saradnje od 02.09.2013. godine zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Instituta zaštite od požara i eksplozije - INZA d.o.o. Sarajevo; **DT-8** (u optužnici 9) Grant aplikacija za novčana sredstva iz IPA fondova (IPA 2011., 2012. i 2013.); **DT-8-1** Prevod Grant aplikacije za novčana sredstva iz IPA fondova (IPA 2011., 2012. i 2013.) na bosanski jezik od 11.05.2021.godine; **DT-9** (u optužnici 10) Akt Ministarstva sigurnosti BiH kojim se dostavlja Ugovor o grantu između Evropske unije i Ministarstva sigurnosti BiH, broj: 09-04-1-7838-1/14 od 18.12.2014.godine; **DT-9-1** Prekogranični program Bosne i Hercegovine - Crna Gora, broj: 09-04-1-7838-7/14 od 29.01.2015.godine; **DT-9-1-1** Prevod akta Prekogranični program Bosne i Hercegovine - Crna Gora, broj: 09-04-1-7838-7/14 od 29.01.2015.godine na bosanski jezik od 04.06.2021.godine; **DT-9-2** Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava - vanjske akcije Evropske unije, broj: 2014/355-052 od 17.12.2014.godine; **DT-9-2-1** Prevod akta Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava - vanjske akcije Evropske unije, broj: 2014/355-052 od 17.12.2014.godine na bosanski jezik od 04.06.2021.godine; **DT-9-3** Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Zahjev za Dodatak broj 3 Ugovoru o dodjeli bespovratnih sredstava broj: 2014/355-052 - Produženje roka za provedbu za dodatna 3 mjeseca bez troškova od 16.02.2017.godine; **DT-9-3-1** Prevod akta Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Zahjev za Dodatak broj 3 Ugovoru o dodjeli bespovratnih sredstava broj: 2014/355-052 - Produženje roka za provedbu za dodatna 3 mjeseca bez troškova od 16.02.2017. godine na bosanski jezik od 04.06.2021.godine; **DT-9-4** Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava

broj: 2014/355-052 - Dodatak broj 2; **DT-9-4-1** Prevod akta Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava broj: 2014/355-052 - Dodatak broj 2; **DT-10** (u optužnici 11) Memorandum o saradnji na realizaciji Projekta između aplikanata/partnera od 27.01.2015.godine zaključen između Fondacije za razvoj sjevera Crne Gore - FORS i Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Crne Gore sa jedne strane, te sa druge strane Ministarstva sigurnosti BiH i Instituta za zaštitu od požara i eksplozija – INZA; **DT-11** (u optužnici 12) Akt Opštinskog suda u Sarajevu, broj: 065-0-RegZ-19-007101 od 08.11.2019.godine; **DT-11-1** (u optužnici 12) Historijski izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu, Odjel Registra poslovnih subjekata broj: 065-0-RegZ-19-007101-12 od 30.10.2019.godine; **DT-11-2** (u optužnici 12) Historijski izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu, Odjel Registra poslovnih subjekata, broj: 065-0-RegZ-19-007101-11 od 30.10.2019.godine; **DT-11-3** (u optužnici 12) Historijski izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu, Odjel Registra poslovnih subjekata, broj: 065-0-RegZ-19-007101-9 od 29.10.2019.godine; **DT-11-4** (u optužnici 12) Historijski izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu, Odjel Registra poslovnih subjekata, broj: 065-0-RegZ-19-007101-14 od 30.10.2019.godine; **DT-11-5** (u optužnici 12) Historijski izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu, Odjel Registra poslovnih subjekata, broj: 065-0-RegZ-19-007101-10 od 30.10.2019.godine; **DT-11-6** (u optužnici 12) Historijski izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu, Odjel Registra poslovnih subjekata, broj: 065-0-RegZ-19-007101-15 od 07.11.2019.godine; **DT-11-7** (u optužnici 12) Historijski izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu, Odjel Registra poslovnih subjekata, broj: 065-0-RegZ-19-007101-13 od 30.10.2019.godine; **DT-11-8** (u optužnici 12) Aktuelni izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-RegZ-19-007101-2 od 28.10.2019.godine; **DT-11-9** (u optužnici 12) Aktuelni izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-0-RegZ-19-007101-3 od 28.10.2019.godine; **DT-11-10** (u optužnici 12) Aktuelni izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-0-RegZ-19-007101 od 28.10.2019.godine; **DT-11-11** (u optužnici 12) Aktuelni izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-0-RegZ-19-007101-5 od 28.10.2019.godine; **DT-11-12** (u optužnici 12) Aktuelni izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-0-RegZ-19-007101-4 od 28.10.2019.godine; **DT-11-13** (u optužnici 12) Aktuelni izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-0-RegZ-19-007101-3 od 28.10.2019.godine; **DT-11-14** (u optužnici 12) Aktuelni izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-0-RegZ-19-007101-8 od 29.10.2019.godine; **DT-11-15** (u optužnici 12) Aktuelni izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-0-RegZ-19-007101-1 od 28.10.2019.godine; **DT-11-16** (u optužnici 12) Aktuelni izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-0-RegZ-19-007101-7 od 29.10.2019.godine; **DT-11-17** (u optužnici 12) Aktuelni izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-0-RegZ-19-007101-1 od 28.10.2019.godine; **DT-11-18** (u optužnici 12) Aktuelni izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-0-RegZ-19-007101-6 od 29.10.2019.godine; **DT-12** (u optužnici 13) Akt UIO BiH broj: 02/6-2/II-09-2-1-465-1/19 od 05.09.2019.godine; **DT-13** (u optužnici 14) Akt Poreske uprave FBiH broj: 13-9/5-49-1-1271-1/19 od 25.09.2019.godine; **DT-14** (u optužnici 15) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-2481-33/19 od 20.12.2019.godine; **DT-15** (u optužnici 16) Završni narativni izvještaj o realizaciji projekta „Prekogranična zaštita od požara“, Aneks VI, broj ugovora: 2014/355-052 (BiH) i 2014/353-523 (CG), datum početka i završetka izvještajnog perioda: 18.12.2014 - 17.06.2017.godine; **DT-15-1** Prevod akta Završni narativni izvještaj o realizaciji projekta „Prekogranična zaštita od požara“, Aneks VI, broj ugovora: 2014/355-052 (BiH) i 2014/353-523 (CG), datum početka i završetka izvještajnog perioda: 18.12.2014 - 17.06.2017.godine, na bosanski jezik; **DT-15-2** (u optužnici 16)

Finansijski izvještaj 1 – Identifikacija; **DT-15-2-1** Prevod akta Finansijski izvještaj 1 – Identifikacija; **DT-16** (u optužnici 17) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-2481-24/19 od 25.10.2019. godine; **DT-17** (u optužnici 18) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-2481-31/19 od 04.12.2019.godine; **DT-17-1** Akt Ministarstvo sigurnosti BiH kojim se dostavlja informacija i dokumentacija broj: 04-16-4-2481-29/19 od 26.11.2019.godine; **DT-18** (u optužnici 19) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje broj: 09-2-04-1-7838-70/14 od 10.09.2015.godine; **DT-18-1** (u optužnici 19) Aneks II+III Tehničke specifikacije +Tehnička ponuda Ministarstva sigurnosti BiH od 09.09.2015.godine; **DT-19** (u optužnici 20) Akt Federalne uprave civilne zaštite broj: 03-07/1-451/19 od 26.07.2019.godine sa priložima i to: **DT-19-1** (u optužnici 20) Akt Federalne uprave civilne zaštite broj: 05-44/25-22-1/15 od 22.05.2015.godine; **DT-19-2** (u optužnici 20) Akt Federalne uprave civilne zaštite broj: 05-44-25-22-2/2015 od 19.05.2015.godine; **DT-19-3** (u optužnici 20) Akt Službe za civilnu zaštitu i vatrogastvo Općine Konjic upućen Federalnoj upravi civilne zaštite broj: 11-46-076/15 od 21.05.2015.godine; **DT-19-4** (u optužnici 20) Akt Opštine Jablanica, Službe civilne i protivpožarne zaštite broj: 08-46-1296/15 od 21.05.2015.godine; **DT-19-5** (u optužnici 20) Akt Odjela za organizaciju, pravne poslove, opštu upravu, civilnu zaštitu i vatrogastvo Grada Mostara broj: 04-46-57-1/15 od 21.05.2015.godine; **DT-19-6** (u optužnici 20) Akt Načelnika Općine Stolac broj: 01/1-540/15 od 20.05.2015.godine upućen Federalnoj upravi civilne zaštite; **DT-19-7** (u optužnici 20) Akt Općine Ravno, Civilna zaštita Ravno broj: 134/15 od 21.05.2015.godine; **DT-19-8** (u optužnici 20) Akt Općine Konjic, Služba za civilnu zaštitu i vatrogastvo broj: 11-46-200/15 od 02.11.2015.godine; **DT-19-9** (u optužnici 20) Akt Općine Jablanica, Službe civilne i protivpožarne zaštite broj: 08-46-1296-5/15. od 02.11.2015.godine; **DT-19-10** (u optužnici 20) Akt FBiH, Dobrovoljno vatrogasno društvo Stolac broj: 01-1-61/15 od 30.10.2015. godine; **DT-19-11** (u optužnici 20) Akt Općine Ravno, Civilna zaštita Ravno broj: 332/15 od 02.11.2015.godine; **DT-20** (u optužnici 21) Akt Republičke uprave civilne zaštite Republike Srpske broj: 25.02-059-100/19 od 28.08.2019.godine; **DT-20-1** (u optužnici 21) Akt MUP RS, Republička uprava civilne zaštite broj: 10/1.02/152-14-13/15 od 18.05.2015.godine; **DT-20-2** (u optužnici 21) Akt MUP RS, Republička uprava civilne zaštite broj: 10/1.02/152-14-15/15 od 22.5.2015.godine; **DT-20-3** (u optužnici 21) Akt MUP RS, Republička uprava civilne zaštite broj: 10/1.02/152-14-27/15 od 17.08.2015.godine; **DT-20-4** (u optužnici 21) E-mail korespodencija pod nazivom Mišljenje i saglasnost na prijedlog za vršenje izmjena i dopuna budžetskih stavki od 14.08.2015.godine; **DT-20-4-1** (u optužnici 21) Prevod Akta - E-mail korespodencija pod nazivom Mišljenje i saglasnost na prijedlog za vršenje izmjena i dopuna budžetskih stavki od 14.08.2015.godine na bosanski jezik od 21.06.2021.godine; **DT-20-5** (u optužnici 21) Akt Grada Trebinje, broj: 11-81-77-1/15 od 21.05.2015.godine; **DT-20-6** (u optužnici 21) Akt Opštine Čajniče, Opštinska uprava, Odjeljenje za opštu upravu, Civilna zaštita broj: 02-810-7/15 od 21.05.2015.godine; **DT-20-7** (u optužnici 21) Akt Opštine Gacko broj: 02-152-15/15 od 20.05.2015.godine; **DT-20-8** (u optužnici 21) Akt Opštine Foča, Teritorijalna vatrogasna jedinica Foča broj: 04-215-15/15 od 21.05.2015.godine; **DT-20-9** (u optužnici 21) Akt Opštine Bileća broj: 11.02/012-449/15 od 20.05.2015.godine; **DT-21** (u optužnici 22) Odluka Ministarstva sigurnosti BiH o provođenju postupka nabavke broj: 04-16-4-3696/17 od 05.05.2017. godine; **DT-22** (u optužnici 23) Tenderska dokumentacija Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-3696-1/17 od 08.05.2017.godine; **DT-23** (u optužnici 24) Plan javnih nabavki Ministarstva sigurnosti BiH za 2016.godinu; **DT-24** (u optužnici 25) Akt Ministarstva finansija i trezora BiH broj: 05-02-2-4551-3/19 od 08.07.2019.godine; **DT-25** (u optužnici 26) Odluka Ministarstva sigurnosti BiH o imenovanju Komisije za javne nabavke u Ministarstvu sigurnosti BiH broj: 04-16-3-3283-1/17 od 20.04.2017.godine; **DT-26** (u

optužnici 27) Odluka Ministarstva sigurnosti BiH o izmjeni Odluke o imenovanju Komisije za javne nabavke u Ministarstvu sigurnosti Bosne i Hercegovine od 20.04.2017.godine broj: 04-16-3-3283-4/17 od 09.06.2017.godine; **DT-27** (u optužnici 28) Izvještaj Ministarstva sigurnosti BiH o radu Komisije i zapisnik o ocjeni ponuda u postupku javne nabavke broj: 04-16-4-3696-4/17 od 01.06.2017.godine; **DT-28** (u optužnici 29) Ponuda preduzeća Teh-projekt Inžinjering d.o.o. iz Rijeke od 29.05.2017.godine, broj ponude: 17-010-000280, **DT-29** (u optužnici 30) Odluka Ministarstva sigurnosti BiH o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 04-16-4-3696-5/17 od 01.06.2017.godine; **DT-30** (u optužnici 31) Ugovor o nabavci i isporuci opreme za vatrogasce za potrebe Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-3696-14/17 od 16.06.2017.godine; **DT-31** (u optužnici 33) Akt Agencije za javne nabavke BiH upućen Federalnom ministarstvu unutrašnjih poslova broj: 02-02-1-885-2/19 od 27.03.2019.godine; **DT-32** (u optužnici 34) E-mail poruka od 03.07.2017.godine protokolirana u Ministarstvu sigurnosti BiH pod brojem: 09-4-1-5061-2/17, **DT-33** (u optužnici 35) Aneks ugovora o nabavci i isporuci opreme za vatrogasce za potrebe Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-3696-21/17 od 12.07.2017.godine; **DT-34** (u optužnici 36) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-3696-22/17 od 12.07.2017.godine; **DT-35** (u optužnici 37) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-2481-8/19 od 15.04.2019.godine, **DT-36** (u optužnici 38) Akt Teh-projekt inžinjeringa d.o.o. broj: 068-17 od 12.06.2017.godine, **DT-37** (u optužnici 39) Garancija Erste Bank za dobro izvršenje posla/ugovora br. 76-06951 od 07.07.2017.godine, naslovljena na Ministarstvo sigurnosti BiH; **DT-38** (u optužnici 40) Zapisnik o primopredaji opreme od 25.08.2017.godine na memorandumu TPI-Teh- Projekt Inžinjering d.o.o. Rijeka; **DT-39** (u optužnici 41) Akt UIO BiH, Sektor za carine broj: 03/3-04-1-881-5/19 od 25.06.2019.godine; **DT-39-1** (u optužnici 41) Carinska deklaracija, sa pratećom dokumentacijom broj: C-64492 od 25.08.2017.godine; **DT-39-2** (u optužnici 41) Carinska deklaracija, sa pratećom dokumentacijom broj: C-69813 od 14.09.2017.godine, **DT-39-3** (u optužnici 41) Carinska deklaracija, sa pratećom dokumentacijom broj: C-69814 od 14.09.2017.godine; **DT-39-4** (u optužnici 41) Carinska deklaracija, sa pratećom dokumentacijom broj: C-69815 od 14.09.2017.godine; **DT-39-5** (u optužnici 41) Carinska deklaracija, sa pratećom dokumentacijom broj: C-69818 od 14.09.2017.godine; **DT-39-6** (u optužnici 41) Carinska deklaracija, sa pratećom dokumentacijom broj: C-69819 od 14.09.2017.godine, **DT-39-7** (u optužnici 41) Carinska deklaracija, sa pratećom dokumentacijom broj: C-69820 od 14.09.2017.godine; **DT-39-8** (u optužnici 41) Carinska deklaracija, sa pratećom dokumentacijom broj: C-69823 od 14.09.2017.godine; **DT-39-9** (u optužnici 41) Carinska deklaracija, sa pratećom dokumentacijom broj: C-69825 od 14.09.2017.godine; **DT-39-10** (u optužnici 41) Carinska deklaracija, sa pratećom dokumentacijom broj: C-69826 od 14.09.2017.godine; **DT-40** (u optužnici 42) Zapisnik Ministarstva sigurnosti BiH o predaji vatrogasne opreme nabavljene kroz projekat „Prekogranična zaštita od požara“ između Ministarstva sigurnosti BiH i Opštine Čajniče, u broju nose oznaku „interno“ od 27.08.2017.godine; **DT-40-1** (u optužnici 42) Zapisnik Ministarstva sigurnosti BiH o predaji vatrogasne opreme nabavljene kroz projekat „Prekogranična zaštita od požara“ između Ministarstva sigurnosti BiH i Grada Trebinje, u broju nose oznaku „interno“ od 27.08.2017.godine; **DT-40-2** (u optužnici 42) Zapisnik Ministarstva sigurnosti BiH o predaji vatrogasne opreme nabavljene kroz projekat „Prekogranična zaštita od požara“ između Ministarstva sigurnosti BiH i Grada Mostar, u broju nose oznaku „interno“ od 27.08.2017.godine; **DT-40-3** (u optužnici 42) Zapisnik Ministarstva sigurnosti BiH o predaji vatrogasne opreme, nabavljene kroz projekat „Prekogranična zaštita od požara“ između Ministarstva sigurnosti BiH i Opštine Konjic, u broju nose oznaku „interno“ od 27.08.2017.godine; **DT-40-4** (u optužnici 42) Zapisnik Ministarstva sigurnosti BiH o predaji vatrogasne opreme, nabavljene kroz projekat

„Prekogranična zaštita od požara“ između Ministarstva sigurnosti BiH i Opštine Foča, u broju nose oznaku „interno“ od 27.08.2017.godine; **DT-40-5** (u optužnici 42) Zapisnik Ministarstva sigurnosti BiH o predaji vatrogasne opreme nabavljene kroz projekat „Prekogranična zaštita od požara“ između Ministarstva sigurnosti BiH i Opštine Stolac, u broju nose oznaku „interno“ od 27.08.2017.godine; **DT-40-6** (u optužnici 42) Zapisnik Ministarstva sigurnosti BiH o predaji vatrogasne opreme nabavljene kroz projekat „Prekogranična zaštita od požara“ između Ministarstva sigurnosti BiH i Opštine Jablanica, u broju nose oznaku „interno“ od 27.08.2017.godine; **DT-40-7** (u optužnici 42) Zapisnik Ministarstva sigurnosti BiH o predaji vatrogasne opreme nabavljene kroz projekat „Prekogranična zaštita od požara“ između Ministarstva sigurnosti BiH i Opštine Ravno, u broju nose oznaku „interno“ od 27.08.2017.godine; **DT-40-8** (u optužnici 42) Zapisnik Ministarstva sigurnosti BiH o predaji vatrogasne opreme nabavljene kroz projekat „Prekogranična zaštita od požara“ između Ministarstva sigurnosti BiH i Opštine Bileća, u broju nose oznaku „interno“ od 27.08.2017.godine; **DT-40-9** (u optužnici 42) Zapisnik Ministarstva sigurnosti BiH o predaji vatrogasne opreme nabavljene kroz projekat „Prekogranična zaštita od požara“ između Ministarstva sigurnosti BiH i Opštine Gacko, u broju nose oznaku „interno“ od 27.08.2017.godine; **DT-41** (u optužnici 45) Odobrenje Ministarstva sigurnosti BiH za unos obaveze i plaćanje u ISFU sistem od 11.09.2019.godine; **DT-42** (u optužnici 46) Faktura/račun Teh-Projekt Inženjering d.o.o. broj 4/VP1/380 od 23.08.2017.godine; **DT-43** (u optužnici 47) Otpremnica Teh-Projekt inženjering d.o.o. broj 4/VP1/380 od 23.08.2017.godine; **DT-44** (u optužnici 49) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-04-1-7838-14/14 od 11.02.2015. godine, **DT-45** (u optužnici označeno kao dokaz 50) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-04-1-7838-12/14 od 23.01.2015.godine; **DT-46** (u optužnici 51) Ugovor o djelu broj: 04-34-2-1487/15 od 27.02.2015.godine, zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Salihović Amera; **DT-47** (u optužnici 52) Ugovor o djelu, broj: 04-34-2-1486/15 od 24.02.2015.godine, zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Tatarin Admira; **DT-48** (u optužnici 53) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje, broj: 09-04-1-7838-54/15 od 22.06.2015.godine; **DT-49** (u optužnici 54) Ugovor o djelu broj: 04-34-2-4736/15 od 21.07.2015.godine, zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Topalović Elvira; **DT-50** (u optužnici 55) Odluka o imenovanju unutrašnjeg projektnog tima za provođenje Projekta prekogranične saradnje u oblasti zaštite od požara i vatrogastva između Bosne i Hercegovine i Crne Gore, Ministarstva sigurnosti BiH, broj: 09-04-1-7838-49/14 od 19.05.2015.godine; **DT-51** (u optužnici 56) Akt Federalnog zavoda za PIO Federacije BiH, broj: FZ12/2/2-35-7-4711-2/19 od 12.11.2019.godine; **DT-51-1** (u optužnici 56) Uvjerenje o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji Zavoda za PIO Mostar broj: 0001288013058 od 12.11.2019.godine; **DT-51-2** (u optužnici 56) Uvjerenje o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji Zavoda za PIO, broj: 0001300651701 od 12.11.2019.godine; **DT-51-3** (u optužnici 56) Uvjerenje o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji Zavoda za PIO Mostar broj: 0001400141197 od 12.11.2019.godine; **DT-51-4** (u optužnici 56) Uvjerenje o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji Zavoda za PIO Mostar broj: 0001288103892 od 12.11.2019.godine; **DT-52** (u optužnici 57) Akt JU Službe za zapošljavanje Kantona Sarajevo broj: 06/1-34-3737/19 od 11.11.2019.godine; **DT-53-1** (u optužnici 58) Akt Službe za zajedničke poslove institucija BiH broj: 04/I-50-1-2461-1/19 od 13.11.2019.godine; **DT-53-1-1** (u optužnici 58) Odluka Ministarstva sigurnosti BiH o odobravanju korištenja kancelarije Ministarstva sigurnosti BiH broj 1402 u Zgradi prijateljstva između Grčke i Bosne i Hercegovine radi realizacije i provođenja Projekta „Izgradnja kapaciteta i priprema Bosne i Hercegovine za Mehanizam civilne zaštite Evropske unije“ broj: 04-50-3604-2/19 od 22.05.2019.godine; **DT-53-1-2** (u optužnici 58) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-04-1-4234/16 od 08.06.2016.godine;

DT-53-1-3 (u optužnici označeno kao dokaz 58) Akt Službe za zajedničke poslove Institucija BiH broj: 04/I-50-9-27-135/16 od 22.06.2016.godine; **DT-53-1-4** (u optužnici 58) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-50-7508/16 od 27.10.2016.godine; **DT-53-1-5** (u optužnici 58) Akt Službe za zajedničke poslove Institucija BiH broj:04/I-50-9-27-235/16 od 02.11.2016.godine; **DT-53-1-6** (u optužnici 58) Izvješće Ministarstva sigurnosti BiH o registracijama 01.01.2014.- 07.11.2019.godine i o posjetama; **DT-53-1-7** (u optužnici 58) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-04-1-3022-4/19 od 24.05.2019.godine; **DT-53-1-8** (u optužnici 58) Akt Službe za zajedničke poslove Institucija BiH broj: 04/I-50-9-27-166/19 od 31.05.2019.godine; **DT-53-2** (u optužnici 58) Akt Službe za zajedničke poslove institucija BiH broj: 04/I-50-1-2461-5/19 od 28.11.2019.godine; **DT-53-2-1** (u optužnici 58) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-50-3604-2/19 od 22.05.2019.godine; **DT-53-2-2** (u optužnici 58) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-04-1-4234/16 od 08.06.2016.godine; **DT-53-2-3** (u optužnici 58) Akt Službe za zajedničke poslove Institucija BiH broj: 04/I-50-9-27-135/16 od 22.06.2016.godine; **DT-53-2-4** (u optužnici 58) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-50-7508/16 od 27.10.2016.godine; **DT-53-2-5** (u optužnici 58) Akt Službe za zajedničke poslove Institucija BiH broj: 04/I-50-9-27-235/16 od 02.11.2016.godine; **DT-53-2-6** (u optužnici 58) Izvješće o registracijama 01.01.2014. - 07.11.2019.godine; **DT-54** (u optužnici 59) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Sektor za zaštitu i spašavanje, broj: 09-04-1-7838-123/14 od 15.04.2016.godine; **DT-55** (u optužnici 60) Ugovor o djelu broj: 04-34-2-3945/16 zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i F. T.; **DT-56** (u optužnici 61) Ugovor o djelu broj: 04-34-2-3946/16 od 16.05.2016.godine zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Topalović Elvira; **DT-57** (u optužnici 62) Rješenje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-34-2-3946-4/16 od 03.10.2016.godine, **DT-58** (u optužnici 63) Akt Ministarstva sigurnosti BiH Sektor za zaštitu i spašavanje broj: 09-04-1-7838-137/14 od 04.01.2016.godine; **DT-59** (u optužnici 64) Ugovor o djelu broj: 04-34-2-7431/16 od 25.10.2016.godine zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Ivanović Zorane; **DT-60** (u optužnici 65) Aneks ugovora o djelu Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-34-2-7431-4/16 od 05.12.2016.godine; **DT-61** (u optužnici 66) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-34-2-7431-6/16 od 15.12.2016.godine, Drugi Aneks ugovora o djelu, broj: 04-34-2-7431/16 od 25.10.2016.godine, zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Zorane Ivanović; **DT-62** (u optužnici 67) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje, broj: 09-34-2-7431-7/16 od 19.12.2016.godine; **DT-62-1** (u optužnici 67) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje, broj: 09-34-2-3945-1/16 od 29.12.2016.godine; **DT-63** (u optužnici 68) Ugovor o djelu broj: 04-34-2-7431-8/16 od 22.12.2016.godine zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Ivanović Zorane; **DT-64** (u optužnici 69) Ugovor o djelu broj: 04-34-2-3945-2/16 od 04.01.2017.godine zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i F. T.; **DT-65** (u optužnici 70) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje, broj: 09-34-2-7431-9/16 od 16.03.2017.godine; **DT-65-1** (u optužnici 70) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje, broj: 09-34-2-3945-3/16 od 16.03.2017.godine; **DT-66** (u optužnici 71) Ugovor o djelu broj: 04-34-2-7431-10/16 od 22.03.2017.godine zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Ivanović Zorane; **DT-67** (u optužnici 72) Ugovor o djelu broj: 04-34-2-3945-4/16 od 22.03.2017.godine zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i F. T.; **DT-68-1** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Izvještaji o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec januar 2016.godine, F. T.; **DT-68-1-1** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec februar 2016.godine, F. T.; **DT-68-1-2** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“, BiH - CG za mjesec mart 2016.godine, F. T.; **DT-68-1-3** (u optužnici 73) Akt

Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec april 2016.godine F. T.; **DT-68-1-4** (u optužnici 73) Akt
Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec maj 2016.godine F. T.; **DT-68-1-5** (u optužnici 73) Akt
Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec juni 2016.godine F. T.; **DT-68-1-6** (u optužnici 73) Tabela od
31.01.2016.godine, potpisana od strane Elvira Topalovića, broj ugovora; No 2014/355-
052; **DT-68-1-7** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na
projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec juli 2016.godine F. T.;
DT-68-1-8 (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu
„Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec august 2016.godine F. T.; **DT-68-
1-9** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu
„Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec septembar 2016.godine, F. T.;
DT-68-1-10 (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu
„Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec oktobar 2016.godine, F. T.; **DT-
68-1-11** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu
„Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec novembar 2016.godine F. T.; **DT-
68-1-12** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu
„Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec decembar 2016. godine, F. T.;
DT-68-1-13 (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu
„Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec januar 2017.godine, F. T.; **DT-68-
1-14** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu
„Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec februar 2017.godine F. T.; **DT-68-
1-15** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu
„Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec mart 2017.godine F. T.; **DT-68-1-
16** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu
„Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec april 2017.godine, F. T.; **DT-68-1-
17** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu
„Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec maj 2017.godine, F. T.; **DT-68-1-
18** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na projektu
„Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec juni 2017.godine, F. T.; **DT-68-2**
(u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH -Izvještaj o radu na projektu
„Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec januar 2016.godine, Elvir
Topalović; **DT-68-2-1** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na
projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec februar 2016.godine, Elvir
Topalović; **DT-68-2-2** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj o radu na
projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec mart 2016.godine, Elvir
Topalović; **DT-68-2-3** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH -Izvještaj o radu na
projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec april 2016.godine, Elvir
Topalović; **DT-68-2-4** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH -Izvještaj o radu na
projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec maj 2016.godine, Elvir
Topalović; **DT-68-2-5** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH -Izvještaj o radu na
projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec juni 2016.godine, Elvir
Topalović; **DT-68-2-6** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH -Izvještaj o radu na
projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec juli 2016.godine, Elvir
Topalović; **DT-68-2-7** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH -Izvještaj o radu na
projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec august 2016.godine, Elvir
Topalović; **DT-68-2-8** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH -Izvještaj o radu na
projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec septembar 2016.godine,
Elvir Topalović; **DT-68-2-9** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH -Izvještaj o

radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec august 2015.godine; **DT-68-2-10** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec juli 2015.godine; **DT-68-3** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec januar 2015.godine; **DT-68-3-1** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec februar 2015.godine; **DT-68-3-2** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec mart 2015.godine; **DT-68-4** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec mart 2015.godine; **DT-68-4-1** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec februar 2015.godine; **DT-68-4-2** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec januar 2015.godine; **DT-68-5** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec oktobar 2016.godine, Zorana Ivanović, **DT-68-5-1** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec novembar 2016.godine, Zorana Ivanović, **DT-68-5-2** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec decembar 2016.godine, Zorana Ivanović, **DT-68-5-3** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec januar 2017.godine, Zorana Ivanović, **DT-68-5-4** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec februar 2017.godine, Zorana Ivanović; **DT-68-5-5** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec mart 2017.godine, Zorana Ivanović, **DT-68-5-6** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec april 2017.godine, Zorana Ivanović, **DT-68-5-7** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec maj 2017.godine, Zorana Ivanović; **DT-68-5-8** (u optužnici 73) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izveštaj o radu na projektu „Prekogranična zaštita od požara“ BiH - CG za mjesec juni 2017.godine, Zorana Ivanović; **DT-69** (u optužnici 74) Akt Fonda za PIO Republike Srpske broj: O-165/2019-314 od 14.11.2019.godine; **DT-70** (u optužnici 75) Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Saglasnost ministra na Zahtjev za zaključivanje ugovora o djelu broj: 05-34-2-4848-1/17 od 23.06.2017.godine; **DT-70-1** (u optužnici 75) Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zahtjev za zaključivanje ugovora o djelu broj: 05-34-2-4848/17 od 23.06.2017.godine; **DT-71** (u optužnici 76) Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Ivanović Zorane broj: 04-34-2-4848-2/17 od 28.06.2017.godine; **DT-72** (u optužnici 77) Akt Ministarstva sigurnosti pod nazivom Zahtjev za produženje angažovanja po Ugovoru o djelu broj: 05-34-2-4848-3/17 od 04.09.2017.godine; **DT-73** (u optužnici 78) Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Ivanović Zorane broj: 04-34-2-4848-4/17 od 12.09.2017.godine; **DT-74** (u optužnici 79) Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zahtjev za produženje angažovanja po Ugovoru o djelu broj: 05-34-2-4848-8/17 od 11.12.2017.godine; **DT-75** (u optužnici 80) Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Ivanović Zorane broj: 04-34-2-4848-9/17 od 19.12.2017.godine; **DT-76** (u optužnici 81) Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zahtjev za produženje angažovanja po Ugovoru o djelu broj: 05-34-2-4848-12/17 od 13.03.2018.godine; **DT-76-1** (u optužnici 81) Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom

Zahtjev za produženje angažovanja po Ugovoru o djelu broj: 05-34-2-4848-17/17 od 08.06.2018.godine; **DT-76-2** (u optužnici 81) Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zahtjev za produženje angažovanja po Ugovoru o djelu broj: 05-34-2-4848-19/17 od 06.09.2018.godine; **DT-76-3** (u optužnici 81) Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zahtjev za produženje angažovanja po Ugovoru o djelu broj: 05-34-2-4848-21/17 od 10.12.2018.godine; **DT-77** (u optužnici 82) Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Ivanović Zorane broj: 04-34-2-4848-13/17 od 15.03.2018.godine; **DT-77-1** (u optužnici 82“) Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Ivanović Zorane broj: 04-34-2-4848-18/17 od 13.06.2018. godine; **DT-77-2** (u optužnici 82) Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Ivanović Zorane broj: 04-34-2-4848-20/17 od 10.09.2018.godine; **DT-77-3** (u optužnici 82) Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Ivanović Zorane broj: 04-34-2-4848-25/17 od 20.12.2018.godine za Ivanović Zoranu; **DT-78** (u optužnici 83) Akt Ministarstva sigurnosti BiH upućen Sektoru za pravne, kadrovske, opšte i finansijsko-materijalne poslove pod nazivom Zahtjev za raskid Ugovora o djelu broj: 04-34-2-4848-27/17 od 10.01.2019. godine zaprimljeno 14.01.2019.godine; **DT-79** (u optužnici 84) Rješenje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-34-2-4848-28/17 od 15.01.2019.godine kojim se otkazuje Ugovor o djelu broj: 04-34-2-4848-25/17 od 20.12.2018.godine; **DT-80** (u optužnici 85) Rješenje Agencije za državnu službu BiH broj: 03-34-2-722-20/18 od 27.12.2018.godine; **DT-81** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 022015 broj obračuna 271 za lice Salihović Amer i Tatarin Admir, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za januar i februar 2015. godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 022015/271, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 02(271) mjesec 2015.godine i Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec februar 2015. godine; **DT-81-1** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 032015 za lice Salihović Amer i Tatarin Admir, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za mart 2015.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 03(202) mjesec 2015.godine i Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec mart 2015.godine, **DT-81-2** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 042015 za lice Salihović Amer i Tatarin Admir, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za april 2015.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 04(202) mjesec 2015.godine i Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec april 2015.godine; **DT-81-3** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 052015 za lice Tatarin Admir, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za maj 2015 godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 05(202) mjesec 2015.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec maj/svibanj 2015.godine; **DT-81-4** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 062015 za lice Tatarin Admir, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za juni 2015.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec juni/lipanj 2015.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 06(202) mjesec 2015.godine; **DT-81-5** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 082015 za lice Topalović Elvir, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za juli i august 2015.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec august/kolovoz 2015.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 08(271) mjesec 2015.godine; **DT-81-6** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 052016 za lice F. T. i Topalović Elvir, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za maj 2016.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 052016/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 05(202) mjesec 2016.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec

maj/svibanj 2016.godine; **DT-81-7** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 062016 za lice F. T. i Topalović Elvir, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za juni 2016.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 062016/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 06(202) mjesec 2016.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec juni/lipanj 2016. godine; **DT-81-8** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 072016 za lice F. T. i Topalović Elvir, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za juli 2016.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 072016/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 07(202) mjesec 2016.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec juli/srpanj 2016. godine; **DT-81-9** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 082016 za lice F. T. i Topalović Elvir, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za august 2016. godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 082016/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 08(202) mjesec 2016.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec august/kolovoz 2016.godine; **DT-81-10** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 092016 za lice F. T. i Topalović Elvir, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za septembar 2016.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 09(202) mjesec 2016.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec septembar/rujan 2016.godine; **DT-81-11** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 102016 za lice F. T., Isplatna lista za mjesec 102016 za lice Ivanović Zorana, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za oktobar 2016.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 102016/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 102016/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 10(202) mjesec 2016.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec oktobar/listopad 2016.godine, Rekapitulacija obračuna i uplate poreza i doprinosa na plate i druga primanja za mjesec 102016 godine i broj obrade 202, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec oktobar/listopad 2016.godine; **DT-81-12** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 112016 za lice Ivanović Zorana, Isplatna lista za mjesec 112016 za lice F. T., Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za novembar 2016.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 112016/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 112016/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 11(202) mjesec 2016.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec novembar/studenj 2016.godine, Rekapitulacija obračuna i uplate poreza i doprinosa na plate i druga primanja za mjesec 112016 godine i broj obrade 202, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec novembar/studenj 2016.godine; **DT-81-13** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 122016 za lice Ivanović Zorana, Isplatna lista za mjesec 122016 za lice F. T., Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za decembar 2016.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 122016/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 12(202) mjesec 2016.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec decembar/prosinac 2016.godine, Rekapitulacija obračuna i uplate poreza i doprinosa na plate i druga primanja za mjesec 122016 godine i broj obrade 202, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec decembar/prosinac 2016.godine; **DT-81-14** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 012017 za lice Ivanović Zorana, Isplatna lista za mjesec 012017 za lice F. T., Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za januar 2017. godine Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 012017/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna

rekapitulacija za 012017/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 01(202) mjesec 2017.godine, Rekapitulacija obračuna i uplate poreza i doprinosa na plate i druga primanja za mjesec 012017 godine i broj obrade 202, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec januar/siječanj 2017.godine; **DT-81-15** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 022017 za lice Ivanović Zorana, Isplatna lista za mjesec 022017 za lice F. T., Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za februar 2017. godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 022017/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 022017/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 02(202) mjesec 2017.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec februar/veljača 2017.godine, Rekapitulacija obračuna i uplate poreza i doprinosa na plate i druga primanja za mjesec 022017 godine i broj obrade 202, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec februar/veljača 2017.godine; **DT-81-16** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 032017 za lice F. T., Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za mart 2017.godine, Isplatna lista za mjesec 032017 za lice Ivanović Zorana, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec mart/ožujak 2017.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 032017/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 032017/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 03(202) mjesec 2017.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec mart/ožujak 2017. godine, Rekapitulacija obračuna i uplate poreza i doprinosa na plate i druga primanja za mjesec 032017 godine i broj obrade 202; **DT-81-17** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 042017 za lice Ivanović Zorana, Isplatna lista za mjesec 042017 za lice F. T., Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za april 2017. godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 042017/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 042017/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 04(202) mjesec 2017.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec april/travanj 2017.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec april/travanj 2017.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec maj/svibanj 2017.godine; **DT-81-18** (u optužnici 86) Isplatna lista za mjesec 052017 za lice Ivanović Zorana, Isplatna lista za mjesec 052017 za lice F. T., Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za maj 2017.godine, Rekapitulacija obračuna i uplate poreza i doprinosa na plate i druga primanja za mjesec 052017 godine i broj obrade 202, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec april/travanj 2017.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 052017/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 05(202) mjesec 2017.godine, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec juni/lipanj 2017.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 052017/202; **DT-81-19** (u optužnici 86) Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Ugovori o djelu za juni 2017.godine, Isplatna lista za mjesec 062017 za lice F. T., Isplatna lista za mjesec 062017 za lice Ivanović Zorana, Rekapitulacija plaćanja, doprinosa i obustava za mjesec juni/lipanj 2017.godine, Rekapitulacija obračuna i uplate poreza i doprinosa na plate i druga primanja za mjesec 062017 godine i broj obrade 202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 062017/202, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Specifikacija uz isplatu plaće za 06(202) mjesec 2017.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Zbirna rekapitulacija za 062017/202; **DT-82-1** (u optužnici 87) Putni nalog Ministarstva sigurnosti BiH, ime i prezime vozača Samir Agić od 31.05.2016.godine; **DT-82-1-2** (u optužnici 87) Račun „Hifa“ d.o.o. Tešanj; **DT-82-1-3** (u optužnici 87) Odluka Ministarstva sigurnosti BiH

o upućivanju na službeni put broj: 04-2-16-277/16 od 23.05.2016.godine; **DT-82-1-4** (u optužnici 87) Nalog za službeno putovanje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-2-16-277/16 za Samira Agića od 23.05.2016.godine; **DT-82-1-5** (u optužnici 87) Akt INZA protecting people; **DT-82-1-6** (u optužnici 87) Akt Ministarstva sigurnosti BiH - INZA portecting.people, Predmet, Samir Agić; **DT-82-1-7** (u optužnici 87) Odluka o upotrebi privatnog vozila u službene svrhe Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-16-3-3907/16 od 23.05.2016.godine; **DT-82-1-8** (u optužnici 87) Obračun troškova putovanja - pravdanje putnog naloga od 06.06.2016.godine - Samir Agić; **DT-82-1-9** (u optužnici 87) Tabela budžetska institucija Ministarstvo finansija i trezora, budžetski korisnik Ministarstvo sigurnosti BiH - Samir Agić PN.04-2-16-277/16; **DT-82-2** (u optužnici 87) Putni nalog, na kojem je naznačeno firma: Ministarstvo sigurnosti BiH finansirano iz projekta EU, za Edina Garapliju od 31.05.2016.godine; **DT-82-2-1** (u optužnici 87) Tabela budžetska institucija Minisarstvo finansija i trezora, budžetski korisnik Ministarstvo sigurnosti BiH - Edin Garaplija PN.04-2-16-282/16; **DT-82-2-2** (u optužnici 87) Obračun troškova putovanja - pravdanje putnog naloga izvršeno dana 06.06.2016.godine na ime Edin Garaplija; **DT-82-2-3** (u optužnici 87) Odluka Ministarstva sigurnosti BiH o upućivanju na službeni put Edin Garaplija broj: 04-16-2-282/16 od 23.05.2016.godine; **DT-82-2-4** (u optužnici 87) Nalog za službeno putovanje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-2-16-282/16. od 23.05.2016.godine za Edina Garapliju; **DT-82-2-5** (u optužnici 87) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Predmet: Izvještaj sa službenog puta - Podgorica 31.05.2016.godine, Edin Garaplija; **DT-82-2-6** (u optužnici 87) Zapisnik Ministarstva sigurnosti BiH sa sastanka - Edin Garaplija; **DT-82-2-7** (u optužnici 87) Odluka Ministarstva sigurnosti BiH o upotrebi privatnog vozila u službene svrhe broj: 04-16-3-4023-1/16 od 25.05.2016.godine; **DT-82-2-8** (u optužnici 87) Akt Prekogраниčni sastanak partnera na projektu Podgorica 31. maj 2016.godine - dnevni red; **DT-82-2-9** (u optužnici 87) Akt FORS MONTENEGRO, Pres konferencija - prezentacija i zvanična isporuka opreme nabavljene u okviru projekta - Podgorica 31.05.2016.godine, Agenda; **DT-82-2-10** (u optužnici 87) Zapisnik sa sastanka projektnih partnera Projekat „Prekogраниčna zaštita od požara“ FORS - Montenegro od 31.05.2016.godine; **DT-82-2-11** (u optužnici 87) Route planer Sarajevo - Podgorica sa stranice Viamichelin; **DT-82-2-12** (u optužnici 87) Pregled plaćanja (BIH AP Računi Ministarstvo sigurnosti), **DT-82-3** (u optužnici 87) Putni nalog No 044191, Samir Agić od 11.10.2016.godine; **DT-82-3-1** (u optužnici 87) Račun „Pigo-Petrol“ d.o.o. Podgorički put b.b. Nikšić; **DT-82-3-2** (u optužnici 87) Račun Ministarstva sigurnosti BiH, Samir Agić broj: 1115/2016 od 13.10.2016.godine; **DT-82-3-3** (u optužnici 87) Akt nadležne budžetske institucije Ministarstva finansija i trezora, budžetski korisnik Ministarstvo sigurnosti, Samir Agić PN.04-2-16-545/16 od 28.10.2016.godine; **DT-82-3-4** (u optužnici 87) Nalog za službeno putovanje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-2-16-545/16 od 11.10.2016.godine; **DT-82-3-5** (u optužnici 87) Odluka o upućivanju na službeni put Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-2-16-545/16 od 11.10.2016.godine; **DT-82-3-6** (u optužnici 87) Izvještaj sa službenog putovanja Nikšić, Podgorica - Crna Gora u okviru Projekta prekogranične saradnje Bosne i Hercegovine i Crne Gore u oblasti zaštite od požara, 12-13.10.2016.godine broj: 04-2-16-545-1/16 od 24.10.2016.godine; **DT-82-3-7** (u optužnici 87) Obračun troškova putovanja - Pravdanje putnog naloga izvršeno dana 26.10.2016.godine; **DT-82-4** (u optužnici 87) E-mail korespodencija od 07.10.2016.godine; **DT-82-4-1** (u optužnici 87) Route roadmap Sarajevo - Nikšić - E76 M18; **DT-82-4-2** (u optužnici 87) Odluka o upotrebi privatnog vozila u službene svrhe Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-16-3-6992/16 od 11.10.2016.godine; **DT-82-4-3** (u optužnici 87) Pregled plaćanja (BiH AP Računi Ministarstvo sigurnosti - Unos); **DT-83** (u optužnici 88) Akt Ministarstva sigurnosti BiH Predmet: Informacija i dokumentacija broj: 04-16-4-2481-20/19 od 03.09.2019.godine;

DT-84 (u optužnici 89) Odluka Ministarstva sigurnosti BiH kojom se odobrava sklapanje direktnog sporazuma sa pravnim licem „Štamparija Optigraf“ d.o.o Sarajevo broj: 04-16-4-6484/15 od 09.10.2015.godine; **DT-84-1** (u optužnici 89) Odluka Ministarstva sigurnosti BiH kojom se odobrava sklapanje direktnog sporazuma sa pravnim licem „Štamparija Optigraf“ d.o.o Sarajevo broj: 04-16-4-8117/15-3 od 21.12.2015.godine; **DT-84-2** (u optužnici 89) Odluka Ministarstva sigurnosti BiH kojom se odobrava sklapanje direktnog sporazuma sa pravnim licem „Štamparija Optigraf“ d.o.o Sarajevo broj: 04-16-4-7549/16 od 26.09.2016.godine; **DT-84-3** (u optužnici 89) Odluka Ministarstva sigurnosti BiH kojom se odobrava sklapanje direktnog sporazuma sa pravnim licem „Štamparija Optigraf“ d.o.o Sarajevo broj: 04-16-4-8670/16 od 08.12.2016.godine; **DT-85** (u optužnici 90) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u ISFU sistem, datum prijema fakture 25.10.2016.godine, Račun Optigraf d.o.o. Sarajevo: broj: VP-543/15 od 24.10.2016.godine na iznos od 2.100,00 KM, Akt pravnog lica Optigraf d.o.o. Sarajevo upućen Ministarstvu sigurnosti BiH pod nazivom Ponuda od 26.09.2016.godine, Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje broj: 09-04-1-7838-134/14 od 14.06.2016.godine, Pregled plaćanja (BIH AP Računi Ministarstvo sigurnosti - Unos); **DT-85-1** (u optužnici 90) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u ISFU sistem, datum prijema fakture 26.11.2015.godine, Račun Optigraf d.o.o. Sarajevo: broj: VP-431/15 od 20.11.2015.godine na iznos od 3.153,00 KM, Otpremnica Optigraf d.o.o. Sarajevo broj: 33-11/15 od 14.11.2015.godine, Otpremnica Optigraf d.o.o. Sarajevo broj: 42-11/15 od 18.11.2015.godine; **DT-85-2** (u optužnici 90) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u ISFU sistem, datum prijema fakture 28.12.2015.godine, Račun Optigraf d.o.o. Sarajevo: broj: VP-498/15 od 24.12.2015.godine na iznos od 3.240,90 KM; **DT-85-3** (u optužnici 90) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u ISFU sistem, datum prijema fakture 19.01.2016.godine, Račun Optigraf d.o.o. Sarajevo: broj: VP-023/16 od 12.01.2016.godine na iznos od 444,60 KM, Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-8265/15 od 24.12.2015.godine; **DT-85-4** (u optužnici 90) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u ISFU sistem, datum prijema fakture 27.01.2016.godine, Račun Optigraf d.o.o. Sarajevo: broj: VP-049/16 od 27.01.2016.godine na iznos od 365,04 KM, Akt pravnog lica Optigraf d.o.o. Sarajevo upućen Ministarstvu sigurnosti BiH pod nazivom Ponuda za izradu mapa od 20.01.2016.godine, Račun Sektor za zaštitu i spašavanje, Trebovanje materijala od 19.01.2016.godine; **DT-85-5** (u optužnici 90) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u ISFU sistem, datum prijema fakture 03.03.2016.godine, Račun Optigraf d.o.o. Sarajevo: broj: VP-111/16 od 02.03.2016.godine na iznos od 23,40 KM, Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje broj: 09-04-1-640-5/16 od 23.02.2016.godine; **DT-85-6** (u optužnici 90) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u ISFU sistem, datum prijema fakture 30.06.2016.godine, Račun Optigraf d.o.o. Sarajevo: broj: VP-168/16 od 25.03.2016.godine na iznos od 35,10 KM, Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje broj: 09-04-1-7838-117/14 od 23.03.2016.godine; **DT-85-7** (u optužnici 90) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u ISFU sistem, datum prijema fakture 30.06.2016.godine, Račun Optigraf d.o.o. Sarajevo: broj: VP-231/16 od 21.04.2016.godine na iznos od 35,10 KM, Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje broj: 09-04-1-7838-117/14 od 23.03.2016.godine; **DT-85-8** (u optužnici 90) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u ISFU sistem, datum prijema fakture 22.11.2016.godine, Račun Optigraf d.o.o. Sarajevo: broj: VP-596/16 na iznos od 30,89 KM, Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje broj: 09-04-1-742-47/16 od 09.11.2016.godine; **DT-85-9** (u optužnici 90) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u

ISFU sistem, datum prijema fakture 27.12.2016.godine, Račun Optigraf d.o.o. Sarajevo: broj: VP-664/16 od 26.12.2016.godine na iznos od 2.251,08 KM; **DT-85-10** (u optužnici 90) Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u ISFU sistem, datum prijema fakture 24.01.2017.godine, Račun Optigraf d.o.o. Sarajevo: broj: VP-038/17 od 23.01.2017.godine na iznos od 710,78 KM, Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 01-16-3-749/17 od 23.01.2017.godine, Otpremnica pravnog lica Optigraf d.o.o. Sarajevo broj: 44-12116 od 23.12.2016.godine; **DT-86** (u optužnici 91) Ugovor zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i pravnog lica „Optigraf“ d.o.o. Sarajevo broj: 04-16-4-6484-1/15 od 12.10.2015.godine; **DT-86-1** (u optužnici 91) Ugovor zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i pravnog lica „Optigraf“ d.o.o. Sarajevo broj: 04-16-4-7549-1/16 od 28.10.2016.godine; **DT-86-2** (u optužnici 91) Ugovor zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i pravnog lica „Optigraf“ d.o.o. Sarajevo broj: 04-16-4-8670-1/16 od 14.12.2016.godine, **DT-87** (u optužnici 92) Akt Okružnog privrednog suda u Istočnom Sarajevu broj: 061-0-Reg-Z-19-001051 od 04.09.2019.godine; **DT-87-1** (u optužnici 92) Aktuelni izvod iz sudskog registra Okružni privredni sud u Istočnom Sarajevu broj: 061-0-Reg-Z-19-001051 od 04.09.2019.godine; **DT-87-2** (u optužnici 92) Istorijski izvod iz sudskog registra Okružni privredni sud u Istočnom Sarajevu broj: 061-0-Reg-Z-19-001051 od 04.09.2019.godine; **DT-87-3** (u optužnici 92) Prijava za registraciju Okružni privredni sud Istočno Sarajevo broj: 061-0-Reg-12-000 054; **DT-87-4** (u optužnici 92) Prijava za registraciju Osnovni sud u Sokocu; **DT-87-5** (u optužnici 92) Rješenje o registraciji Okružni privredni sud Istočno Sarajevo broj: 061-0-REG-12-000 054 od 25.01.2012.godine, **DT-87-6** (u optužnici 92) Rješenje o registraciji Okružni privredni sud Istočno Sarajevo broj: 061-0-REG-12-000 054 od 25.01.2012.godine, **DT-87-7** (u optužnici 92) Otpравak izvornika broj: OPU-IP: 24/2012 - notar Vesna Softić; **DT-87-8** (u optužnici 92) Prijava za registraciju poslovnih subjekata, Agencija za posredničke, informatičke i finansijske usluge broj protokola: 257 od 21.11.2016.godine; **DT-87-9** (u optužnici 92) Rješenje o registraciji Okružni privredni sud Istočno Sarajevo broj: 061-0-Reg-16-000 653 od 24.11.2016.godine; **DT-87-10** (u optužnici 92) Rješenje o registraciji Okružni privredni sud Istočno Sarajevo broj: 061-0-Reg-16-000 653 od 24.11.2016.godine; **DT-87-11** (u optužnici 92) Akt Okružni Privredni sud u Istočnom Sarajevu broj: 061-0-Reg-16-000 653, **DT-87-12** (u optužnici označeno kao dokaz 92) Otpравak izvornika broj: OPU-IP: 1569/16, notar Muslić Samir; **DT-87-13** (u optužnici 92) Zaključak Okružni Privredni sud Istočno Sarajevo broj: 061-0-Reg-16-000 653 od 18.11.2016.godine; **DT-87-14** (u optužnici 92) Otpравak izvornika broj: OPU-IP: 1569/16, notar Muslić Samir; **DT-87-15** (u optužnici 92) Zaključak Okružni Privredni sud Istočno Sarajevo broj: 061-0-Reg-16-000 653 od 02.11.2016.godine; **DT-87-16** (u optužnici 92) Uvjerenje Okružni Privredni sud Istočno Sarajevo za osobu „Visia“ d.o.o. Istočno Novo Sarajevo od 02.11.2016.godine; **DT-87-17** (u optužnici 92) Uvjerenje Okružni Privredni sud Istočno Sarajevo za osobu Jelena Golijanin od 02.11.2016.godine; **DT-87-18** (u optužnici 92) Uvjerenje Okružni privredni sud Istočno Sarajevo za osobu Vladan Jeftović od 02.11.2016.godine; **DT-87-19** (u optužnici 92) Poresko uvjerenje, RS, Ministarstvo finansija, Poreska uprava, Područni centar Istočno Sarajevo, Područna jedinica Istočno Sarajevo broj: 06/1.07/0801-455.2.3-76207/2016 od 21.09.2016.godine; **DT-87-20** (u optužnici 92) Poresko uvjerenje Ministarstvo finansija RS, Poreska uprava, Područni centar Istočno Sarajevo broj: 06/1.07/0704-455.2.1-86748/2016 od 30.09.2016.godine; **DT-87-21** (u optužnici 92) Poresko uvjerenje Ministarstvo finansija RS, Poreska uprava, Područni centar Istočno Sarajevo, na ime Jeftović Vladan, broj: 06/1.07/0801-455.2.3-88128/2016 od 29.09.2016.godine; **DT-87-22** (u optužnici 92) Ugovor o istupanju i prenosu osnivačkih prava i udjela zaključen dana 18.10.2016.između ugovornih strana Golijanin Jelena i Jeftović Vladan; **DT-87-23** (u optužnici 92) Otpравak izvornika broj:

OPU-IP: 1569/16, notar Samir Musi; **DT-88** (u optužnici 94) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-2481-22/19 od 23.09.2019.godine; **DT-89** (u optužnici 95) Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u ISFU sistem, datum prijema fakture: 16.01.2019.godine; **DT-89-1** (u optužnici 95) Račun „Visia“ d.o.o. Istočno Sarajevo broj: 02-01-19 od 08.01.2019.godine; **DT-89-2** (u optužnici 95) Obrazac zahtjeva za nabavku u Ministarstvu sigurnosti BiH broj: 01-01.-2019 od 23.01.2019.godine; **DT-89-3** (u optužnici 95) Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u ISFU SISTEM broj: 109-12-18, datum prijema fakture: 03.01.2019.godine; **DT-89-4** (u optužnici 95) Račun „Visia“ d.o.o. Istočno Sarajevo broj: 109-12-18 od 28.12.2018.godine; **DT-89-5** (u optužnici 95) Obrazac zahtjeva za nabavku u Ministarstvu sigurnosti BiH broj: 01-20-2018 od 26.12.2018.godine; **DT-89-6** (u optužnici 95) Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u ISFU SISTEMU broj: 110-12-18, datum prijema fakture: 03.01.2019.godine; **DT-89-7** (u optužnici 95) Račun „Visia“ d.o.o. Istočno Sarajevo marketing & development broj: 110-12-18 od 28.12.2018. godine; **DT-89-8** (u optužnici 95) Odluka o direktnom sporazumu Ministarstvo sigurnosti BiH broj: 04-16-4-8708-1/18 od 03.12.2018.godine; **DT-89-9** (u optužnici 95) Zahtjev za nabavku promotivnog materijala broj: 01-16-4-8708/18 od 23.11.2018.godine; **DT-89-10** (u optužnici 95) Ponuda „Visia“ d.o.o. Istočno Sarajevo, marketing&development broj: 92-11/18 od 28.11.2018. godine; **DT-90** (u optužnici 96) Zahtjev za nabavku Ministarstva sigurnosti BiH broj: 01-16-4-8117-2/15 od 15.12.2015.godine; **DT-91** (u optužnici 97) Ponuda Agencija Visia d.o.o. Istočno Sarajevo broj:10A-12/15 od 23.12.2015.godine; **DT-92** (u optužnici 98) Ponuda Health Computers Sarajevo broj: 2312-11/15 od 23.12.2015. godine; **DT-93** (u optužnici 99) Ponuda M Design d.o.o. Istočno Sarajevo broj: 05-12/15 od 23.12.2015.godine; **DT-94** (u optužnici 100) Odluka Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-8117-15-4 od 23.12.2015.godine kojom se odobrava sklapanje direktnog sporazuma sa dobavljačem „Agencija Visia“ Istočno Sarajevo; **DT-95** (u optužnici 101) Ugovor o pružanju usluge broj: 04-16-4-8117-6/17 od 23.12.2015.godine zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i „Agencije Visia“ d.o.o. Istočno Sarajevo; **DT-96** (u optužnici 102) Račun Agencija Visia marketing & development broj: 04A12/15 od 28.12.2015.godine; **DT-96-1** (u optužnici 102) Odobrenje za unos obaveze i plaćanje u ISFU SISTEM Ministarstva sigurnosti BiH broj računa: 04A12/15; **DT-96-2** (u optužnici 102) Otpremnica „Agencija Visia“ broj: 01A12/15 od 28.12.2015.godine, **DT-97** (u optužnici 103) Izvještaj Agencije Visia Istočno Sarajevo o izvršenoj usluzi od 28.12.2015. godine; **DT-98** (u optužnici 104) Isprint pod nazivom: „Fotomonografija - Ministarstvo sigurnosti BiH“; **DT-99** (u optužnici 105) Akt Centralne izborne komisije BiH broj: 05-1-07-1-729-2/19 od 12.11.2019.godine; **DT-100** (u optužnici 106) Ponuda za uslugu finansijske revizije Projekta, BP Revizor d.o.o. Sarajevo od dana 16.06.2017.godine bez djelovodnog broja; **DT-100-1** (u optužnici 106) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-04-1-09-7838-161/14 od 05.10.2017.godine; **DT-101** (u optužnici 107) Ugovor o pružanju usluga revizije projekta zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i „BP Revizor“ d.o.o. Sarajevo broj: 04-04-1-7838-157/14 od 16.06.2017.godine sa prevodom na bosanski jezik od strane sudskog tumača za engleski jezik Ivica Bošnjak od 06.07.2021.godine; **DT-102** (u optužnici 108) Odobrenje Ministarstva sigurnosti BiH za unos obaveze i plaćanje u ISFU sistem, datum prijema fakture: 22.09.2017.godine; **DT-102-1** (u optužnici 108) Račun/faktura BP Revizor d.o.o. Sarajevo broj:17-3600-000234 od 21.09.2017.godine; **DT-103** (u optužnici 109) Akt Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-2-04-1-7838-74/14 od 28.09.2015.godine; **DT-103-1** (u optužnici 109) Zahtjev za pokretanje nabavki Ministarstvo sigurnosti BiH broj: 04-09/15 od 14.09.2015.godine; **DT-103-2** (u optužnici 109) Javni poziv za odabir trenera Ministarstvo sigurnosti BiH broj: 03-09/15 od 14.09.2015.godine; **DT-104** (u optužnici 110) Odluka o pokretanju procedure

javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-6490/15 od 05.10.2015.godine; **DT-105** (u optužnici 112) Izvještaj o radu Komisije i Zapisnik o ocjeni ponuda u postupku javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-6490-9/15 od 09.11.2015.godine; **DT-106** (u optužnici 113) Prijava na javni poziv za odabir trenera/predavača instruktora na prekograničnom treningu i vježbi za vatrogasne jedinice, Damir Trut iz Zagreba; **DT-106-1** (u optužnici 113-1) Prijava na javni poziv za odabir trenera/predavača instruktora na prekograničnom treningu i vježbi za vatrogasne jedinice, dr. Proda Šećerov, Srbija Beograd; **DT-107** (u optužnici 114) Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača za odabir dva trenera/edukatora Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-6490-10/15 od 10.11.2015.godine; **DT-108** (u optužnici 115) Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Damira Truta broj: 04-34-2-6490-12/15 od 13.11.2015. godine; **DT-109** (u optužnici 116) Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Prode Šećerov broj: 04-34-2-6490-13/15 od 13.11.2015. godine; **DT-110** (u optužnici 117) Akt Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-16-4-721/15 od 22.01.2016.godine; **DT-110-1** (u optužnici 117) Akt Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-04-1-7838-104/14 od 19.01.2016.godine; **DT-111** (u optužnici 118) Odluka o pokretanju procedure javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH, odabir dva trenera/predavača "Smanjenje rizika od katastrofa-Prekogranična zaštita od požara" broj: 04-16-4-721/16-1 od 29.01.2016.godine; **DT-112** (u optužnici 119) Odluka o poništenju postupka javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-721-4/16 od 09.02.2016. godine; **DT-113** (u optužnici 120) Odluka o pokretanju postupka javne nabavke, odabir dva trenera/predavača "Smanjenje rizika od katastrofa- Prekogranična zaštita od požara" Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-1619/16 od 18.02.2016.godine; **DT-114** (u optužnici 121) Odluka o poništenju postupka javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-1619-4/16 od 03.03.2016.godine; **DT-115** (u optužnici 122) Javni poziv Ministarstva sigurnosti BiH za odabir trenera/predavača na obuci u Mostaru od 03.02.2016.godine; **DT-115-1** (u optužnici označeno kao dokaz 122) Javni poziv za odabir trenera/predavača na obuci u Mostaru od 10.03.2016.godine; **DT-116** (u optužnici 123) Izvještaj o radu komisije i zapisnik o ocjeni ponuda u postupku javne nabavke broj: 04-16-4-721-7/16 od 17.03.2016.godine, **DT-117** (u optužnici 124) Obrazac za dostavljanje ponude - Usluge, Ministarstva sigurnosti BiH za Proda Šećerova iz Novog Sada, **DT-117-1** (u optužnici 124) Prijava „Javni poziv za odabir trenera/predavača instruktora na prekograničnom projektu“ dr. Proda Šećerov od 14.3.2016.godine, **DT-117-2** (u optužnici 124) Biografija dr. Proda Šećerev; **DT-117-3** (u optužnici 124) Diploma o stečenom naučnom stepenu dr. nauka Šećerev (Milorad) Proda; **DT-117-4** (u optužnici 124) Prilog Prijave „Javni poziv za odabir trenera/predavača instruktora na prekograničnom projektu“ dr. Proda Šećerov od 14.3.2016.godine označen pod brojem 6. Ostalo; **DT-117-5** (u optužnici 124) Prilog Prijave „Javni poziv za odabir trenera/predavača instruktora na prekograničnom projektu“ dr. Proda Šećerov od 14.3.2016.godine označen pod brojem 5. Dokazi o predavačkom stažu i to: Izjava Prode Šećerova od 15. marta 2016.godine, Ugovor o saradnji ECPD Evropskog centra za mir i razvoj od 21.07.2012.godine, Akt Univerziteta u Novom Sadu od 28.11.2012.godine; **DT-117-6** (u optužnici 124) Prilog Prijave „Javni poziv za odabir trenera/predavača instruktora na prekograničnom projektu“ dr. Proda Šećerov od 14.3.2016.godine označen pod brojem 4. Dokazi naučnih radova i to: Izjava Prode Šećerov od 14. mart 2016.godine, Certifikat Nacionalne asocijacije za bezbednost, krizne i vanredne situacije - Bezbedna Srbija“ na ime Proda Šećerov u Beogradu od 26.09.2015. godine, Certifikat Visoke tehničke škole strukovnih studija u Novom Sadu na ime Proda Šećerov, 18-19 oktobar 2012.godine, Certifikat na ime Proda Šećerov od 12-20. septembra 2010. godine, Potvrda Instituta „Kirilo Savić“ a.d. Beograd o učešću na 1. naučno-stručnoj konferenciji

„Koridor 10-održivi put integracija“ broj: 12-1086 od 31.01.2012.godine, Fotokopija naslovne stranice časopisa Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Bezbednost, Beograd, 2012. i sadržaja, Naslovna strana Zbornika radova 1. naučno-stručne konferencije Koridor 10, održivi put integracija, Poslovna politika AD, Institut Kirilo Savić, Beograd, 21. i 22. oktobar 2010.godine sa pregledom sadržaja; **DT-117-7** (u optužnici 124) Prilog Prijave „Javni poziv za odabir trenera/predavača instruktora na prekograničnom projektu“ dr. Proda Šećerov od 14.3.2016.godine označen pod brojem 3. Više važećih ovjerenih sertifikata i to: Certifikat Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Sektora za vanredne situacije, Beograd, 22 i 25.01.2016.godine na ime Proda Šećerov, Certifikat Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Sektora za vanredne situacije, 15 decembar 2015.godine, Beograd na ime Proda Šećerov, Certifikat na ime Proda Šećerov od 03-05. maja 2006.godine, Beograd, Srbija, Certifikat na ime Proda Šećerov, Civil Protection training programme, Certifikat Jefferson Instituta na ime Proda Šećerov od 25. januara 2008.godine, Beograd, Potvrda o obučenosti na ime Proda Šećerov Centra za analizu rizika i upravljanje krizama, Novi Beograd od 25.11.2015.godine, Uvjerenje na ime Proda Šećerov Centra za analizu rizika i upravljanje krizama broj: 17/2010 od 27.11.2010.godine, Certifikat Workshop on UNEP and UN/ECE Environmental Conventions na ime Proda Šećerov od 14 do 16. nоеmбра 2001.godine, Certifikat YUPMA Cert na ime Proda Šećerov, Beograd, 13. mart 2013.godine, Certifikat RCM Group na ime Proda Šećerov, Beograd, 14-16, april 2003.godine, Certifikat YUPMA, Udruženje za upravljanje projektima Srbije na ime Proda Šećerov, broj: VŠPM-02/07-SO2-25 od 22. maja 2007.godine Beograd, Certifikat YUPMA, Udruženja za upravljanje projektima Srbije „MS Project Professional“ od 06. juna 2008.godine, Beograd, Certifikat Regional Arms Control Verification and Implementation Assistance Center na ime Proda Šećerov od 6. maja 2004. godine, Licenca za izradu procene rizika Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije na ime Proda Šećerov od 24.12.2014.godine, Uvjerenje Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Sektora za vanredne situacije o položenom stručnom ispitu iz oblasti zaštite od požara broj: 152-1-653/12 od 12.06.2012.godine, Certifikat Regional Arms Control Verification and Implementation Assistance Center na ime Proda Šećerov od 06. maja 2004.godine i Uvjerenje Ministarstva rada i socijalne politike Republike Srbije o položenom stručnom ispitu o praktičnoj osposobljenosti za obavljanje poslova bezbednosti i zdravlja na radu na ime Proda Šećerov; **DT-118** (u optužnici 125) Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-1619-7/16 od 17.03.2016.godine; **DT-119** (u optužnici 126) Ugovor o dijelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Prode Šećerova broj: 04-34-2-2595/16 od 23.03.2016.godine; **DT-120** (u optužnici 127) Odluka o pokretanju procedure javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-2396/16 od 21.03.2016.godine; **DT-121** (u optužnici 128) Izveštaj o radu komisije i zapisnik o ocjeni ponuda u postupku javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-1619-10/16 od 23.03.2016.godine; **DT-122** (u optužnici 129) Akt Ministarstva sigurnosti BiH pod nazivom Obrazac za cijenu ponude, naziv ponuđača Vesela Radović broj: 01/2016 od 23.03.2016.godine; **DT-122-1** (u optužnici 129) Obrazac Ministarstva sigurnosti BiH za dostavljanje ponude - usluge, grad Mostar; **DT-122-2** (u optužnici 129) Biografija Vesele Radović; **DT-122-3** (u optužnici 129) Diploma o stečenom naučnom stepenu doktora nauka na ime Vesela Radović od 21. oktobra 2008.godine; **DT-122-4** (u optužnici 129) Uvjerenje o položenom stručnom ispitu MUP Republike Srbije, Uprava protivpožarne policije broj: 2/13 broj: 152 2798/05 od 28.11.2005.godine, Beograd; **DT-122-5** (u optužnici 129) Certifikat Insarag, International Search and Rescue Advisory Group, Vesela Radović od 21. marta 2008.godine; **DT-122-6** (u optužnici 129) Ugovor o radu Univerzitet Educons Sremska Kamenica, Vojvode Putnika 87 broj: U.O.1755/13 od

07.10.2013.godine; **DT-122-7** (u optužnici 129) Rad autora Karabasil D. Radović V pod naslovom Ima li mesta za poboljšanje uloge pripadnika vatrogasno - spasilačkih jedinica u oblasti upravljanja u vanrednim situacijama u Republici Srbiji; **DT-122-8** (u optužnici 129) Rad objavljen na engleskom jeziku Radović V. **DT-122-9** (u optužnici 129) Objavljen naslov skupa: „međunarodna konferencija: „Zaštita od požara kao dio integrisanog sustava zaštite i spašavanja u BiH“; **DT-123** (u optužnici 130) Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača za odabir dva trenera/predavača Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-1619-11/16 od 23.03.2016.godine; **DT-124** (u optužnici 131) Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Vesele Radović broj: 04-34-2-2594/16 od 25.03.2016. godine; **DT-125** (u optužnici 132) Nalog za plaćanje po ugovorima o djelu na ime Vesela Radović, Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Vesele Radović broj: 04-34-2-2594/16 od 25.03.2016.godine, Akt banke Intesa ad Beograd, Izvještaj o angažovanju povodom realizovanog zadatka prof.dr. Vesela Radović od 31.03.2016.godine, Pregled plaćanja (BiH AP Računi Ministarstvo sigurnosti - Unos), datum 12.04.2016.godine; **DT-125-1** (u optužnici 132) Nalog za plaćanje po ugovorima o djelu na ime Proda Šećerov, Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Prode Šećerov broj: 04-34-2-2595/16 od 23.03.2016. godine, Akt sa naznakom VTB banka AD, Izvještaj o angažovanju povodom obavljenog zadatka dr. Proda Šećerov od 31.03.2016. godine, Pregled plaćanja (BiH AP Računi Ministarstvo sigurnosti - Unos), datum 12.04.2016.godine; **DT-126** (u optužnici 133) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-04-1-7838-124/14 od 25.04.2016.godine; **DT-126-1** (u optužnici 133) Akt Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva bezbjdnosti BiH broj: 09-04-1-7838-122/14 od 18.04.2016.godine; **DT-126-2** (u optužnici 133) Akt Federalne uprave civilne zaštite broj: 01-05-44/25-22/15 od 12.04.2016.godine; **DT-126-3** (u optužnici 133) Akt Republičke uprave civilne zaštite broj: 10/1.02/152-14-36/16 od 11.04.2016.godine; **DT-127** (u optužnici 134) Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Majde Kovač broj: 04-04-1-7838-127/14 od 26.04.2016.godine, Izvještaj o angažovanju povodom obavljenog zadatka sa treninga, predavač Majda Kovač; **DT-128** (u optužnici 135) Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Muzafer Rastoder broj: 04-04-1-7838-128/14 od 26.04.2016.godine, Izvještaj o angažovanju povodom obavljenog zadatka sa treninga, predavač Muzafera Rastoder; **DT-129** (u optužnici 136) Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Dragiše Tešanovića broj: 04-04-1-7838-130/14 od 26.04.2016.godine, Izvještaj o angažovanju povodom obavljenog treninga za pripadnike opštinskih službi civilne zaštite, predavač Dragiša Tešanović; **DT-130** (u optužnici 137) Ugovor o djelu zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i Biljane Tomić broj: 04-04-1-7838-129/14 od 26.04.2016.godine, Izvještaj sa obuke o temi „Smanjenje rizika od katastrofa (DRR)“, Mostar, 26. i 27.04.2016.godine; **DT-131** (u optužnici 139) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-2481-6/19 od 05.04.2019. godine; **DT-132** (u optužnici 140) Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-16-4-2481-12/19 od 08.07.2019.godine; **DT-133** (u optužnici 152) Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Federalne uprave policije, o saslušanju svjedoka Zorane Ivanović broj: 10/1-288/19 od 15.04.2019.godine; **DT-134** (u optužnici 153) Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Federalne uprave policije o saslušanju svjedoka Zorane Ivanović broj: 10/1-820/19 od 11.11.2019.godine; **DT-135** (u optužnici 167) Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Federalne uprave policije o saslušanju svjedoka Damira Truta broj: 10/1-896/19 od 12.12.2019. godine; **DT-135** (u optužnici 168) Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Federalne uprave policije o saslušanju svjedoka Proda Šećerov broj: 10/1-899/19 od 13.12.2019.godine; **DT-136** (u optužnici 169) Zapisnik Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Federalne uprave policije o saslušanju Vesele Radović broj: 10/1-913/19 od 18.12.2019.godine.

Tužilaštvo je odustalo od saslušanja svjedoka Mirsada Teskeredžića (broj 2. u optužnici), Samira Podgorice (broj 30. u optužnici) i Mladena Jovanovića (broj 31. u optužnici), kao i od materijalnih dokaza koji su u optužnici u dijelu prijedlogu dokaza koji se imaju izvesti na glavnom pretresu označeni rednim brojevima **6., 32., 43., 44., 48., 93., 111. i 138.**

U završnim riječima optužbe je dat osvrt na sam Projekat prekogranične saradnje, kao i na status optuženih lica. U odnosu na pojedinačne tačke optuženja, Tužilaštvo je detaljno prezentovalo izvedene dokaze, citiranjem iskaza svjedoka i sadržaja uložene materijalne dokumentacije. Optužba je navela da su izvedenim dokazima dokazani činjenični navodi i pravna kvalifikacija djela za koje se optužnicom terete optuženi Dragan Mektić, Igor Golijanin, Samir Agić i Edin Garaplija, zbog čega je optužba predložila da Sud optužene oglosi krivim i izrekne im kaznu u skladu sa zakonom. Takođe, prijedlog optužbe istaknut u završnom izlaganju je i da se presuda dostavi Pravobranilaštvu BiH.

3. Odbrana

3.1. Odbrana Dragana Mektić i Igora Golijanin

Po zajedničkom prijedlogu odbrane prvooptuženog Dragana Mektića i drugooptuženog Igora Golijanina, na glavnom pretresu su saslušani svjedoci: Samir Rizvo i Veljko Đurković, te provedeni i uvršteni u sudski spis sljedeći materijalni dokazi: **DOI-1** Instrukcija o dopuni instrukcije u vezi sa zaključivanjem i provedbom ugovora o djelu u Ministarstvu sigurnosti Bosne i Hercegovine broj: 04-02-2-1412/13 od 12.03.2013. godine i 04-02-2-1412-2 od 04.04.2014. godine, broj: 04-02-2-1412-3/13 od 27.02.2015. godine; **DOI-2** Dopis Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje broj: 09-04-01-7838-6/14 od 23.01.2015. godine, sa Odlukom o formiranju projektnog odbora za provođenje programa prekogranične saradnje između Bosne i Hercegovine i Crne Gore; **DOI-3** Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji Ministarstva sigurnosti, broj: 01-02-125/09 od 09.04.2009. godine; **DOI-4** Dopis Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje broj: 09-04-1-7838-76/14 od 28.09.2015. godine; **DOI-5** Zahtjev za nabavku poklona Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za pravne, opšte i materijalno finansijske poslove broj 01-16-4-8117/15 od 15.12.2015. godine; **DOI-6** Dopis Ministarstva sigurnosti BiH broj 04-16-4-8265/15 od 24.12.2015. godine, potpisan od strane pomoćnika ministra Stanić Radenka; **DOI-7** Dopis Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje broj: 09-04-1-640-5/16 od 23.02.2016. godine; **DOI-8** Dopis Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje broj: 09-04-1-7838-117/14 od 23.03.2016. godine; **DOI-9** Dopis Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje broj: 09-04-1-742-47/16 od 09.11.2016. godine; **DOI-10** Zahtjev Ministarstva sigurnosti BiH za nabavku rokovnika i kalanedara broj: 01-16-3-749/17 od 23.01.2017. godine; **DOI-11** Odluka Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-8117-3/15 od 21.12.2015. godine; **DOI-12** Odluka Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-16-4-817-15-4 od 23.12.2015. godine; **DOI-13** Račun Optigraf d.o.o., fakturisan prema Ministarstvu sigurnosti BiH broj: VP-431/15 od 20.11.2015. godine; **DOI-13-1** Račun Optigraf d.o.o., fakturisan prema Ministarstvu sigurnosti BiH broj: VP-498/15 od 24.12.2015. godine, na iznos od 3.240,90 KM; **DOI-13-2** Račun Optigraf d.o.o., fakturisan prema Ministarstvu sigurnosti BiH broj: VP-023/16 od 12.01.2016. godine, na iznos od 444,60 KM; **DOI-13-3** Račun Optigraf d.o.o., fakturisan prema Ministarstvu sigurnosti BiH broj: VP-049/16 od 27.01.2016. godine, na iznos od 365,04 KM; **DOI-13-4** Račun Optigraf d.o.o., fakturisan prema Ministarstvu sigurnosti BiH broj: VP-111/16 od 02.03.2016. godine, na iznos od 23,40 KM; **DOI-13-5** Račun Optigraf

d.o.o., fakturisan prema Ministarstvu sigurnosti BiH broj: VP-168/16 od 25.03.2016. godine, na iznos od 35,10 KM; **DOI-13-6** Račun Optigraf d.o.o., fakturisan prema Ministarstvu sigurnosti BiH broj: VP-231/16 od 21.04.2016. godine, na iznos od 35,10 KM; **DOI-13-7** Račun Optigraf d.o.o., fakturisan prema Ministarstvu sigurnosti BiH broj: VP-543/16 od 24.10.2016. godine, na iznos od 2.100,00 KM; **DOI-13-8** Račun Optigraf d.o.o., fakturisan prema Ministarstvu sigurnosti BiH broj: VP-596/16 od 17.11.2016. godine, na iznos od 30,89 KM; **DOI-13-9** Račun Optigraf d.o.o., fakturisan prema Ministarstvu sigurnosti BiH broj: VP-664/16 od 26.12.2016. godine, na iznos od 2.251,08 KM; **DOI-13-10** Račun Optigraf d.o.o., fakturisan prema Ministarstvu sigurnosti BiH broj: VP-038/17 od 23.01.2017. godine, na iznos od 710,78 KM; **DOI-14** Dopis Opštine Istočno Novo Sarajevo, Opštinska uprava, Odjeljenje za privredu i društvene djelatnosti broj: 03-30-87/21 od 15.09.2021. godine; **DOI-15** Dopis Opštine Istočno Novo Sarajevo, Opštinska uprava, Odjeljenje za privredu i društvene djelatnosti broj: 03-30-87-1/21 od 04.10.2021. godine; **DOI-15-1** Rješenje Opštine Istočno Novo Sarajevo, Administrativna služba, Odjeljenje za privredu i društvene djelatnosti broj: 03-320-51/10 od 03.11.2010. godine; **DOI-15-2** Rješenje Opštine Istočno Novo Sarajevo, Administrativna služba, Odjeljenje za privredu i društvene djelatnosti broj: 03-350-14-1/10 od 14.10.2010. godine; **DOI-15-3** Zaključak Opštine Istočno Novo Sarajevo, Administrativna služba, Odjeljenje za privredu i društvene djelatnosti broj: 03-320-59/10 od 13.12.2010. godine; **DOI-15-4** Rješenje Opštine Istočno Novo Sarajevo, Opštinska uprava, Odjeljenje za privredu i društvene djelatnosti broj: 03-30-148/14/19 od 08.04.2019. godine,

Odbrana optuženog Dragana Mektića, koncipirala je svoju završnu riječ, na zaključku da se u radnjama koje se stavljaju na teret Draganu Mektiću nisu stekla bitna obilježja krivičnog djela za koje je optužen. Ovakav zaključak odbrana bazira na tvrdnji da sva novčana sredstva koja su predmet optužnice ne predstavljaju novčana sredstva budžeta Bosne i Hercegovine, već donatorska sredstva Europske unije, na koja se, po stavu odbrane, primjenjuju odredbe o izuzeću od primjene Zakona o javnim nabavkama u skladu sa članom 10. Zakona o javnim nabavkama.

U odnosu na tačku 1. optužnice odbrana je ukazala da je Odluka o postupku javne nabavke bila predviđena planom Ministarstva sigurnosti BiH 2015.godine, a da se u 2017.postupak provodio po Rješenju Komisije za žalbe. Iako specifikacije opreme nisu bile identične potrebama vatrogasnih jedinica, po stavu odbrane radi o standardiziranim kompletima opreme identičnim onima iz 2015.godine te da nedostavljanje bankarske garancije za uredno izvršenje Ugovora od strane Teh - Projekt Inženjering i saglasnost na izmjenu veličine rukavica predstavljaju modifikacije potpisanog Ugovora u njegovim sporednim elementima sa kojim su institucije EU bile saglasne.

U odnosu na tačke 2., 3. i 5. optužnice, odbrana problematizira da djelo za koje se optuženi optužuje nije zakonom propisano kao krivično djelo, paušalnost opisa posljedice krivičnog djela, propust Tužilaštva u dokazivanju okolnosti značajnih za utvrđivanje krivične odgovornosti optuženog (znanje, svijest, htijenje, uzročno-posljedičnu vezu između radnje i posljedice, odlučujući doprinos optuženog, itd), težu povredu prava drugih kao isključivu pretpostavku optužbe, navod optužbe da su ove tačke počinjenje u saizvršilaštvu, pri čemu su nejasne sve druge okolnosti od značaja za saizvršilaštvo, pri čemu odbrana kontinuirano istrajava na navodu da je postupanje optuženog bilo u skladu sa podzakonskim pravilima Ministarstva sigurnosti.

U osvrtu na tačku 6. optužnice (6.1. i 6.2.), kojom se optuženom na teret stavlja iskorištavanje službenog položaja po osnovu „*bliskog srodstva*“ i „*interesno povezanog lica*“ u postupcima javnih nabavki, odbrana je istakla da je potpisivanje odluka i kasnijih ugovora bilo nužno za nabavku roba ili usluga za kojima Ministarstvo ima potrebu, ali da nasuprot navodima optužbe nije izveden nijedan dokaz da je optuženi, u okviru svoje funkcije, pogodovao bilo kojem dobavljaču.

Odbrana je u odnosu na tačku 7 optužnice ukazala na kontradiktornost dispozitiva optužnice u pogledu subjektivne komponente krivičnog djela na strani optuženog, apostrofirajući da optuženi nije znao, niti je mogao znati da je pravno lice BP Revizor d.o.o. u periodu od 2008. do 2011. vršilo usluge revizije privatizacije Instituta za zaštitu od požara i eksplozija - INZA.

Nedostaci tačkaka 8.1. i 8.2. i 9. optužnice, ogledaju se u tome da nedostaju činjenice i okolnosti koje tvore zakonska obilježja krivičnog djela, kao i navodi o umišljaju optuženog, u pogledu radnje i posljedice djela. Kako je to odbrana navela optuženi je donio Odluku o provedbi postupka javne nabavke, i kasnije sproveo rezultate provedenog postupka javne nabavke koji nisu bili protivni interesu službe, i koji postupak je bio određen na temelju zahtjeva Projekt menadžera, dok se protupravnost angažovanja lica sastoji u njihovim navodnim relacijama sa drugim optuženim pri čemu ni sama optužnica ne sadrži navod da je optuženi Dragan Mektić za to znao.

Ono što je odbrana na više mjesta u svom izlaganju problematizirala u gotovo svim tačkama optužnice koje se stavljaju na teret optuženom Draganu Mektiću jeste pitanje navodne teže povrede prava drugih koje je posljedica i konstitutivni element predmetnog krivičnog djela, a koje po stavu odbrane, predstavlja faktičko pitanje koje se dokazuje u svakom pojedinom slučaju, i koje je ostalo u domenu pretpostavki.

Nakon iscrpne elaboracije činjeničnog supstrata optužnice, iskaza saslušanih svjedoka, analize izvedenih materijalnih dokaza, kako pojedinačno, tako i u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, odbrana je na kraju završne riječi zaključila da se u radnjama optuženog nisu stekli bitni elementi krivičnog djela koja mu se optužnicom stavljaju na teret i da nema dokaza da je isti počinio ta krivična djela, a uz primjenu principa *in dubio pro reo*, odbrana predlaže da se optuženi Dragan Mektić oslobodi krivične odgovornosti.

Optuženi Dragan Mektić se u svom završnom izlaganju u cjelosti pridružio izlaganju svoje braniteljice. U osvrtu na predmetni postupak, optuženi je naveo da su ga od početka preuzimanja funkcije, 01.04.2015.godine zatekli veliki problemi, dok se u odnosu na predmetni projekat prisjetio sastanka u Trebinju u trajanju od otprilike 2 sata, na kojem niko od prisutnih nije postavio niti jednu primjedbu, već su, naprotiv, nakon detaljnog pregleda, svi hvalili Projekat.

Odbrana optuženog Igora Golijana je stava da Tužilaštvo nije dokazalo postojanje umišljanja, odnosno iz provedenih dokaza se ne može zaključiti da je postojala svijest optuženog o protupravnosti njegovih radnji.

U odnosu na inkriminacije iz tačke 5. optužnice odbrana navodi da nijedan svjedok nije potvrdio tezu da je optuženi Golijanin zahtijevao od Samira Agića, Idriza Brkovića i Edina Garaplije da se angažuje Zorana Ivanovića za projekat menadžera. Odbrana ističe da nije sporno ništa u vezi angažovanja Zorane Ivanović jer bi na to prvi ukazali upravo

predstavnicima Evropske komisije u BiH. Izvedeni dokazi Tužilaštva ukazuju da je ista izvršavala svoje obaveze za koje je angažovana dok Tužilaštvo nije ni tvrdilo drugačije. Odbrana navodi da je angažovanje spoljnih saradnika na Projektu bilo unaprijed planirano i prije nego je otpočela realizacija Projekta, te su unaprijed planirani izdaci za ovu namjenu iz sredstava Projekta (donatorskih sredstava), a ne iz budžeta Ministarstva. Odbrana se nadalje u završnim riječima osvrnula na navode Tužilaštva o povredi prava drugih na jednak i slobodan pristup slobodnim radnim mjestima sa istim kvalifikacijama te istakla da takve povrede nema.

U odnosu na tačku 6.1. optužnice, odbrana je ukazala da iz iskaza svjedoka Bojana Mališa proizilazi da optuženi u okviru svojih poslova nije imao nadležnost vezano za nabavke, te istakla da je iz iskaza svjedoka Bojana Mališa očigledno da Tužilaštvo nije dokazalo radnju izvršenja krivičnog djela. U odnosu na okolnosti da je pravnom licu Optigraf od strane Bojana Mališa upućen zahtjev za dostavu usluge štampanja, odbrana je stala da je u konkretnom postupku učestvovalo više pravnih lica među kojima je ponuda društva Optigraf izabrana kao najpovoljnija. Odbrana posebno ukazuje da od svih nabavki roba i usluga od društva Optigraf iz tačke 6.1., samo se dva predmeta nabavke odnose na Projekat prekogranične saradnje. Odbrana je stala da Tužilaštvo neselektivno bilo koji posao zaključen sa pravnom licem Optigraf smatra krivičnim djelom. U odnosu na tačku 6.2. optužnice, odbrana je istakla da izuzev sačinjavanja zahtjeva za nabavku, niti jedna druga okolnost bitna za utvrđenje krivične odgovornosti nije dokazivana od strane Tužilaštva. Osim toga, odbrana ukazuje na činjenicu da je nabavka koja se odnosila na grafičko uređenje knjige, povodom koje je došlo do sklapanja direktnog sporazuma sa Agencijom Visia, nema veze sa Projektom.

Konačno, iz razloga nepostojanja osnovnih elemenata djela, te nedokazanosti činjeničnih navoda optužnice, odbrana je predložila da Sud optuženog Igora Golijanina oslobodi od optužbe.

Optuženi Igor Golijanin se pridružio navodima svoje braniteljice.

3.2. Odbrana Samira Agića

Po prijedlogu odbrane optuženog Samira Agića, na glavnom pretresu su provedeni i uvršteni u sudski spis sljedeći materijalni dokazi: **DOIII-1** Akt Ministarstva unutrašnjih poslova Crne Gore, Direktorat za vanredne situacije 04 broj: 04/1-050/13-51162, Podgorica, 15.08.2013. godine upućen Ministarstvu sigurnosti Bosne i Hercegovine, Sektor za zaštitu i spašavanje, **DOIII-2** Dopuna Zapisnika Federalnog Ministarstva unutrašnjih poslova, Federalne uprave policije o saslušanju svjedoka Elvira Topalovića broj: 10/1-612/19 od 29.08.2019. godine, **DOIII-2-1** E-mail korespodencija između Elvira Topalovića, Samira Agića i F. T. od 15.06.2016. godine, **DOIII-3** Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje broj: 09-04-1-7838-51/14 od 22.05.2015. godine kojim se dostavlja Odluka o imenovanju unutrašnjeg projektnog tima Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-04-1-7838-49/14 od 19.05.2015. godine, **DOIII-4** Akt Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske, Republičke uprave Civilne zaštite broj 10/1.02/152-14-8/15 od 20.03.2015. godine, **DOIII-5** Akt Ministarstva sigurnosti BiH, Sektora za zaštitu i spašavanje broj: 09-04-1-7838-153/14 od 28.04.2017. godine, **DOIII-6** Zapisnik Federalne uprave policije o saslušanju svjedoka F. T. broj: 10/1-613/19 do 30.08.2019. godine, **DOIII-7** Ugovor o djelu broj: 04-34-2-3945/16 od 16.05.2016. godine zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i F. T., **DOIII-8** Zahtjev advokata Vasvije

Vidović i advokata Nine Karačić za dostavu informacije upućen Ministarstvu sigurnosti Bosne i Hercegovine dana 16.06.2020. godine, **DOIII-8-1** Rješenje Ministarstva sigurnosti BiH broj: 01-4-04-4-5116-2/20 od 25.06.2020. godine sa priložima: **DOIII-8-1-1** Nalog za službeno putovanje Ministarstva sigurnosti BiH za svjedokinju F. T. broj: 04-2-16-283/16 od 23.05.2016. godine, **DOIII-8-1-2** Odluka o upućivanju na službeni put Ministarstva sigurnosti BiH za svjedokinju F. T. od 23.05.2016. godine, **DOIII-8-1-3** Akt pod nazivom Obračun troškova putovanja, Pravdanje putnog naloga izvršeno dana 06.06.2016. godine za svjedokinju F. T., **DOIII-8-1-4** Akt Ministarstva sigurnosti BiH - Izvještaj sa službenog puta - Podgorica 31.05.2016. godine, F. T., bez broja i datuma sa prilogom Dnevi red Prekogranični sastanak partnera na projektu Podgorica, 31. maj 2016. godine, **DOIII-9** Dopis advokata Vasvije Vidović i advokata Nine Karačić upućen Upravi policije Crne Gore od 05.01.2021. godine, **DOIII-9-1** Akt Uprave policije Crne Gore, Sektora Granične policije, broj: 05-224/21-1533/I od 22.01.2021. godine, **DOIII-10** Dio Finansijskog izvještaja 1 Identifikacija od 18.12.2014. - 17.06.2017. godine, sa relevantnom stranom 12 za svjedokinju F. T., **DOIII-11** Prevod Ugovora o grantu - Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava - vanjske aktivnosti Evropske unije, broj: 2014/355-052 na bosanski jezik od 09.09.2021. godine, **DOIII-12** Izvještaj Ministarstva sigurnosti BiH broj: 09-04-1-7838-88/14 od 18.11.2015. godine.

Odbrana optuženog Samira Agića je završnoj riječi navela da predmetna optužnica nikad ne bi bila potvrđena da su Sudu na vrijeme bili dostavljeni prevodi Ugovora o Grantu i prateća dokumentacija označena kao DT-9.

U odnosu na tačku 2. optužnice i navode Tužilaštva da se kod „angažovanja spoljnih saradnika“ radilo o planiranim aktivnostima, odbrana tvrdi da se radilo o aktivnostima koje su navedene u samom Projektu i nametnute od strane Evropske komisije a ne Samira Agića. U odnosu na zapošljavanje Amera Salihovića i Admira Tatarina odbrana ističe da je to bilo po proceduri koju predviđa Instrukcija u vezi sa zaključivanjem i provedbom ugovora o djelu u Ministarstvu bezbjednosti BiH. Kada su u pitanju navodi optužnice da je Agić sa Edinom Garaplijom dijelio novac od uposlenika na Projektu, odbrana je istakla da svi dokazi ukazuju na to da optuženi sa pomenutim novcem nije imao nikakve veze.

Kada je u pitanju tačka 3. optužnice odbrana navodi da je argumentacija identična kao i za tačku 2. optužnice, odnosno da je Samir Agić postupao po predviđenoj proceduri te ni na koji način nije zloupotrijebio svoj položaj. U odnosu na tačku 4. optužnice odbrana prvenstveno ističe da se radi o potpuno izmišljenom događaju od strane svjedokinje T.F.. Analizom provedenih dokaza odbrana navodi da je Samir Agić išao na službeno putovanje, ali ne u Nikšić već u Podgoricu, te da Samir Agić i T.F. nisu odsjeli u hotelu niti je Samir Agić na bilo koji način seksualno uznemiravao T.F.

Dalje, kada je u pitanju tačka 7. optužnice odbrana ističe da nema dokaza da je saglasnost Samira Agića dovela do toga da BP Revizor bude izabran, te da dokazi govore o tome da je izbor o tome donijela isključivo Evropska komisija. U odnosu na tačku 8. optužnice detaljnom analizom iskaza svjedoka odbrana je zaključila da Samir Agić nije angažovanjem lica navedenih u optužnici ostvario korist za sebe. Na kraju, odbrana se osvrnula na tačku 9. optužnice ističući da nije postojala svijest a ni zajednička odluka Samira Agića i Dragana Mektića za izvršenje krivičnog djela, te je predložila da Sud donese presudu kojom se Samir Agić oslobađa od optužbe.

Optuženi Samir Agić se saglasio sa izlaganjem svojih braniteljica.

3.3. Odbrana Edina Garaplije

Po prijedlogu odbrane optuženog Edina Garaplije, na glavnom pretresu su saslušani svjedok Zdravko Čeranić, kao i optuženi Edin Garaplija u svoju korist, te su provedeni i uvršteni u sudski spis sljedeći materijalni dokazi: **DOIV-1** Akt Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje broj: FZ3/2/1-04-7-1225-2/21 od 16.12.2021.godine, **DOIV-1-1** Uvjerenje Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji broj: 12075 JAV za lice Konjić Elvira, **DOIV-1-2** Uvjerenje Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji broj: 12074 JAV za lice Salihović Amer, **DOIV-1-3** Uvjerenje Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji broj: 12073 JAV za lice Topalović Elvir, **DOIV-1-4** Uvjerenje Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji broj: 12072 JAV za lice Tatarin Admir, **DOIV-2-1** Ugovor o radu broj: 183-01-15 od 20.01.2015.godine zaključen između INZA lab d.o.o. Sarajevo i Elvira Topalovića, **DOIV-2-2** Ugovor o radu broj: 248-01-16 od 15.01.2016.godine zaključen između INZA lab d.o.o. Sarajevo i Elvira Topalovića, **DOIV-2-2-1** Aneks 1 Ugovora o radu broj: 248-01-16 od 15.01.2016.godine broj: 467-01-16 od 28.01.2016.godine, **DOIV-2-3** Ugovor o radu broj: 2759-11-13 od 06.11.2013. godine zaključen između INZA lab d.o.o. Sarajevo i Admirata Tatarina, **DOIV-2-4** Ugovor o radu broj: 250-01-15 od 21.01.2015. godine zaključen između INZA lab d.o.o. Sarajevo i Amera Salihovića, **DOIV-3** Fotografije korištenja metlarica za gašenje požara - Slika 1. Gašenje požara pomoću metlarica u Srbiji i Slika 2. Gašenje požara pomoću metlarica u Sloveniji, **DOIV-3-1** Fotografije korištenja metlarica za gašenje požara - Slika 3. Gašenje požara pomoću metlarica u Hrvatskoj i Slika 4. Slika iz američkog filma snimljenog po istinitoj priči „Samo za Hrabre“ iz 2013. godine, **DOIV-3-2** Fotografije izložene opreme na uručenju u Trebinju, 29.08.2017.godine - Slika 5. Izložena oprema na uručenju u Trebinju, 29.08.2017.godine i Slika 6. Vatrogasci iz Konjica sa doniranom opremom na gašenju šumskog požara 2019.godine, **DOIV-3-3** Fotografija sastanka na kojem je podijeljena oprema na gašenju šumskog požara, **DOIV-3-4** Fotografija opreme na gašenju šumskog požara, **DOIV-4** Pravilnik o minimumu tehničke opreme i sredstava i rok korištenja te opreme i sredstava za profesionalne i druge vatrogasne jedinice, Službene novine Federacije BiH broj: 104/12.

Odbrana optuženog Edina Garaplije je u završnim riječima navela da nakon provedene svestrane analize cijelog toka krivičnog postupka, smatra da je Tužilaštvo izvodilo dokaze koji ne potkrijepljuju činjenični opis optužnice.

U odnosu na navode Tužilaštva da su u konkretnom slučaju INZA Lab i INZA Institut za zaštitu od požara i eksplozija povezana društva, braniteljica se osvrnula na iskaze radnika INZA lab d.o.o Sarajevo, te je navela da se cjelokupna teorija povezanih društava zasniva na netačnim tumačenjima dokazne građe koja je uložena u spis.

U nastavku završne riječi, odbrana je obrazlagala nepostojanje osnovnih elemenata krivičnog djela koje je optužnim aktom stavljeno na teret optuženom, kao i da u odnosu na Edina Garapliju Tužilaštvo tezu svoje teorije i dokazivanja bazira na činjenicama koje ne pokrijepljuju kvalifikaciju krivičnog djela, u smislu pomaganja počinjenja krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja.

Obrana naglašava da za postojanje krivičnog djela pomaganje počinjenju krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja, ne postoji osnovni element bića krivičnog djela, odnosno činjenica da se radi o službenoj osobi, jer Edin Garaplija nema svojstvo službene osobe. Obrana je takođe ukazala na činjenicu da je optuženi Garaplija imenovan za prokuristu, a ne direktora Instituta INZA.

Obrana se osvrnula i na dokaz - Grant aplikaciju za novčana sredstva iz IPA fondova, navodeći da je jedan od ključnih dokaza optužbe uložen bez prevoda na jedan od jezika koji je u upotrebi pred Sudom BiH, te je isti tek nakon podizanja optužnice preveden sa engleskog jezika.

Velikim dijelom završne riječi, obrana je dala analizu iskaza svjedoka Elvira Topalovića, Amira Salihovića i Admira Tatarina, navodeći da su svjedoci davali oprečne i kontradiktorne iskaze u toku direktnog i unakrsnog ispitivanja.

Konačno, iz razloga nepostojanja osnovnih elemenata djela, te na osnovu sveobuhvatne analize dokaza, obrana je predložila da Sud optuženog Garapliju oslobodi od optužbe.

Optuženi Edin Garaplija se saglasio sa navodima koje je iznijela njegova braniteljica.

4. Relevantno materijalno pravo

Zloupotreba položaja ili ovlaštenja- član 220. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

- (1) Službena ili odgovorna osoba u institucijama Bosne i Hercegovine, koja iskorištava, jem svog službenog položaja ili ovlaštenja, prekoračivši granice svog službenog ovlaštenja ili ne izvršivši svjce službene dužnosti, pribavi sebi ili drugom kakvu korist, drugom nanese kakvu štetu ili teže povr.jedi prava drugog, kaznit će se kaznom zatvora od šest m.jeseci do pet godina.*
- (2) Ako je krivičnim djelom iz stava 1. ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu kcji prelazi 10.000 KM, učinilac će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.*
- (3) Ako je krivičnim djelom iz stava 1. ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu kcji prelazi 50.000 KM, učinilac će se kazniti kaznom zatvora najmar.je tri godine.*

5. Dokazni standardi

Vijeće je izvedene dokaze cijenilo u skladu sa osnovnim načelima ZKP BiH i EKLJP, nalazeći da nije prihvatljivo odlučivati na štetu optuženog, ako nema jasnih činjenica i dokaza protiv njega, što je u duhu pravnih načela „*pretpostavke nevinosti*“ i „*in dubio pro reo*“, te visokih zahtjeva dokaznog standarda, odnosno ispunjavanja zahtjeva u odnosu na najviši stepen vjerovatnosti postojanja bitnih činjenica za oglašavanje optuženog krivcem, a što je od suštinske važnosti za pravilno i zakonito presuđenje.

Da bi sud mogao donijeti osuđujuću presudu, neophodno je utvrditi sadržaj dokaza koji su izvedeni na glavnom pretresu, koji određenu činjenicu potvrđuju „*van razumne sumr.je*“. Iz sadržaja odredbe člana 3. stav 2. ZKP BiH, jasno proizlazi šta navedeni

pravni standard podrazumijeva. Navedena odredba propisuje da sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela, ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog.

Odlučne činjenice za utvrđivanje krivičnog djela i krivice optuženog, i to u odnosu na svaku pojedinačnu radnju za koju se optuženi tereti, moraju biti utvrđene na nesumnjiv način, sa potpunom sigurnošću, tako da njihovo postojanje ne bi mogao dovesti u sumnju bilo koji objektivni presuditelj, na koji način treba razumijevati značenje standarda "*van razumne sumnje*".

Dakle, Vijeće je, u skladu sa članom 14. ZKP BiH, sa jednakom pažnjom ocjenjivalo kako dokaze koji idu na teret optuženih, tako i one koji idu u njihovu korist. Prilikom ocjene iskaza svjedoka koji su saslušani, Vijeće je cijenilo njihovo držanje i ponašanje tokom davanja iskaza, ispitalo konzistentnost njihovih iskaza datih u sudnici, uporedilo činjenice o kojima je određen svjedok svjedočio sa činjenicama koje su utvrđene od strane drugih svjedoka, te činjenicama utvrđenim materijalnim dokazima, a sve kako bi se utvrdilo da li su potkrijepljeni ili osporeni drugim dokazima u ovom predmetu.

Vijeće podsjeća da je slobodna ocjena dokaza ocjena oslobođena dokaznih pravila, koja bi *a priori* određivala vrijednost pojedinih dokaza. Vrijednost dokaza nije unaprijed određena, ni kvalitativno, ni kvantitativno. Ocjena dokaza obuhvata logičku i psihološku ocjenu, te iako ne postoje pravna, ni formalna pravila ocjene, ista je vezana za pravila ljudskog mišljenja i iskustva. Istovremeno, Vijeće je vodilo računa da navede jasne i razumljive razloge na kojima zasniva svoju odluku, a da pri tome nije u obavezi da daje detaljne odgovore na svako pitanje. Osim toga, pri odlučivanju Vijeće je imalo u vidu praksu Evropskog suda za ljudska prava, da iako je obavezan dati razloge za svoju odluku, sud se ne mora detaljno baviti svakim argumentom koji je iznijela neka od strana u postupku.

Iz navedenog proizlazi da sud nije dužan baviti se svakim dokazom, već je u smislu odredbi članova 15. i 281. ZKP BiH dužan da se bavi u prvom redu onim dokazima koji su nužni za ostvarenje svrhe presude, iz čega proizlazi da nije nužno raspravljati baš o svakom dokazu.

Vijeće je izvršilo ocjenu svih izvedenih dokaza optužbe i odbrane, kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi, dokaze koji terete optužene i dokaze koji idu u njihovu korist, uzimajući u obzir istaknute prigovore, ali obrazloženje će se zasnivati samo na onim dokazima koji se odnose na odlučne činjenice, što je u skladu sa principom slobodne ocjene dokaza, uz postojanje samo jednog ograničenja – obaveze postupanja suda u skladu sa principom zakonitosti dokaza.

6. Procesne odluke donesene u toku glavnog pretresa

6.1. Odluka o ponovnom početku glavnog pretresa - protek roka od 30 dana

Član 251. stav 2. ZKP BiH predviđa: „*Glavni pretres koji je odgođen mora ponovo početi ako se izmjenio sastav vjeća ili ako je odgađanje trajalo duže od 30 dana, ali uz*

saglasnost stranaka i branioca vijeće može odlučiti da se u ovakvom slučaju svjedoci i vještaci ne saslušavaju ponovo i da se ne vrši novi uviđaj, nego da se koriste iskazi svjedoka i vještaka dati na ranijem glavnom pretresu.“

Glavni pretres je zbog proteka roka od 30 dana, dana 24.09.2020., 20.05.2021., 09.09.2021., 21.10.2021., 23.12.2021. i 17.02.2021.godine počeo iznova, a stranke i branioci su se saglasili da se ne moraju provoditi već izvedeni dokazi, i da nije potrebno ponovno čitanje optužnice. Dakle, glavni pretres se u ovom predmetu održavao u skladu sa citiranim zakonskom odredbom.

U ovom dijelu, Vijeće nalazi bitnim naglasiti da je dinamika održavanja glavnog pretresa u ovom predmetu od samog početka postupka (2020.godine), zbog opšte poznate činjenice postojanja pandemije, bila uslovljena organizacijom suđenja u Sudu BiH, odlukama nadležnih organa (Odluke Kriznih štabova o broju lica u zatvorenom prostoru, obaveznoj distanci između lica i sl.), odlukama na nivou Suda BiH (naizmjenično sedmično korištenje sudnica za predmete Odjela I i Odjela II i III), te su se ročišta održavala u momentima kada su za to bili ispunjeni svi neophodni uslovi, uz napomenu da su određena ročišta otkazivana isključivo iz objektivnih razloga, obrazloženih zahtjeva i najvećem broju slučajeva zbog epidemiološke situacije u zemlji uzrokovane korona virusom (COVID-19).

6.2. Odluka o isključenju javnosti

Član 235. ZKP BiH propisuje: *„Od otvaranja zasjedanja pa do završetka glavnog pretresa sud.ja, odnosno vijeće može u svako doba, po službenj dužnosti ili po prijedlogu stranaka i branite.ja, ali uvijek po njihovom saslušarju, isključiti javnost za cio glavni pretres ili jedan njegov dio, ako je to u interesu državne sigurnosti ili ako je to potrebno radi čuvarja državne, vjne, službene ili važne poslovne tajne, čuvarja javnog reda, zaštite morala u demokratskom društvu, osobnog i intimnog života optuženog ili oštećenog ili zaštite interesa malojetnika ili svjedoka.“*

U skladu sa navedenom zakonskom odredbom, Vijeće je po prethodnom saslušanju stranaka i branilaca, i uz njihovu saglasnost, donijelo odluku da se sa dijela glavnog pretresa održanog 20.05.2021.godine, isključi javnost. Takvu odluku Vijeće je donijelo u cilju zaštite interesa svjedoka T.F., s obzirom na specifične okolnosti na strani svjedoka, imajući u vidu činjenice o kojima je trebala svjedočiti na glavnom pretresu, a koje uključuju zadiranje u određenoj mjeri u privatni i intimni život svjedoka.

Vijeće je u istom cilju, zaštite interesa svjedoka T.F. donijelo odluku i da se u medijima ne objavljuju lični podaci ovog svjedoka, te da se tokom cijelog postupka svjedok oslovljava sa inicijalima, na koji način je i odluka o isključenju javnosti za vrijeme svjedočenja ovog svjedoka provedena na efikasan i svrsishodan način.

U tom smislu, Vijeće ukazuje da ovaj svjedok ne uživa status svjedoka pod mjerama zaštite na način kako je to predviđeno Zakonom o zaštiti svjedoka pod prijetnjom i ugroženih svjedoka, te da prema istom nisu određene mjere zaštite. Lični podaci svjedoka, kao i sadržaj svjedočenja, su bili bez ograničenja dostupni braniocima i optuženima tokom cijelog postupka.

Navedenim procesnim odluka, Vijeće smatra da su javnost postupka i pravo na odbranu kvalitetno osigurani, a istovremeno zaštićeni interesi svjedoka.

6.3. Odluka o čitanju iskaza svjedoka čiji je dolazak znatno otežan

Član 273. stav 2. ZKP BiH propisuje „ Zapisnici o iskazima datih u strazi mogu se po odluci sud je ili vjeća pročitati i koristiti kao dokaz na glavnom pretresu samo u slučaju ako su ispitane osobe umrle, duševno obojele, ili se ne mogu pronaći, ili je njihov dokazak pred Sud nemoguć, ili je znatno otežan iz važnih uzroka“.

Po prijedlogu optužbe, i uz izričitu saglasnost odbrane, Vijeće je u skladu sa članom 273. stav 2. ZKP BiH, nakon njihovog čitanja na glavnom pretresu, prihvatio zapisnike iz istrage o saslušanju svjedoka Zorane Ivanović (DT-133 i DT-134), Damira Truta (T-135), Prode Šećerova (DT-135) i Vesele Radović (DT-136), iako navedeni svjedoci nisu neposredno saslušani na glavnom pretresu.

Vijeće je prilikom odluke o prihvatanju ovakvog načina izvođenja dokaza cijenilo više okolnosti koje se ogledaju u činjenici da se svjedoci Trut Damir, Proda Šećerov i Vesela Radović ne nalazi na teritoriji BiH, već da žive u inostranstvu, da je Tužilaštvo nakon više pokušaja i nastojanja uspjelo ostvariti komunikaciji samo sa svjedokom Proda Šećerov (i to putem telefona) dok je sa svjedocima Damirom Trutom i Veselom Radović nije uspjelo ostvariti ni kontakt. Dakle, pozivanje ovih svjedoka na glavni pretres u cilju neposrednog saslušanja se nije moglo ostvariti na zakonom propisan način iz razloga njihovog boravka u inostranstvu (R Srbija i R Hrvatska). Upravo iz tog razloga je i Vijeće, rukovodeći se načelom efikasnosti postupka, prihvatilo prijedlog optužbe, nalazeći da bi drugi mehanizmi obezbjeđenja svjedoka, putem video linka u postupku međunarodne pravne pomoći, znatno odugovlačio ovaj postupak, s obzirom na opšte poznatu okolnost da postupak međuroodne pravne pomoći neopravdano dugo traje, a s druge strane nije bilo garancija da bi se svjedoci i na taj način uspjeli neposredno saslušati.

U odnosu na svjedoka Zoranu Ivanović, Vijeće je i pored saglasnosti odbrane na dati prijedlog optužbe, imalo u vidu specifičnu situaciju koja je u tom momentu postojala na strani svjedoka. Naime, po navodima optužbe, svjedok Zorana Ivanović je bila u rizičnoj trudnoći, i iskazivala bojazan za svoje zdravstveno stanje dolaskom na glavni pretres zbog opšte poznate činjenice epidemije virusa COVID-19.

6.4. Odluka po prijedlogu Tužilaštva za izdavanje Naredbe u smislu člana 72. stav 1. ZKP BiH.

Vijeće je dana 24.06.2020.godine donijelo Rješenje kojim je odbačen Prijedlog Tužilaštva BiH broj T 20 0 KTF 0017170 19 od 23.04.2020.godine, za izdavanje Naredbe bankama u smislu člana 72. stav 1. ZKP BiH.

Vijeće nalazi bitnim istaći da, iako se radilo o procesnoj odluci, ipak je, zbog specifične procesne situacije našlo da je opravdano odluku suda po ovom prijedlogu donijeti u pisanoj formi, iako se radilo o odluci procesnoj karaktera na koju stranke nisu imale pravo podnošenja posebne žalbe, ali je nezadovoljna strana poučena da pravo na žalbu može ostvariti kroz formu žalbe na presudu, te je iz navedenog razloga ova procesna odluka sastavni dio presude.

Dana 23.04.2020.godine Vijeće je zaprimio prijedlog Tužilaštva BiH za izdavanje Naredbe bankama u smislu člana 72. stav 1. ZKP BiH, u kojem je predloženo da se od većeg broja poslovnih banaka na području BiH pribave podaci sa tekućih i depozitnih računa, prometovanje po tekućim i štednim računima, o prometu ostvarenom po kreditnim, šoping i drugim karticama, kao i detaljne podatke o štednji i kreditima za optužena lica Dragana Mektića, Igora Golijanina, Samira Agića i Edina Garaplije, uključujući i povezana lica, odnosno njihove prve srodnike po pravoj i pobočnoj liniji i tazbini. U prijedlogu je navedeno da Tužilaštvo BiH provodi finansijsku istragu zbog postojanja osnova sumnje da su navedena lica počinila krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. KZ BiH, koja istraga je otvorena dana 23.12.2019. godine, sa ciljem utvrđivanja stvarnog porijekla vrijednosti i strukture imovinske koristi za koju postoje osnovi sumnje da je pribavljena krivičnim djelom. Tužilaštvo je kraju istaklo da smatra da postoji osnov sumnje da su podaci o novčanim sredstvima dokaz u ovom krivičnom postupku, zbog čega je i predložilo izdavanje predmetnih naredbi.

S obzirom na fazu postupka u kojoj je prijedlog zaprimljen (pripreme za početak glavnog pretresa), Vijeće je odlučilo da će se o istom očitovati nakon otvaranja glavnog pretresa, kada bi bila pružena mogućnost strankama i braniocima da se usmeno i javno očituju na ročištu na zaprimljeni prijedlog. Kako su u dva navrata zakazana ročišta za početak glavnog pretresa bila otkazana zbog situacije uzrokovane proglašenom pandemijom zarazne bolesti - korona virusom (COVID-19) i s tim u vezi proglašenog stanja prirodne nesreće u BiH, to su se uslovi za razmatranje zaprimljenog prijedloga Tužilaštva stekli tek nakon otvaranja glavnog pretresa koje je održano 04.06.2020.godine, odnosno nakon javnog i neposrednog izjašnjenja stranaka povodom prijedloga na ročištu održanom 18.06.2020.godine.

Tužilaštvo je na navedenom ročištu za nastavak glavnog pretresa usmeno istaklo da u potpunosti ostaje kod pismeno dostavljenog prijedloga, sa izmjenom koja se odnosi na vremenski period za koje je potrebno prikupiti podatke i informacije od poslovnih banaka, i da se prijedlog precizira i odnosi na period 2015. - 2017.godina.

Odbrane optuženih su saglasno predložile da se prijedlog Tužilaštva odbije, navodeći da je istraga u ovom predmetu, po kojoj se vodi glavni pretres, okončana podizanjem optužnice i da je pravno neodrživo u fazi glavnog pretresa prikupljati dokaze koji se po zakonu o krivičnom postupku prikupljaju u fazi istrage prije podizanja optužnice.

U momentu podnošenja prijedloga Tužilaštva u predmetu protiv Dragana Mektića i dr., optužnica Tužilaštva BiH broj T20 0 KTK 0017170 19 od 17.01.2020.godine, kojom se optuženi terete za počinjenje krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. KZ BiH je bila potvrđena, glavni pretres je bio u toku i nalazio se u fazi izvođenja dokaza optužbe.

Glavni pretres je faza krivičnog postupka, sa zakonom utvrđenim ovlaštenjima, dužnostima i obavezama suda, a koja je uređena kao sistem radnji koje su namjenjenje usmenom, neposrednom, kontradiktornom i javnom raspravljanju.

Naredba banci ili drugom pravnom licu iz člana 72. ZKP BiH predstavlja jednu od radnji dokazivanja, koja po svom karakteru i cilju predstavlja sredstvo prikupljanja dokaza koji mogu poslužiti u krivičnom postupku, a koja se provodi u zakonom tačno određenoj fazi – fazi istrage.

Ovo Vijeće, kojem je na odlučivanje dostavljen prijedlog Tužilaštva za izdavanje naredbe bankama, predstavlja sudeće vijeće koje je funkcionalno nadležno za provođenje glavnog pretresa i donošenje meritorne odluke po optužnom aktu, te nema ovlasti izdavati Naredbu u cilju pribavljanja dokaza u istrazi koju Tužilaštvo očito još uvijek provodi protiv optuženih Dragana Mektića, Igora Golijanina, Samira Agića i Edina Garaplije za isto krivično djelo po kojem je u toku glavni pretres.

Izdavanjem tražene naredbe, Vijeće bi u ovom krivičnom predmetu (protiv istih lica i istih krivičnopравnih radnji) bilo istovremeno u funkciji sudije za prethodni postupak i sudećeg vijeća, a što je, kako zakonski tako i logički, neprihvatljivo.

Cijeneci navedeno, Vijeće je zaključio da po prijedlozima optužbe koji se odnose na istražne radnje, ne može odlučivati ono Vijeće koje je funkcionalno nadležno za provođenje dokaznog postupka koji je u toku. Vijeće nalazi se istražne radnje u cilju prikupljanja dokaza prevashodno primjenjuje u toku istrage, kada tužilac ili ovlaštena službena lica mogu podnijeti prijedlog sudiji za prethodni postupak za izdavanje određenog tipa naredbe, radi pribavljanja neophodnih podataka. S tim u vezi, Vijeće primjećuje da je i sama postupajuća tužiteljica, na ročištu održanom 18.06.2020. godine, izjavila da je prijedlog Tužilaštva prvobitno i upućen sudiji za prethodni postupak.

Vijeće ukazuje da je samo izuzetno, u fazi glavnog pretresa i to samo ukoliko odbrana nije imala zakonsku mogućnost da dođe do nekog dokaza, sud dužan poduzeti odgovarajuće korake i omogućiti optuženom da pribavi dokaze koji mu mogu ići u korist.

Vijeće je prilikom donošenja ove odluke cijeno i razmatralo samo dopuštenost razmatranja prijedloga optužbe od strane ovog Vijeće u ovoj fazi postupka, ne ulazeći u osnovanost samog prijedloga, te se tom prilikom nije osvrtao na prigovore odbrana u pogledu lica koja su obuhvaćena prijedlogom Tužilaštva, odnosno preširoko postavljenog prijedloga optužbe i zakonskoj osnovi podnošenja ovakvog prijedloga nakon podizanja optužnice.

7. Odluke po prigovorima odbrane na uložene dokaze Tužilaštva

Odbrana je tokom cijelog postupka, a naročito u momentu ulaganja materijalnih dokaza optužbe ukazala da su dokazi: Grant aplikacija za novčana sredstva iz IPA fondova (IPA 2011., 2012. i 2013.) (DT-8.) i Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava - vanjske akcije Evropske unije, broj: 2014/355-052 od 17.12.2014.godine (DT-9-2), prevedeni sa englesnog na BHS jezik tek nakon potvrđivanja predmetne optužnice.

Ovu tvrdnju odbrane, Vijeće je zaista prihvatilo kao tačnu, s obzirom da iz ovjere ovlaštenog tumača za engleski jezik proizlazi da je prevod Grant aplikacije za novčana sredstva iz IPA fondova (DT-8-1) na BHS jezik izvršen 11.05.2021.godine, a Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava broj: 2014/355-052 od 17.12.2014.godine preveden 04.06.2021.godine (DT-9-2-1), dakle tokom trajanja glavnog pretresa.

Međutim, i pored ove nesporno utvrđene činjenice, Vijeće nalazi da navedenim propustom optužbe, pravo na odbranu u konkretnom slučaju ni na koji način nije dovedeno u pitanje. U momentu izvođenja ovih dokaza na glavnom pretresu, dokumenti su uloženi uz ovjereni prevod na BHS jezik, te je odbrana imala mogućnost upoznati sa

se istim. Vijeće koje je razmatralo činjenične navode optužnice i sadržaj uloženi dokaza i njihovu dokaznu vrijednost je bilo u posjedu prevedenih dokumenata. Iz navedenih razloga Vijeće je ove dokaze našlo validnim i prihvatljivim.

Takođe, Vijeće primjećuje da su optuženi u inkriminisanom periodu očigledno bili upoznati sa sadržajem tih dokumenata (bez obzira na kojem su jeziku bili), s obzirom da se sve aktivnosti u kojima su bez sumnje učestvovali optuženi u okviru Projekta prekogranične saradnje, temelje upravo na ovim dokumentima.

Obrana je prigovarala i na dokaze odnosno na isprintane e-mail komunikacije, i to e-mail korespondencija pod nazivom Mišljenje i saglasnost na prijedlog za vršenje izmjena i dopuna budžetskih stavki od 14.08.2015.godine (DT-20-4), e-mail poruka od 03.07.2017. godine protokolirana u Ministarstvu sigurnosti BiH pod brojem: 09-4-1-5061-2/17 (DT-32) i e-mail korespondencija od 07.10.2016.godine (DT-82-4), navodeći da je u skladu sa zakonom o krivičnom postupku propisano da se ispis e.mail komunikacije može pribaviti isključivo po naredbama suda za pretres ili po naredbama za vještačenje pokretnih stvari.

Vijeće je uvidom u osporene dokaze, zaključilo da su navedeni e-mailovi uloženi kao materijelni dokazi, a ne kao rezultat pretresanja/vještačenja računara, koje nesporno nije ni rađeno u ovom predmetu. Dakle, u konkretnom slučaju se radi o dokumentima koji su policijskim organima u fazi istrage dostavljeni od strane Ministarstva sigurnosti BiH u postupku službene saradnje. Navedeni dokumenti su protokolirani u Ministarstvu sigurnosti BiH, dakle od strane same institucije su označeni kao zvanični i validni dokumenti nadležnog ministarstva. S toga je zaključak Vijeća da se radi o dokazima pribavljenim na zakonit način.

Obrana je uložila i prigovor zakonitosti na veći broj dokumenata Ministarstva sigurnosti BiH navodeći da je nejasno na koji način je optužba uopšte pribavila ove dokaze. Vijeće je detaljnom analizom sadržaja četiri Akta Ministarstva sigurnosti BiH i to: akt broj: 04-34-2-7918-3/19 od 26.12.2019.godine (DT-1); akt broj: 04-16-4-2481-29/19 od 26.11.2019. godine (DT-6), akt broj: 04-16-4-2481-24/19 od 25.10.2019.godine (DT-16) i akt broj: 04-16-4-2481-6/19 od 05.04.2019.godine (DT-131), utvrdilo da su svi, za odbranu sporni dokumenti, dostavljeni u fazi istrage Federalnoj upravi policije koja je provodila istražne radnje u ovom predmetu.

Dakle, u ovim aktima Ministarstva sigurnosti BiH su taksativno pobrojani svi dokumenti koje je optužba u fazi glavnog pretresa uložila u sudski spis. Dakle, zaključak Vijeća je da su ovi dokazi pribavljenim na zakonit način, u skladu sa odredbama zakona o krivičnom postupku koje propisuju obavezu pružanja službene saradnje, u ovom slučaju Ministarstva sigurnosti BiH i Federalne uprave policije.

Obrana je uložila prigovor na svjedočenje Lejle Džozlić Čusto, kao i na Akt Agencije za javne nabavke BiH upućen Federalnom ministarstvu unutrašnjih poslova broj: 02-02-1-885-2/19 od 27.03.2019.godine (DT-31), navodeći da navedeni svjedok ne može tumačiti propise prema konkretnim predmetima, i da je sud taj koji može primjenjivati propise na konkretan slučaj.

S tim u vezi Vijeće ukazuje da je svoje zaključke u ovom postupku donosilo isključivo na temelju sudskog tumačenja pravnih propisa, nakon ocjene dokaza provedenih na glavnom pretresu. Mišljenje koje je dala navedena Agencija, i na koje okolnosti je svjedok

Džozlić Čusto svjedočila, ni u kom slučaju nije bilo obavezujuće za ovo Vijeće. Iskaz ovog svjedoka Vijeće je cijenio u kontekstu činjenice da je svjedok službenik Agencije za javne nabavke BiH, kojoj instituciji je zakonom uspostavljena nadležnost pružanja tehničke pomoći i davanje savjetodavna mišljenja ugovornim stranama i ponuđačima u vezi sa pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama.

Kada su u pitanju dokazi na koje je odbrana uložila prigovore relevantnosti, Vijeće je u toku dokaznog postupka donijelo odluku o prihvatljivosti takvih dokaza, nalazeći da navodi prigovora nisu takvog karaktera da bi opravdali odluku o njihovom izdvajanju iz dokaznog materijala u toku glavnog pretresa. Vijeće je tom prilikom napomenulo da će nakon okončanja dokaznog postupka, u trenutku kada bude imalo uvida u sve provedene dokaze stranaka, njihovom međusobnom analizom moći donijeti sveobuhvatnu odluku o njihovoj relevantnosti za ovaj krivični postupak.

S tim u vezi Vijeće ističe da će kroz obrazlaganje pojedinačnih tačaka optuženja u nastavku presude, davanjem zaključaka i stavova na temelju izvedenih dokaza, biti jasno i stanovište Vijeća u pogledu relevantnosti dokaza koji su bili nužni za ostvarenje svrhe presude.

Odbrana je tokom izvođenja materijalnih dokaza optužbe, iznijela generalni prigovor da dokazi u optužnici nisu specificirani na način da nisu uz svaki dokaz, taksativno navedeni prilozi istog, što prema navodima odbrane, ugrožava pravo optuženih na poimanje, odnosno saznanje obima dokaznog materijala.

Prema ocjeni Vijeća evidentno je da bi taksativno navođenje kompletnog dokaznog materijala u optužnom aktu doprinijelo jasnoći i preciziranju dokazne građe, te otklonilo svaku moguću nejasnoću u tom pravcu. Vijeće nalazi da takav propust u obilježavanju dokaza nije značajan u mjeri koja bi dovela do opasnosti od kršenja prava na odbranu ili drugih procesnih garancija predviđenih zakonom. Ono što je bitno i nesporno jeste činjenica da je odbrani uz optužnicu dostavljen kompletan dokazni materijal, što ni odbrana nije osporavala.

Međutim, Vijeće je, uvažavajući istaknute prigovore, Tužilaštvu naložilo da uredi prijedlog izvođenja materijalnih dokaza, što je optužba i uradila, te je dostavila prijedlog u kojem su jasno određeni i numerisani svi dokazi, sa jasnim navođenjem priloga, na koji način je odbrani omogućena kvalitetna priprema za izjašnjenje i eventualno iznošenje svojih prigovora, te otklonjena svaka eventualna nejasnoća u popisu dokazne građe iz optužnice.

8. Dokazi i ocjena dokaza

8.1. Projekat prekogranične saradnje u oblasti vatrogastva između Bosne i Hercegovine i Republike Crne Gore

Prije obrazlaganja pojedinačnih tačaka optuženja, Vijeće će dati osvrt na nesporno utvrđene činjenice ovog postupka, a koje se tiču samog Projekta prekogranične saradnje u oblasti vatrogastva između Bosne i Hercegovine i Republike Crne Gore.

Zajedničku Aplikaciju za dodjelu granta prema Delegaciji Evropske unije u Bosni i Hercegovini i Delegaciji Evropske unije u Crnoj Gori dana 23.05.2014.godine podnijeli su

kao aplikanti iz Bosne i Hercegovine, Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine i Institut za zaštitu od požara i eksplozija, a u ime Crne Gore Ministarstvo unutrašnjih poslova Crne Gore – Direktorat za vanredne situacije i FORS Montenegro – Fondacija za razvoj sjevera Crne Gore (DT-8, DT-8-1). U Aplikaciji su detaljno i opširno prikazane i opisane predložene akcije, aktivnosti, ciljevi, ishodi i rezultati.

Na temelju ove Aplikacije, dana 17.12.2014.godine zaključen je Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstva između Evropske unije, koju predstavlja Evropska komisija sa jedne strane i Ministarstva sigurnosti BiH i Instituta za zaštitu od požara i eksplozija (INZA doo, Sarajevo) sa druge strane (DT-9-2, DT-9-2-1).

Vijeće će u ovom dijelu dati samo kratki osvrt na najbitnije odredbe ovog Ugovora.

Članom 1. navedenog Ugovora o grantu definisana je njegova svrha, a to je dodjela bespovratnih sredstva od strane Evropske komisije za finansiranje realizacije akcije pod nazivom „Prekogranična zaštita od požara“.

Članom 2. propisan je rok za provedbu akcije – 24 mjeseca od dana potpisivanja Ugovora.

Članom 3. su određeni troškovi koji su procjenjeni na iznos od 198.454,51 EUR, od kojeg iznosa Evropska komisija finansira iznos od 167.504,51 EUR. Ostatak (30.950,00 EUR) je učešće Ministarstva sigurnosti BiH, ali ne u novčanom smislu, već kroz nematerijalni doprinos.

Dana 27.01.2015.godine zaključen je Memorandum o saradnji na realizaciji projekta „Prekogranična zaštita od požara i eksplozija“, između aplikanta i koaplikanta Bosne i Hercegovine i Crne Gore, i to Ministarstva Sigurnosti Bosne i Hercegovine, FORS-a Montenegro – Fondacije za razvoj sjevera Crne Gore, Ministarstva unutrašnjih poslova Crne Gore – Direktorata za vanredne situacije i Instituta za zaštitu od požara i eksplozija (DT-10).

Odredbama Memorandumom su, između ostalog, definisani:

Ciljevi Projekta – *Unaprjeđenje kapaciteta institucija i službi koje se bave zaštitom i spašavanjem od požara i smanjenjem rizika od katastrofa;*

Opštine u kojima će se realizovati Projekat – *Nikšić, Plužine, Šavnik, Žabljak, Pjevača, Mostar, Jablanica, Korjic, Ravno, Stolac, Čajniče, Gacko, Bileća i Trebinje;*

Trajanje projekta – *24 mjeseca.*

Glavne aktivnosti Projekta – *nabavka opreme za zaštitu od požara, zajednički treninzi za profesionalne spasioce, radionice za pripadnike opštinskih službi zaštite i spašavanja, zajedničke pokazne vježbe, treninzi na temu smanjenja rizika od katastrofa, treninzi na temu DRR (Disaster Risk Reduction), izrada baze podataka požara u cijnim opštinama, priprema, usvajanje, potpisivanje plana za prevenciju i kontrolu požara na otvorenom prostoru i ublažavanje njihovih posljedica, kampanja „kontrola i zaštita od požara“, kampanja „mjesec zaštite od požara“, obilježavanje Međunaradnog dana za smanjenje rizika od katastrofa, prekogranični kviz o DRR za učenike srednjih škola, prekogranična*

promocija putem web-sajta, predavanja za učenike srednjih škola o DRR i važnosti civilne zaštite i volontiranja, sastanci na lokalnom, nacionalnom i prekograničnom nivou;

Imenovana su ovlaštena lica za saradnju između potpisnika Memoranduma – za FORS Montenegro - Veselin Šturanović, za Ministarstvo sigurnosti BiH – Samir Agić, za Ministarstvo unutrašnjih poslova Crne Gore – Mirsad Mulić, za Institut za zaštitu od požara i eksplozija – Edin Garaplja;

Odlukom Ministarstva sigurnosti BiH formiran je Projektni odbor za provođenje programa prekogranične saradnje između Bosne i Hercegovine i Crne Gore (DOI-2).

Članom 2. Odluke određen je sastav Projektnog odbora koji čine: Amer Salihovića iz Asocijacije građana za upravljanje rizika kao projekt menadžer, Admir Tatarin iz Asocijacije građana za upravljanje rizika kao viši projektni oficir, Samir Agić iz Ministarstva sigurnosti BiH kao koordinator projekta, Edin Garaplja iz Instituta za zaštitu od požara i eksplozija kao tehnički konsultant, Lejla Hodžić iz Ministarstva sigurnosti BiH kao oficir za finansije i Elvira Konjić iz Instituta za zaštitu od požara i eksplozija za administrativni asistent.

Ministarstvo sigurnosti BiH je dana 19.05.2015. godine donijelo i Odluku o imenovanju Unutrašnjeg projektnog tima za provođenje Projekta prekogranične saradnje u oblasti zaštite od požara i vatrogastva između Bosne i Hercegovine i Crne Gore (DT-50).

Iz navedene odluke proizlazi da su članovi ovog tima: Idriz Brković iz Ministarstva sigurnosti BiH kao vođa tima, Jovana Anđelić iz Ministarstva sigurnosti BiH kao član tima, Mirsad Teskeredžić i Amir Hrustić iz Federalne uprave civilne zaštite, Biljana Tomić i Dragan Tešanović iz Republičke uprave civilne zaštite, takođe kao članovi tima.

Propisani zadaci Unutrašnjeg projektnog tima su: Kordinacija provođenja svih aktivnosti koje proizlaze iz Projekta, Analiza i planiranje aktivnosti koje je potrebno realizovati, Učestvovanje u aktivnostima na terenu, Predlaganje Projektnom odboru rješenja za realiziranje aktivnosti koje proizlaze iz Projekta, i drugi poslovi koji se usaglase a vezani su za Projekat.

Dakle iz navedenih dokaza proizlazi da je u inkriminirajućem periodu Ministarstvo sigurnosti BiH i Institut INZA realiziralo Projekat na osnovu bespovratnih novčanih sredstava dobijenih od Evropske komisije na osnovu Ugovora o grantu. Ciljevi, aktivnosti, svrha, rokovi izvršenja, preuzete obaveze, uslovi korištenja novčanih sredstava za Projekat su definisani kroz sam Ugovor o grantu, kao i kroz Memorandum o razumjevanju. U odnosu na lica ovlaštena za koordinaciju i realizaciju Projekta, isti su imenovani kroz gore spomenute Odluke Ministarstva sigurnosti BiH.

Ove činjenice koje je Vijeće izložilo ni u jednom momentu nisu dovedene u pitanje od strane stranaka u postupku, te ih je Vijeće prihvatilo kao nesporne.

8.2. Svojtvo optuženih u inkriminisanom periodu

S obzirom da je svojstvo službene ili odgovorne osobe u institucijama BiH jedno od bitnih obilježja krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja, koje se optuženima stavlja na

teret, Vijeće je zaključak o svojstvu službene i odgovorne osobe optuženih Dragana Mektića, Samira Agića i Igora Golijanina donijelo na osnovu dokaza koji slijede:

Optuženi Dragan Mektić je u inkriminisanom periodu obavljao dužnost ministra u Ministarstvu sigurnosti BiH. Ova činjenica proizlazi iz Odluke o potvrđivanju imenovanja ministara, zamjenika ministara i zamjenika predsjedavajućeg Vijeća ministara, koju odluku je donio Zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH dana 31.03.2015.godine. Odluka je objavljena u Službenom listu BiH 31.03.2015.godine (DT-3).

Ovlaštenja i dužnosti optuženog Dragana Mektića kao službene i odgovorne osobe u institucijama BiH su propisana članom 21. Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji Ministarstva sigurnosti BiH (DOI-3), koji član, između ostalog određuje da ministar ima pravo i dužnost neposrednog rukovođenja radom ministarstva, da je ministar odgovoran za rad ministarstva u cjelini, i da u rukovođenju Ministarstvom ministar ima ovlaštenja i odgovornosti utvrđene Ustavnom BiH, Zakonom o upravi, Zakonom o Vijeću ministara BiH i drugim zakonima BiH.

Optuženi Samir Agić je u inkriminisanom periodu obavljao dužnost pomoćnika ministra u Sektoru za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH. Rješenjem Ministarstva sigurnosti BiH od 15.10.2009.godine, Samir Agić je sa pozicije pomoćnika ministra u Sektoru za civilnu zaštitu interno premješten na radno mjesto rukovodećeg službenika – pomoćnika ministra u Sektoru za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH (DT-5).

Ovlaštenja i dužnosti optuženog Samira Agića kao službene i odgovorne osobe u institucijama BiH su propisana članom 26. Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji Ministarstva sigurnosti BiH (DOI-3), koji član, između ostalog određuje da pomoćnik ministra neposredno rukovodi osnovnom organizacionom jedinicom i osigurava racionalno korištenje finansijskih, materijalnih i ljudskih potencijala, obavlja najsloženije poslove iz nadležnosti sektora, raspoređuje poslove na državne službenike i zaposlenike sektora, utvrđuje prioritete u obavljanju poslova, daje upute za rad, usklađuje i koordinira rad u okviru sektora, predlaže poslove za godišnju program i planove rada Ministarstva, priprema izvještaje o radu sektora, osigurava zakonito, stručno i blagovremeno obavljanje poslova iz nadležnosti sektora, pruža potrebnu stručnu pomoć u radu službenicima i zaposlenicima, učestvuje u izradi opštih i drugih akata u okviru djelokruga rada sektora, u izvršenju poslova iz djelokruga sektora, stara se o primjeni svih propisa iz djelokruga sektora i vrši i druge poslove koji su po prirodi stvari u nadležnosti tog sektora, kao i druge poslove po nalogu ministra.

Optuženi Igor Golijanin je u inkriminisanom periodu obavljao dužnost savjetnika-šefa kabineta ministra u Ministarstvu sigurnosti BiH, na šta ukazuje Rješenje Ministarstva sigurnosti BiH od 15.04.2015.godine kojim je Igor Golijanin imenovan na tu poziciju (DT-4).

Ovlaštenja i dužnosti optuženog Igora Golijanina kao službene i odgovorne osobe u institucijama BiH su propisana članom 29. Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji Ministarstva sigurnosti BiH (DOI-3) koji član, između ostalog određuje da kabinetom ministra neposredno rukovodi savjetnik-šef kabineta, koji organizuje, objedinjava i usmjerava rad kabineta, odgovara za blagovremeno, zakonito i pravilno vršenje poslova iz nadležnosti kabineta, raspoređuje poslove na neposredne izvršioce i pruža im potrebnu

pomoć u radu, obavlja najsloženije poslove iz djelokruga rada kabineta, kao i druge poslove koje mu odredi ministar ili zamjenik ministra.

U odnosu na svojstvo optuženog Edina Garaplije, Vijeće primjećuje da je optužba njegovo svojstvo opisala kao vlasnika i odgovorno lice Instituta za zaštitu od požara i eksplozija INZA doo, Sarajevo.

S tim u vezi, iz zvaničnih evidencija nadležnog suda proizlazi da je Edin Garaplija u navedenom pravnom licu u periodu inkriminacije bio prokurista društva, sa posebno propisanim pravima i ovlaštenjima. Iz istog seta dokumentacije proizlazi da je optuženi u ranijem periodu zaista bio direktor i vlasnik pravnog JMK Elektronik koje se pojavljuje kao vlasnik i osnivač Instituta INZA doo, Sarajevo, kao i da je obavljao dužnost direktora odnosno odgovornog lice Instituta INZA doo, Sarajevo. Međutim, sve ove činjenice u pogledu statusa optuženog u Institutu INZA je izvan vremena optuženja (DT-11).

I pored ovih utvrđenja na strani optuženog, Vijeće je na temelju iskaza svjedoka (Amera Salihovića, Admira Tatarina, Elvire Konjić, Sanije Pezo, Elvira Topalovića) koji su u različitim periodima bili uposlenici Instituta INZA doo, Sarajevo, došao do zaključka da je optuženi Garaplija ipak imao znatno važniju i odgovorniju ulogu u ovom pravnom licu od samog ovlaštenja koje daje prokura.

Međutim, Vijeće je naročito imalo u vidu i činjenicu da je optuženi u inkriminisanom periodu upravo kao predstavnik Instituta INZA doo Sarajevo, učestvovao u aktivnostima realizaciji Projekta, kao član Projektnog odbora upravo kao predstavnik Instituta (DOI-2) i kao ovlašteno lica za saradnju između potpisnika Memoranduma o saradnji na realizaciji projekta „Prekogranična zaštita od požara i eksplozija“ (DT-10).

9. Pojedinačne tačke optuženja

9.1. Tačka 1. Izreke presude (tačka 1. optužnice)

Kada su u pitanju radnje izvršenja koje se optuženom Draganu Mektiću stavljaju na teret ovom tačkom optuženja, Vijeće je bilo u obavezi razmotriti da li je u postupku Javne nabavke vatrogasne opreme u okviru realizacije Projekta, na strani optuženog Dragana Mektića postojalo svjesno, odnosno umišljajno postupanje protivno Zakonu o javnim nabavkama, u cilju pogodovanja, odnosno sticanja protivpravne imovinske koristi pravnom licu Teh-projekt inženjering doo, Rijeka kao dobavljaču, na štetu krajnih korisnika (vatrogasaca), a kojim postupanjem su povrijeđena prava drugih lica, istovrsnih dobavljača kojima je onemogućen pristup tražiocu usluga.

Kada su u pitanju optužni navodi da je Odluka o pokretanju javne nabavke vatrogasne opreme koju je potpisao optuženi Dragan Mektić u ime Ministarstva sigurnosti BiH, a kasnije i sam Ugovor Ministarstva sigurnosti BiH o nabavci i isporuci vatrogasne opreme potpisan sa pravnim licem Teh-projekt inženjering, u pogledu samog predmeta nabavke u suprotnosti sa zahtjevima krajnjih korisnika (vatrogasaca), Vijeće je detaljnom analizom svih 10 pojedinačnih zahtjeva lokalnih zajednica utvrdilo da je tehnička specifikacija tendera, a kasnije i sam Ugovor o nabavci u potpunosti u skladu sa zahtjevima koje su podnijele vatrogasne jedinice iz opština koje su učestvovale u Projektu (DT-19-3 do DT-19-7).

Nespornim se našla činjenica da je Ministarstvo sigurnost BiH 05.05.2017.godine, donijelo Odluku o pokretanju postupka javne nabavke opreme za vatrogasce. Vrijednost nabavke je naznačena u iznosu od 140.800,00 KM. Članom 2. Odluke navedeno je da će se nabavka finansirati iz donacije Evropske komisije Ministarstvu sigurnosti BiH za Projekat „Prekogranična saradnja u oblasti zaštite od požara i vatrogastva između BiH i CG (DT-21).

Na temelju navedene Odluke, 08.05.2017.godine pripremljena je i objavljena tenderska dokumentacija čiji je predmet bila javna nabavka opreme za vatrogasce za potrebe Ministarstva sigurnosti BiH kroz otvoreni postupak javne nabavke. U aneksu III tenderske dokumentacije je sadržan obrazac sa specifikacijom tražene opreme za vatrogasce. Dakle, Aneks III sadrži detaljan opis potrebne opreme (sa tehničkim detaljima), sa tačno određenom količinom, kao i konfecijskim brojevima vatrogasnih odijela i košulja (DT-22).

Kako to iz navedene specifikacije proizlazi, predmet nabavke su bile: dvodjelne uniforme za borbu protiv šumskih požara u količini 180 komada u veličinama: (veličina 44 – 2 komada, veličina 48 – 3 komada, veličina 50 – 14 komada, veličina 52 – 35 komada, veličina 54 – 62, veličina 56 – 50, veličina 58 – 9, veličina 60 – 4, veličina 64 – 1); košulje u količini 180 komada u veličinama (veličina 40 -11 komada, veličina 41- 3 komada, veličina 42 - 21 komada, veličina 43 - 5 komada, veličina 44 20 komada, veličina 45 21 komada, veličina 46 - 8 komada, veličina 48 - 1 komada, veličina 50 - 1 komada, veličina 52 - 14 komada, veličina 54 - 42 komada, veličina 56 - 31 komada, veličina 58 - 1 komada, veličina 60 - 1 komada); zaštitne rukavice za borbu protiv šumskih požara u količini 180 komada u veličinama (broj 8-45 pari, broj 9-45 pari, broj 10-45 pari, broj 11-45 pari); zaštitne kacige za borbu protiv šumskih požara u količini 180 komada univerzalne veličine; metlarice za borbu protiv šumskih požara u količini 180 komada; vatrogasni kaiš u količini 180 komada univerzalne veličine; vatrogasne pumpe u ruksacima u količini 180 komada i 10 megafona. (DT-22).

Nakon provedene procedure Javne nabavke, koju je provela stalna Komisija za javne nabavke pri Ministarstvu sigurnosti BiH, 16.06.2017.godine Ministarstvo sigurnosti BiH, odnosno optuženi Dragan Mektić, kao ministar nadležnog ministarstva, je zaključio sa pravnim licem Teh-projekt inženjering Ugovor o nabavci i isporuci opreme za vatrogasce (DT-30). Aneks III predmetnog Ugovora je Ankes III tenderske dokumentacije u kojem je, u dijelu specifikacije tražene opreme, od strane dobavljača određena cijena svakog pojedinačnog predmeta nabavke. Dakle, predmet Ugovora je u dijelu količina, veličina i tehničke specifikacije opreme identičan samoj tenderskoj dokumentaciji.

Ovako sklopljen Ugovor o nabavci u odnosu na veličine (uniformi, košulja i rukavica) u potpunosti zadovoljava zahtjeve lokalnih vatrogasnih jedinica iz opština koje su bile obuhvaćene Projektom.

Naime, Federalna uprava civilne zaštite je 22.05.2015.godine dostavila Ministarstvu sigurnosti BiH ujedinjeni spisak potreba lokalnih zajednica, odnosno opština koje su bile uključene u Projekat (Konjic, Jablanica, Ravno, Stolac, Mostar). Dopis su u ime Fedaralne uprave civilne zaštite dostavili Mirsad Teskeredžić i Amir Hrustić, kao tadašnji predstavnici entitetske uprave civilne zaštite koji su bili uključeni u Projekat kao članovi Unutrašnjeg projektnog tima (DT-19-1). U navedenom aktu su brojčano navedene čizme sa konfecijskim brojevima, vatrogasne uniforme i košulje sa konfecijskim brojevima.

Navedeni akt Federalne uprave civilne zaštite sa ovakvim podacima je sačinjen upravo na osnovu pojedinačnih zahtjeva lokalnih zajednica koji su svoje spiskove dostavile na zahtjev Federalne uprave civilne zaštite od 19.05.2015.godine (DT-19-2).

Kada su u pitanju zahtjevi lokalnih zajednica opština Bileća, Gacko, Foča, Trebinje i Čajniče, koje su takođe bile uključene u Projekat, i Republička uprava civilne zaštite je 22.05.2015.godine dostavila Ministarstvu sigurnosti BiH ujedinjeni spisak potreba ovih lokalnih zajednica (DT-20-2). U dopisu su brojčano navedene čizme sa konfecijskim brojevima i uniforme sa konfecijskim brojevima. Lokalne zajednice spiskove su dostavile na zahtjev Republičke uprave civilne zaštite od 18.05.2015.godine (DT-20-1).

Vijeće je upoređujući veličine uniformi, košulja i rukavica označenih od strane krajnjih korisnika, iskazane kroz pojedinačne zahtjeve lokalnih zajednica, kao i kroz zbirni spisak entitetskih uprava civilne zaštite u odnosu na veličine iz tehničke specifikacije tenderske dokumentacije i samog Ugovora o nabavci došao da zaključka da nije bilo odstupanja.

Veličine iz tenderske dokumentacije, a kasnije i iz Ugovora o nabavci u potpunosti zadovoljavaju iskazane potrebe lokalnih zajednica Federacije BiH, dok veličine lokalnih zajednica Republike Srpske su iskazane slovnom veličinama (L, XL, XXL) i nije bilo moguće sa sigurnošću napraviti paralelu sa oznakama označenim brojevima, s obzirom na različita tumačenja i pretvaranja tih oznaka u brojčane veličine, međutim i okvirnim iskustvenim upoređivanjem neodrživa je teza da se radi o većim odstupanjima.

Na okolnosti da su prije pokretanja procedure javne nabavke vatrogasne opreme, konsultovane lokalne vatrogasne jedinice, i da je nabavka, a kasnije i isporuka opreme krajnjim korisnicima, pratila stvarne zahtjeve, iskaze su dali svjedoci Biljana Tomić i Dragiša Tešanović, kao članovi Unutrašnjeg projektnog tima, koji su potvrdili ovaj zaključak Vijeća.

Tako je svjedok Biljana Tomić, kao član Unutrašnjeg projektnog tima kao predstavnik Republičke uprave civilne uprave zaštite, opisala da je uloga predstavnika entitetskih uprava civilnih zaštita bila da dobiju informacije šta je predviđeno da bude nabavljeno i da kontaktiraju opštine odnosno vatrogasne jedinice kako bi iskazali svoje potrebe, da su konsolidovali potrebe 5 opština i te informacije dostavili Ministarstvu sigurnosti BiH. Svjedok je nadalje navela da su vatrogasci dobili ono što je bilo predmet zahtjeva.

Svjedok Dragiša Tešanović, je na isti način opisao ulogu predstavnika entitetskih uprava civilne zaštite, te naveo da su vatrogasci u suštini dobili sve što je bilo obuhvaćeno zahtjevima.

Nadalje, kako to iz pojedinačnih zahtjeva lokalnih zajednica (DT-19-3 -DT-19-7) i zbirnih spiskova entitetskih uprava civilne zaštite proizlazi (DT-19-1, DT-20-2), zahtjevima su zaista bile obuhvaćene vatrogasne čizme, ali iste u ovoj spornoj nabavci nisu nabavljene. U cilju nabavke vatrogasne obuće, entitetske uprave civilne zaštite su svojim pismenim obavijestima dale saglasnost da se umjesto metlarica nabave čizme (DT- 20-2, DT-20-3).

Međutim, Vijeće je iz priloženih dokaza zaključilo da nabavka vatrogasnih čizama očigledno nije bila precizirana i planirana prilikom sklapanja Ugovora o grantu i njegovih Aneksa, cijeneći činjenicu da su se vatrogasne čizme kao dio opreme tek naknadnim radnjama učesnika na realizaciji Projekta pokušale nabaviti.

Naime, kako to iz e-mail komunikacije od 14.08.2015.godine proizlazi (DT-20-4), Samir Agić je obavijestio Ljiljanu Pandžić (rukovodioca Projekta iz Evropske komisije) da su entitetske uprave civilne zaštite saglasne da se u okviru budžeta Projekta umjesto metlarica nabave čizme. Dakle, ova obavijest prema Evropskoj komisiji je uslijedila nakon potpisivanja Ugovora o grantu i njegovih Aneksa. Vijeće zaključuje da ova činjenica govori da nabavka vatrogasne obuće očigledno nije bila planirana kroz planirane akcije Projekta, jer u suprotnom ne bi bilo potrebe o tome obavijestiti Evropsku komisiju u cilju izmjene budžeta Projekta.

Kada je u pitanju mogućnost izmjene osnovnog Ugovora o grantu, Vijeće je imalo u vidu navode svjedoka Samira Rizve, pomoćnika ministra u Sektoru za međunarodnu saradnju i evropske integracije Ministarstva sigurnosti BiH, koji je u svom dosadašnjem radu imao prilike učestvovati u brojnim projektima koje je finansirala Evropska komisija. Svjedok je naveo da teoretski postoji mogućnost izmjene osnovnog ugovora o grantu, ali da je to vrlo zahtjevna procedura, i delegacija Evropske unije je ta koja daje konačnu ocjenu da li se nešto može ili ne može izmijeniti.

Nadalje, problem u nabavci vatrogasnih čizama je bio i finansijske prirode. Svjedok Fahrudin Solak, u inkriminisanom period direktor Federalne uprave civilne zaštite, je naveo da mu je poznato da nije bilo sredstava za nabavku čizama s obzirom na njihovu cijenu. I svjedok Dragiša Tešanović, kao član Unutrašnjeg projektnog tima, je potvrdio da je tražena obuća bila preskupa i da im je rečeno da neće biti sredstava za nju.

Dakle, Vijeće nalazeći da se u konkretnom slučaju radilo o javnoj nabavci u sklopu realizacije Ugovora o grantu, da nabavka vatrogasne obuće (čizama) očigledno nije bila planirana prilikom sklapanja Ugovora o grantu i njegovih Aneksa, da iako postoji mogućnost izmjene osnovnog Ugovora o donatorskim sredstvima, ta procedura iziskuje dodatno vrijeme i strogo formalne procedure, Vijeće je zaključilo da je problem u nabavci vatrogasnih čizama bio isključivo finansijske prirode, jer je njihova cijena bila visoka u odnosu na ukupnu vrijednost planirane nabavke.

Nadalje, ovom tačkom optužba stavlja na teret optuženom Draganu Mektiću i radnju donošenja Odluke o pokretanju postupka javne nabavke 05.05.2017.godine, iako ta nabavka nije bila planirana za 2017.godinu.

Vijeće prvenstveno ukazuje da je Tužilaštvo propustilo na glavnom pretresu predočiti plan nabavki Ministarstva sigurnosti BiH za 2017.godinu, kao dokaz za svoju tvrdnju da na u tom planu nije navedena nabavka vatrogasne opreme.

I pored navedenog propusta, Vijeće ukazuje da je u planu nabavki Ministarstva sigurnosti BiH za 2016.godinu pod stavkom 7. opisana „Nabavka opreme za vatrogasce“ u visini od 140.800,00 KM, te je kao datum pokretanja postupka naveden februar 2016.godine, a kao izvor sredstava naznačen „Budžet 2015/donacija EU“ (DT-23).

Nesporna činjenica jeste da je optuženi Dragan Mektić, kao ministar Ministarstva sigurnosti BiH tokom 2017.godine (05.05.2017.godine) donio Odluku o pokretanju postupka javne nabavke opreme za vatrogasce, koja nabavka će se finansirati iz donacije Evropske komisije Ministarstvu sigurnosti BiH za projekat „Prekogranična saradnja u oblasti zaštite od požara i vatrogastva između BiH i CG (DT-21).

Iz izvedenih dokaza jasno proizlazi da je postupak javne nabavke vatrogasne opreme započet još ranije, 2015.godine, a na šta ukazuje akt Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH od 10.09.2015.godine u vidu prijedloga prema kabinetu ministra za pokretanje postupka javne nabavke opreme za vatrogasne u cilju raalizacije Projekta (DT-18).

Kako to iz iskaza svjedoka Bojana Mališa, Lejle Hodžić i Veljke Đurkovića proizlazi, postupak javne nabavke vatrogasne opreme u okviru realizacije Projekta je pokrenut prije sporne Odluke o pokretanju javne nabavke, tokom 2015/2016.godine, ali je taj tender od strane Kancelarije za žalbe BiH poništen, te je sugerisano Ministarstvu sigurnosti BiH da se postupak ponovi, što je ministarstvo i uradilo 05.05.2017.godine donošenjem Odluke o pokretanju postupka javne nabavke opreme za vatrogasce (DT-21).

Dakle, u konkretnom postupku javne nabavke radilo se o donatorskim sredstvima, koja iz objektivnih razloga nisu mogla biti utrošena u 2015. i 2016.godini, kada je nabavka i bila planirana kroz Plan nabavki Ministarstva sigurnosti BiH (DT-23). Razlog neizvršenja sporne nabavke u 2016.godine je činjenica poništavanja tendera od strane Kancelarije za žalbe BiH, tako da su novčana sredstva kao neutrošena u 2016.godini prešla u plan za 2017. godinu.

S toga Vijeće zaključuje da je donošenje Odluke o pokretanju javne nabavke 05.05.2017. godine od strane optuženog Dragana Mektića logičan slijed događaja, poduzet upravo sa ciljem realizacije Projekta, i nalazi da nije bilo ničega spornog u takvom njegovom postupanju.

Optužba nalazi ništavnim Ugovor o nabavci i isporuci opreme za vatrogasce za potrebe Ministarstva sigurnosti BiH od 16.06.2017.godine koji je optuženi Dragan Mektić, u ime Ministarstva sigurnosti BiH, potpisao sa dobavljačem, pravnim licem Teh-projekt inženjering (DT-30), s obzirom da dobavljač nije u roku od 10 dana od dana zaključenja Ugovora dostavio garanciju za dobro izvršenje posla.

S tim u vezi, Vijeće nalazi da ta činjenica zaista nije sporna, ali da je razlog opstanka Ugovora bez obzira na ovu manjkavost rezultat niza drugih objektivnih i opravdanih okolnosti, a nikako rezultat umišljaja optuženog Dragana Mektića za pogodovanjem ovom pravnom licu kao dobavljaču.

Vijeće je imalo u vidu činjenicu da u konkretnom slučaju nabavke nije bilo drugorangiranog ponuđača sa kojim bi se ugovor sklopio u slučaju poništenja Ugovora sa pravnim licem Teh-projekt inženjering, s obzirom da iz Izvještaja o radu i zapisnika o ocjeni ponuda stalne komisije za javne nabavke pri Ministarstvu sigurnosti BiH od 01.06.2017.godine proizlazi da je u postupku javne nabavke stigla samo jedna ponuda i to pravnog lica Teh-projekt inženjering (DT-27).

Kako je to i svjedok Veljko Đurković naveo, koji je bio član navedene komisije za nabavku opreme za vatrogasce, u slučaju izostanka bankarske garancije za dobro izvršenje posla u datom roku od strane izvršioca posla, ugovor o nabavci se raskida i dodjeljuje drugorangiranom ponuđaču, ali u ovom slučaju drugih ponuđača nije bilo.

Vijeće je ovu činjenicu dovelo u vezu sa rokovima uspostavljenim od strane donatora za implementaciju Projekta. Naime, prvobitni rok za izvršenje aktivnosti na Projektu je određen na dvije godine od dana potpisivanja Ugovora o grantu, dakle do 17.12.2016. godine. Međutim, kako to iz priloženih dokaza proizlazi, rok za implementaciju Projekta je produžen dva puta za po tri mjeseca. Prvo produženje roka određeno je Dodatkom 2 Ugovora o grantu od 21.12.2016.godine (DT-9-4 i DT-9-4-1) i istim je određen rok od 27 mjeseci za provedbu akcije, dakle produžen do 17.03.2017.godine. Nakon toga, iz akta Ministarstva sigurnosti BiH od 16.02.2017.godine proizlazi da je podnesen zahtjev za produženje roka za dodatna tri mjeseca, odnosno do 17.06.2017.godine (DT-9-3 i DT-9-3-1). Razlog podnošenja ovakvog zahtjeva je upravo bilo kašnjenje u nabavci vatrogasne opreme zbog činjenice poništavanja tendera.

Cijeneći navedeno, Vijeće zaključuje da bi poništavanje Ugovora sa pravnim licem Teh-projekt inženjering, zbog nedostavljanja garancije u ugovorenom roku, dovelo do propadanja sredstava donatora, jer je rok za implementaciju Ugovora o grantu isticao upravo 17.06.2017.godine, iz kojeg razloga nije bilo moguće ponovo pokretati postupak javne nabavke. U tom smislu svjedok Lejla Hodžić je navela da više nije bilo mogućnosti podnositi i zahtjev za produženje roka prema Evropskoj komisiji, i da je 17.06.2017. godine bio krajnji rok za implementaciju Projekta.

Cijeneći rizik održavanja na snazi takvog Ugovora o nabavci, Vijeće ipak je imalo u vidu i činjenicu da je u tom periodu na snazi bila garancija za ozbiljnost ponude u visini od 1,5 % vrijednosti nabavke, dakle Ugovor sa ponuđačem je ipak bio pokriven određenom bankarskom garancijom. Naime, u sastavu dokumentacije ponude pravnog lica Teh - projekt inženjering od 29.05.2017.godine, je i bankarska garancija ERSTE & STEIER MARKISCHE BANK DD, za ozbiljnost ponude u iznosu od 2.800,00 KM, koja garancija je sa bila rokom važenja do 15.11.2017.godine.

Vijeće nalazi naročito važnim istaći da je bankarska garancija za uspješno izvršenje ugovora, nakon zaključivanja Aneksa ugovora između Ministarstva sigurnosti BiH sa dobavljačem Teh-projekt inženjering od 12.07.2017.godine (DT-33) u roku ugovorenom Aneksom ugovora i dostavljena od strane ponuđača dana 19.07.2017.godine (DT-37).

Dakle, postupanje optuženog Dragana Mektića u ovom slučaju je bilo usmjereno ka interesima krajnjih korisnika, da se Ugovor sa dobavljačem održi na snazi i vatrogasna oprema nabavi. U slučaju da se sporni Ugovor sa dobavljačem proglasio nevažećim, vatrogasna oprema ne bi mogla biti nabavljena, jer nisu postojali više uslovi za produženje roka realizacije Projekta, u kojem bi se mogla ponoviti procedura javne nabavke, niti je postojao drugoplasirani ponuđač sa kojim bi se ugovor mogao zaključiti.

Optužba na strani optuženog Dragana Mektića nalazi spornim i činjenicu da je sa pravnim licem Teh-projekt inženjering, nakon potpisivanja Ugovora o nabavci vatrogasne opreme, zaključio Aneks ugovora, čime je po navodima optužbe došlo do kršenja odredbi Zakona o javnim nabavkama, s obzirom da isti ne poznaje institut aneksa ugovora.

S tim u vezi Vijeće zaključuje da je nesporna činjenica da je optuženi u ime Ministarstva sigurnosti BiH dana 12.07.2017.godine potpisao sa dobavljačem Teh-projekt inženjering Aneks ugovora o nabavci i isporuci opreme za vatrogasce za potrebe Ministarstva sigurnosti BiH (DT-33). Navedenim Aneksom je izmjenjen član 2. osnovnog Ugovora o nabavci od 16.06.2017.godine (DT-30), pa je rok za isporuku produžen do 31.08.2017.

godine, te je dopunjen i član 7. osnovnog Ugovora o nabavci, na način da se ponuđač obavezuje da garanciju za uredno izvršenja posla dostavi u roku od 10 dana od dana zaključivanja Aneksa ugovora (DT-33).

Vijeće nalazi da su razlozi za potpisivanje Aneksa ugovora bile objektivne prirode o čemu su na glavnom pretresu svoje iskaze dali Bojan Mališ, Lejla Hodžić i Veljko Đurković. Naime, pravno lice Teh-projekt inženjering je 28.06.2017.godine, dakle nakon zaključivanja osnovnog Ugovora o nabavci, obavijestilo Ministarstvo sigurnosti BiH o problemima u ispunjenju uslova Ugovora u pogledu roka izvršenja i konačne dostave, navodeći da je sezona korištenja godišnjih odmora, da su dobavljači pravnog lica Teh-projekt inženjering pretrpjeli štetu u svojim skladištima, i da su te okolnosti razlog nemogućnosti dostavljanja predmeta nabavke u dogovorenom roku.

Cijeneći već obrazložene okolnosti koje se tiču ograničenja koja su postojala na strani Ministarstva sigurnosti BiH u pogledu roka koji je isticao za realizaciju Projekta, Vijeće zaključuje da je potpisivanje Aneksa ugovora radnja poduzeta od strane optuženog isključivo u cilju da se Ugovor sa dobavljačem održi na snazi i vatrogasna oprema nabavi.

Vijeće prihvata da Zakon o javnim nabavkama zaista decidno ne propisuje insitut aneksa ugovora, međutim, kako je to i sam svjedok Lejla Đozlić Čusto iz Agencije za javne nabavke BiH potvrdila na glavnom pretresu – odredbe Zakona o javnim nabavkama se primjenju od momenta pokretanja postupka javne nabavke do trenutka zaključivanja ugovora o nabavci, a da se na sva naknadna pitanja eventualno primjenjuje Zakon o obligacionim odnosima. Cijeneći da je potpisivanje Aneksa ugovora sa dobavljačem uslijedilo nakon potpisivanja osnovog Ugovora sa dobavljačem Teh projekt inženjering, to Vijeće zaključuje da radnja potpisivanja Aneksa ugovora ni u svom formalnom smislu ne potpada pod Zakon o javnim nabavkama. Međutim i pored ovog utvrđenja, Vijeće ukazuje da su razlozi potpisivanja Aneksa Ugovora suprotni navodima optužbe, te Vijeće zaključuje da umišljaj optuženog nije bio usmjeren ka pogodovanju dobavljaču, već upravo krajnjim korisnicima – vatrogascima.

Aktom Ministarstva sigurnosti BiH od 12.07.2017.godine koji je potpisao optuženi Dragan Mektić, dobavljač Teh projekt inženjering je obaviješten da je ministarstvo saglasno sa izmjenom u specifikaciji veličina rukavica (DT-34). Po navodima optužbe, ova obavijest je dovela do izmjene predmeta osnovnog ugovora, a što je takođe protivno odredbama Zakona o javnim nabavkama.

Međutim, iz sadržaja Ugovora o nabavci vatrogasne opreme od 17.06.2017.godine (DT-30), vidljivo je da je jedna od stavki i nabavka 180 komada vatrogasnih rukavica. Spornom obaviješću od 12.07.2017.godine nije izmjenjen predmet Ugovora o nabavci ni u dijelu vrsta rukavice, ni u pogledu količine rukavica, već se radi o izmjenama u okviru veličina, dakle radi se o minimalnim odstupanja u veličinama, kojim izmjenama takođe nisu oštećeni krajni korisnici, jer se i ovako nabavljene veličine uklapaju u zahtjeve lokalnih zajednica, što je jasno vidljivo uvidom o pojedinačne zahtjeve opština Konjic, Jablanica, Mostar, Stolac i Ravno (DT-19-3 do DT-19-7).

Kada je u pitanju sam kvalitet opreme, Vijeće ukazuje da je teza optužbe ostala na bazi neutemeljenih tvrdnji, s obzirom da ni jedna od 10 lokalnih vatrogasnih jedinica kojima je donirana oprema, nije ukazala na ozbiljne ili nedostatke van propisanih standarda, na šta ukazuju uredno potpisani zapisnici o predaji vatrogasne opreme opštinama uključenih u

Projekat (DT-40). Takođe i svjedoci Tripo Čuk (komandir teritorijalne vatrogasne jedinice Trebinje u periodu predaje opreme) i Petar Jurić (iz vatrogasne jedinice Mostar) su potvrdili da, s obzirom na činjenicu da se radilo o donaciji, nisu iznijeli ni pismeno ni usmeno bilo kakve primjedbe u pogledu opreme koja im je kroz Projekat podijeljena.

Takođe, iz iskaza ovih svjedoka, kao i iskaza svjedoka Fahrudina Solaka, Vijeće je zaključilo da se vatrogasna oprema po specifičnim svojstvima razlikuje po vrsti požara – na požare zatvorenog i požare otvorenog tipa. Naime, požari u zatvorenom prostoru iziskuju opremu većih standarda zaštite vatrogasaca, s obzirom na direktni kontakt sa požarom, za razliku od vanjskih požara gdje nema takvog direktnog kontakta i oprema zbog slobode kretanja mora biti manje težine. Cijeneći da su sredstva Projekta upravo namjenjena u cilju unaprijeđenja zaštite od požara otvorenog tipa, Vijeće nalazi da nabavljena oprema zadovoljava stvarne potrebe lokalnih zajednica pograničkih opština.

Navedeni svjedoci zaista jesu potvrdili da se nabavljene metlarice ne koriste, s obzirom da su iste pogodne i namjenjene za drugu vrstu terena i požara manjeg inteziteta, međutim Vijeće i pored ovog utvrđenja nalazi da metlarice spadaju u propisanu opremu u skladu sa Pravilnikom o minimumu tehničke opreme i sredstava za profesionalne i druge vatrogasne jedinice (DO IV-4), a da je jedna od Projektnih aktivnosti bila upravo nabavka kompleta opreme za vatrogasce.

Tvrđnje optužbe da su radnjama optuženog Dragana Mektića povrijeđena prava drugih lica, dobavljača kojima je onemogućen pristup tražiocu usluga, Vijeće nalazi da je bez dokaza izvedenih na te okolnosti ova tvrdnja ostala na bazi pretpostavke. S tim u vezi, Vijeće zaključuje da dokazi izvedeni na glavnom pretresu ukazuju da se u postupku javne nabavke vatrogasne opreme, po objavljenom tenderu Ministarstva sigurnosti BiH prijavio samo jedan ponuđač, pravno lice Teh-projekt inženjering. Ovu činjenicu Vijeće je utvrdilo iz zapisnika komisije za javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH u kojoj je jasno navedeno da se u postupku javne nabavke vatrosne opreme javilo samo jedno pravno lice, i to upravo Teh-projekt inženjering (DT-27), dakle nije bilo drugih ponuđača kojima bi eventualno i mogla biti povrijeđena prava na način kako to optužba navodi.

Dakle, Tužilaštvo nije pružilo dokaze koji bi ukazali da je namjera optuženog Dragana Mektića bila pogodovanje pravnom licu Teh projekt inženjering, doo Rijeka, već naprotiv, sve radnje koje je optuženi Dragan Mektić poduzeo, a za koje Tužilaštvo ovom tačkom optuženja tvrdi da su radnje izvršenja krivičnog djela Zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 220. KZ BiH, Vijeće nalazi da ih je optuženi poduzeo rukovodeći se interesima institucije kojom rukovodi, u cilju uspješne realizacije i provedbe Ugovora o grantu, i pokušavao na efikasan način otkloniti prepreke nastale u toku implementacije Projekta u dijelu nabavke vatrogasne opreme.

9.2. Tačka 2. Izreke presude

Prateći činjenični opis ove tačke optužnice, kada je u pitanju optuženi Dragan Mektić, Vijeće primjećuje da se njegove opisane krivičnopravne radnje odnose na angažovanje Elvira Topalovića kao projekt menadžera na Projektu po osnovu Ugovoru o djelu koji je optuženi potpisao u ime Ministarstva sigurnosti BiH sa Elvirom Topalovićem

Naime, kako to iz prezentiranih dokaza proizlazi, 21.07.2015.godine zaključen je Ugovor o djelu između Ministarstva sigurnosti BiH i Elvira Topalovića za obavljanje poslova u

okviru Projekta (pozicija tkz.projekt menadžera). Mjesečna naknada je ugovorena u neto iznosu od 2.060,00 KM, određeno je da će izvršilac posla rad obavljati u sjedištu Ministarstva sigurnosti BiH, a ugovorene obaveze počinju teći od 01.07.2015.godine do 31.08.2015.godine. U ime Ministarstva sigurnosti BiH, ugovor je potpisao pomoćnik ministra Radenko Stanić, ali po ovlaštenju ministra Dragana Mektića (DT-49).

Vijeće nalazi nespornim da je angažovanje lica po ugovorima o djelu za obavljanje privremenih i povremenih poslova regulisano Instrukcijom Ministarstva sigurnosti BiH u vezi sa zaključivanjem i provedbom ugovora o djelu u Ministarstvu sigurnosti BiH od 12.03.2013.godine (DT-2). Ovom Instrukcijom su detaljno regulisani načini, uslovi i ostala bitna pitanja u vezi sa zaključivanjem i provedbom ugovora o djelu u Ministarstvu sigurnosti BiH, obzirom da Zakon o radu i Zakon o državnoj službi u institucijama BiH ne predviđaju ugovor o djelu kao osnov za rad bez prethodno zasnovanog radnog odnosa.

Dakle, okvirni pravni osnov za zaključivanje predmetnog Ugovora o djelu sa Elvirom Topalovićem je upravo spomenuta Instrukcija od 12.03.2013.godine, koja daje ovlaštenje ministru sigurnosti BiH za anagažovanjem fizičkih lica za obavljanje konkretnih poslova, uz ispunjavanje tačno propisanih uslova.

Vijeće zaključuje, kada su u pitanju radnje optuženog Mektića povodom angažovanja Elvira Topalovića, da su Ugovori o djelu Ministarstva sigurnosti BiH za poziciju projekt menadžera na Projektu, sa identičnim odredbama ugovora u odnosu na naknade i retroaktivnu primjenu ugovora već egzistirali u Ministarstvu sigurnosti BiH za potrebe rada na Projektu i prije nego je optuženi Dragan Mektić imenovan na poziciju ministra sigurnosti BiH.

Naime, kako to iz Ugovora o djelu od 27.02.2015.godine, zaključenog između Ministarstva sigurnosti BiH i Amira Salihović kao izvršioca posla proizlazi, ugovor je zaključen za potrebe rada na Projektu, izvršilac posla je imenovan za period od 6 mjeseci sa retroaktivnom primjenom (od 01.01.2015. do 30.06.2015. godine (DT-46)). Takođe, iz sadržaja Ugovora o djelu od 24.02.2015.godine, zaključenog između Ministarstva sigurnosti BiH i Admira Tatarina kao izvršioca posla za potrebe rada na Projektu, proizlazi da je ugovorom naznačeno da obaveze počinju teći retroaktivno od 01.01.2015. godine (DT- 47).

Dakle, oba ova Ugovora o djelu su zaključena prije stupanja na dužnost optuženog Dragana Mektića, i iste je u ime Ministarstva sigurnosti BiH potpisao Mladen Ćavar, kao zamjenik ministra nadležnog ministarstva.

Cijeneći da je je momentu zaključenja za optužbu spornog Ugovora o djelu sa Elvirom Topalovićem, postojala objektivna potreba za angažovanjem novog projekt menadžera za rad na Projektu, Vijeće zaključuje da je ugovor koji je optuženi Dragan Mektić potpisao, samo faktički nastavak već postojećih ugovora o djelu za pomenutu poziciju, sa identičnim uslovima i odredbama.

Vijeće nalazi da je angažovanje Elvira Topalovića bilo proceduralne prirode, jer se ukazala potreba za imenovanjem drugog lica na mjesto projekt menadžera s obzirom da je prethodni projekt menadžer tražio sporazumni prekid ugovora o djelu, a što jasno proizlazi iz sadržaja akta Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH od 22.06.2015.godine (DT-48).

Naime, ovim aktom je predloženo imenovanje Elvira Topalovića kao projekt menadžera umjesto dotadašnjeg Amira Salihovića, s obzirom da je isti tražio i dobio sporazumni raskid ugovora. U prilogu navedenog akta je dostavljena i pismena saglasnost članova Projektnog odbora za angažovanjem Elvira Topalovića, koju saglasnost su potpisali Admir Tatarin kao viši projektni oficir, Samir Agić kao koordinator Projekta, Edin Garaplija kao tehnički konsultant, Elvira Konjić kao administrativni asistent i Lejla Hodžić kao oficir za finansije. Dakle, ni sam prijedlog ni izbor izvršitelja posla po osnovu Ugovora o djelu, nije potekao od optuženog Dragana Mektića, već je takav zahtjev dostavljen od strane Projektnog odbora.

Kada je u pitanju drugi Ugovor o djelu koji je u ime Ministarstva sigurnosti BiH zaključio optuženi Dragan Mektić sa izvršiocem posla Elvirom Topalovićem 16.05.2016.godine, takođe za istu poziciju projekt menadžera na Projektu, Vijeće ukazuje da je inicijativa za zaključivanje ugovora takođe potekla od strane nadležnog Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH, a da je razlog produženje ugovora bila ukazana potreba za daljim angažmanom projekt menadžera za rad na Projektu.

Tako iz akta Sektora za zaštitu i spašavanje ministarstva sigurnosti BiH od 15.04.2016. godine, između ostalog, proizlazi da se od kabineta ministra, traži saglasnost za produženje Ugovora o djelu sa Elvirom Topalovićem za poziciju projekt menadžera za period 01.01. – 21.12.2016.godine (DT-54). Nakon saglasnosti optuženog Dragana Mektića na takav prijedlog, uslijedilo je zaključivanje Ugovora o djelu 16.05.2016.godine, sa pravima i obavezama koje počinju teći od 01.01.2016.godine, dakle retroaktivno (DT-56).

U pogledu zaključivanja ova dva, za optužbu sporna Ugovora o djelu sa Elvirom Topalovićem, u kojem prava i obaveze počinju teći retroaktivno, a na koji način je došlo do retroaktivne isplate naknada izvršitelju posla, Elviru Topaloviću, Vijeće ne nalazi da je takvo postupanje optuženog Dragana Mektića bilo protivno bilo kojem propisu Ministarstva sigurnosti BiH.

Ovakav zaključak Vijeće je donijelo cijeneći odredbe dopunjene Instrukcije u vezi sa zaključivanjem i provedbom ugovora o djelu u Ministarstvu sigurnosti BiH od 27.02.2015.godine (DOI-1).

Prije same analize ovog dokaza, Vijeće nalazi važnim istaći činjenicu da je sa sadržajem ovog dokumenta Tužilaštvo bilo upoznato, jer je sa istim raspolagalo od momenta prikupljanja dokaza, ali je od provođenja istog kao dokaza odustalo, a koji dokaz je od izuzetne važnosti za utvrđivanje odlučujućih činjenica u ovom postupku, koji dokaz je na kraju izveden od strane odbrane.

Naime, ovim dokumentom, Instrukcijom o dopuni Instrukcije u vezi sa zaključivanjem i provedbom ugovora o djelu u Ministarstvu sigurnosti BiH od 27.02.2015.godine, definisano i regulisano upravo finansiranje fizičkih lica u okviru Projekata koji se realizuju u saradnji sa EU.

Dakle, dopuna Instrukcija od 27.02.2015.godine, u svom obrazloženju osnova donošenja govori o neophodnosti retroaktivne isplate naknada na osnovu Ugovora o djelu za projekt

menadžera i pomoćnika projekt menadžera, a da bi se ispoštovale odredbe Ugovora u grantu.

Naime, kako je to u obrazloženju navedeno, osnovna Instrukcija u vezi sa zaključivanjem i provedbom ugovora o djelu predviđa niže iznose naknada od one koje su ugovorene Ugovorom u grantu za projekt menadžera i njegovog pomoćnika, te s obzirom na obavezu pridržavanja odredbi Ugovora o grantu, osnovna instrukcija se morala dopuniti sa odredbom kojom se to pitanje reguliše i pravi izuzetak kada su u pitanju Ugovori o djelu koji se isplaćuju iz sredstava donatora. Takođe, iz obrazloženja proizlazi da je dozvoljena i neophodna retroaktivna isplata naknada za lica koja su angažovana na pozicijama projekt menadžera i njegovog pomoćnika. Navedena lica su na tim poslovima angažovana od 01.01.2015.godine i pristupili su izvršenju obaveza, a da je zbog usporene zakonske regulative po pitanju donošenja dopunjene Instrukcije bilo onemogućeno istima isplatiti naknade u skladu sa odredbama Ugovora o grantu.

Takođe, ova dopuna Instrukcije je donesena od strane zamjenika ministra Mladena Čavara u periodu dok optuženi Dragan Mektić još uvijek nije stupio na dužnost ministra sigurnosti BiH.

Cijeneći sve navedeno, Vijeće zaključuje da potpisivanje Ugovora o djelu sa Elvirom Topalovićem nije samovoljno određenje optuženog Dragana Mektića, već upravo provedba uslova određenih od strane donatora u okviru pravnih propisa kojima je regulisano sklapanje ugovora o djelu u nadležnom ministarstvu. Ova dopuna osnovne Instrukcije je očigledno donesena za potrebe usaglašavanja interne legislative Ministarstva sigurnosti BiH sa uslovima konkretnog Ugovora o grantu, a praktično predstavlja dokaz koji ruši tezu Tužilaštva o zloupotrebi položaja ili ovlaštenja optuženog Dragana Mektića.

Takođe, o pravilnom i zakonitom postupanju optuženog Dragana Mektića u konkretnom slučaju govori i činjenica o kojoj su na glavnom pretresu usaglašeno i vjerodostojno govorili svi svjedoci, uposlenici i namještenici Ministarstva sigurnosti BiH, kojima su te činjenice u svakodnevnom radu u ministarstvu itekako poznate, Lejla Hodžić (šef Odsjeka za materijalno-finansijske poslove i upravljanje budžetom), Bojan Mališ (stručni saradnik za javne nabavke) i Veljko Đurković (ranije stručni savjetnik - inspektor za eksterne inspeksijske poslove kao i v.d. pomoćnika ministra u Sektoru za pravne, kadrovske i materijalno finansijske poslove).

Naime, prije samog čina potpisivanja određenog akta (ugovora, odluke i sl.) od strane ministra resornog ministarstva, a u konkretnom slučaju optuženog Dragana Mektića u ime Ministarstva sigurnosti BiH, navedeni akt mora proći proceduru parafiranja, i to od strane više ovlaštenih lica Ministarstva sigurnosti BiH, a koji parafi potvrđuju da je sadržaj akta u skladu sa legislativom Ministarstva sigurnosti BiH.

Kako je to svjedok Veljko Đurković opisao, nakon što ministar sigurnosti da saglasnost na inicijativu/zahtjev za sklapanje ugovora o djelu sa izvršiocom posla ili usluga, Sektor za pravne kadrovske, opšte materijalne i finansijske poslove sačinjava ugovor o djelu koji se dostavlja na potpis ministru. Taj draft ugovora o djelu prije nego dođe do ministra na potpis, obavezno se parafira od strane stručnog saradnika koji je radio na sačinjavanju ugovora, šefa odsjeka za pravne i kadrovske poslove, zatim pomoćnika ministra, i tek na kraju dolazi na potpis ministru.

Vijeće i na osnovu ovih činjenica, zaključuje da su sporni Ugovori o djelu sa Elvirom Topalovićem morali proći proceduru *parafiranja* od strane više ovlaštenih lica ministarstva prije nego su Ugovori i potpisani od strane optuženog, a koji parafi potvrđuju da su Ugovori o djelu u skladu sa internim propisima Ministarstva sigurnosti BiH.

Kada su u pitanju krivičnopravne radnje koje se optuženima Samiru Agiću i Edinu Garaplji stavljaju na teret, a koje se po činjeničnom opisu ove tačke optuženja ogledaju u prethodnom dogovoru optuženih da se u cilju sticanja imovinske koristi na pozicije projekt menadžera i pomoćnika projekt menadžera u okviru Projekta angažuju Amer Salihović, Admir Tatarin i Elvir Topalović, kao uposlenici pravnog lica „INZA“ doo, Sarajevo čiji je vlasnik optuženi Edin Garaplja, Vijeće ukazuje na sljedeća utvrđenja.

Nesporim se nalazi da su ova lica u različitim vremenskim periodima obavljali poslove projekt menadžera i višeg projektnog oficira za potrebe Projekta, a po osnovu Ugovora o djelu zaključenim sa Ministarstvom sigurnosti BiH.

Tako iz Ugovora o djelu Ministarstva sigurnosti BiH zaključenim sa izvršiocom posla, Amerom Salihovićem, proizlazi da je isti bio angažovan na poziciji projekt menadžera na Projektu u periodu od 01.01.2015. do 30.04.2015.godine, kada je po ličnom zahtjevu Ugovor o djelu raskinut (DT-46).

Iz Ugovora o djelu Ministarstva sigurnosti BiH zaključenim sa izvršiocom posla, Admirom Tatarinom proizlazi da je isti bio angažovan na poziciji senior projekt oficir na Projektu u periodu od 01.01.2015. do 30.06.2015.godine (DT-47).

U odnosu na Elvira Topalović, kako je to već ranije utvrđeno, isti je u dva vremenska perioda bio angažovan po osnovu Ugovora o djelu sa Ministarstvom sigurnosti BiH na poziciji projekt menadžera Projekta, i to u periodima 01.07.2015. - 31.08.2015. godine, i 01.01.2016. - 30.09.2016. godine (DT- 49 i DT-56).

Upoređujući podatke Uvjerenja Federalnog zavoda za penziono invalidsko osiguranje, kao zvaničnih evidencija nadležne službe o radnopravnom statusu Amera Salihovića, Admira Tatarovića i Elvira Topalovića, proizlazi da navedena lica u periodu angažovanja na Projektu u svojstvu projekt menadžera i pomoćnika projekt menadžera nisu bili uposlenici Instituta INZA, doo Sarajevo, dakle u tom kontekstu nije ni bilo smetnji da se isti angažuju za rad na Projektu (DT-51).

Kako to iz navedenih Uvjerenja proizlazi Amer Salihović je u periodu od 01.04.2014. do 30.04.2015.godine bio uposlenik pravnog lica INZA Lab, doo Sarajevo, dakle u vremenu angažovanja na Projektu. Admir Tatarin je od 06.11.2013. do 01.10.2015. godine bio prijavljen u pravnom licu Agencija za zaštitu ljudi i imovine INZA doo, Sarajevo, u okviru kojeg perioda je bio angažovan od strane Ministarstva sigurnosti BiH za potrebe Projekta. Takođe i Elvir Topalović je u periodima angažovanja na Projektu po ugovorima o djelu sa Ministarstvom sigurnosti BiH bio uposlenik pravnih lica INZA Lab, doo Sarajevo u periodima (01.04.2014. -31.01.2016.godine i 01.02.2016. - 13.09.2016.godine) i Agencije za zaštitu ljudi i imovine INZA, doo Sarajevo (01.02.2016.-13.09.2016.godine)

Vijeće svakako primjećuje da se ova pravna lica (INZA Lab i Agencija za zaštitu ljudi i imovine INZA) nalaze na istoj adresi kao i Institut INZA, međutim, navedena činjenica nije

mogla uvjeriti Vijeće na nesumnjiv način da se radi o pravnim licima povezanim na način kako to optužba tvrdi. Optužba tvrdnju o povezanosti ovih pravnih lica nije u potpunosti razriješila na glavnom pretresu, niti je Vijeće na osnovu izvedenih dokaza mogao izvesti jasan zaključak o kakvom se međusobnom odnosu ovih pravnih lica radi, iz kojeg razloga se morao rukovoditi samo zvaničnim evidencijama Federalnog zavoda za penziono invalidsko osiguranje u pogledu radnopravnog statusa Amira Salihovića, Admirata Tatarevića i Elvira Topalovića.

Kod angažovanja Amira Salihovića, Admirata Tatarevića i Elvira Topalovića, optužba nalazi spornim i činjenicu da su optuženi omogućili ovim licima isplatu naknada po Ugovorima o djelu za potrebe Projekta, iako navedena lica nisu izvršavali svoje obaveze na način kako to Ugovorom regulisano u pogledu mjesta obavljanja poslova.

Naime, iz sadržaja svih Ugovora o djelu koji su ova lica potpisala sa Ministarstvom sigurnosti BiH za obavljanje poslova na Projektu u svojstvu projekt menadžera i višeg oficira na projektu (DT-46, DT-47, DT-49 i DT-56), jasno je ugovoreno da će izvršilac posla svoje obaveze obavljati u prostorijama Ministarstva sigurnosti BiH.

Vijeće zaista prihvata kao tačnim i dokazanim ove navode optužbe, da angažovana lica ugovorene obaveze nisu obavljali u prostorijama Ministarstva sigurnosti BiH, iako je tako određeno Ugovorima o djelu, a o čemu svjedoči i materijalna dokumentacija. Naime, iz Akta službe za zajedničke poslove institucija BiH od 13.11.2019.godine (DT-53-1) proizlazi da u vremenskom periodu od 01.01.2015.godine do 31.12.2017.godine, u prostorijama Ministarstva sigurnosti BiH, Amir Salihović, Admirat Tatarin i Elvir Topalović nisu koristili bilo kakvu prostoriju ili kancelariju.

Međutim, i pored ovog utvrđenja, Vijeće je na osnovu iskaza svjedoka i provedenih dokaza zaključilo da su ova lica svoje obaveze i radne zadatke zaista uredno izvršavali, i da su aktivno učestvovali u provođenju aktivnosti Projekta, i da nepoštivanje odredbe Ugovora o djelu u pogledu mjesta obavljanja ugovorenih obaveza nije takvog karaktera koji bi ukazivao na fiktivnost samog Ugovora, ili neosnovanost isplate naknada.

Tako je Vijeće uvidom u tabelarni prikaz evidencija posjetilaca u prostorijama Ministarstva sigurnosti BiH (D-53-1-6) za period 01.01.2015. - 31.12.2017.godine, utvrdilo da je Elvir Topalović 12 puta evidentiran kao lice koje je ulazilo u navedene prostorije, dok su kao lica kod kojih je bio u posjeti navedeni Samir Agić i Idriz Brković. Admirat Tatarin je 16 puta evidentiran kao lice koje je ulazilo u prostorije Ministarstva sigurnosti BiH, dok su kao lica kod kojih je bio navedeni Samir Agić, Idriz Brković, Eni Smailbegović, Lejla Fetahović, Bojan Mališ i Lejla Hodžić. Dakle, iz navedene evidencije Vijeće zaključuje da su Elvir Topalović i Admirat Tatarin u periodu rada na Projektu zaista pristupala sjedištu Ministarstva sigurnosti BiH, te cijeneći osobe koja su posjećivala, može se zaključiti da su posjete bile upravo u sklopu rada na Projektu. Kada je u pitanju Amir Salihović, Vijeće je cijeno dio njegovog iskaza sa glavnog pretresa u kojem je objasnio da u periodu njegovog angažmana na Projektu nije bilo aktivnih postupanja s obzirom da je njegov ugovor bio na snazi samo 3 mjeseca, čime se i opravdava činjenica da nije evidentiran kao posjetilac u prostorije Ministarstva sigurnosti BiH.

Da su ova lica zaista obavljala svoje zadatke i ugovorene obaveze, proizilazi iz sadržaja njihovih Izveštaja o radu, koje izvještaje su ova lica redovno na mjesečnom nivou dostavljala Ministarstvu sigurnosti BiH (DT-68-2, DT-68-3 i DT-68-4). Naime, u ovim

izvještajima su detaljno i takstativno opisane sve radnje i aktivnosti koje su angažovana lica poduzimala u okviru svojih ugovorenih obaveza.

Kada je u pitanju optužna tvrdnja, da su Elvir Topalović, Admir Tatarin i Amer Salihović, veći dio novčane naknade dobijene na osnovu Ugovora o djelu sa Ministarstvom sigurnosti BiH na ime rada na Projektu, vraćali u službene prostorije INZA-e po nalogu optuženog Edina Garaplije, Vijeće nalazi da je ta tvrdnja djelimično potvrđena iskazima svjedoka, koji su opisali da su za sebe zadržavali 10 % naknade, a ostatak predavali na blagajni pravnog lica, „*jer im je rečeno da tako urade*“.

Međutim, Vijeće prvenstveno nalazi da je ovakva odluka angažovanih lica bila dobrovoljnog karaktera, da su navedena lica na takav odnos pristala iz ličnih razloga i motiva koji za ovo Vijeće nisu bili relevantni. Pri tome, Vijeće je imalo u vidu i činjenicu da su navedena lica u tom periodu zaista i dalje bila prijavljena kao zaposlenici u pravnim licima INZA Lab i Agencija za zaštitu ljudi i imovine INZA, odnosno u istom periodu kada su bila i angažovana na Projektu i kada su imala obaveze preme poslodavcu (Ministarstvu sigurnosti BiH).

Dakle, logičnim se nameće zaključak da su Salihović, Tatarević i Topalović obaveze prema Ministarstvu sigurnosti BiH obavljala u toku radnog vremena i u službenim prostorijama pravnih lica u kojima su bila prijavljena, te se u nedostatku jasnih i relevantnih dokaza optužbe, logičnim nameće jedini zaključak da dogovor sa menedžmentom ovih pravnih lica u pogledu vraćanja dijela novčane naknade predstavlja neki vid kompezacije za korištenje resursa ovih pravnih lica.

Nadalje, i pored ovog utvrđenja da su angažovana lica dio novčane naknade za rad na Projektu po ugovoru o djelu sa Ministarstvom sigurnosti BiH zaista predavala u službene prostorije INZA-e, provedeni dokazi ne mogu dovesti do zaključka da je taj novac kasnije i predat optuženom Edinu Garapliji.

Naime, iz saglasnih iskaza svjedoka Tatarina, Salihovića i Topalovića po pitanju kome je novac u konačnici predat, proizlazi da taj novac nisu nikada lično predali optuženom Garapliji, već da je isti polagan na blagajne Instituta INZA.a ili pravnog lica INZA Lab.

Dakle, Vijeće u ovom dijelu optužnih navoda nalazi da su izostali dokazi koji ukazuju na dalji tok novca, od momenta predaje novca na blagajne društva, posebno imajući u vidu saglasne izjave svjedoka da novac nikada nije predat lično optuženom Edinu Garapliji.

Vijeće nalazi paušalnom tvrdnju optužbe da je novac, koji su Admir Tatatin, Amer Salihović i Elvir Topalović, posredno predavala navodno za račun Edina Garaplije, kasnije podjeljen između optuženih Samira Agića i Edina Garaplije. Naime, tokom glavnog pretresa, na tu okolnost nije izveden niti jedan subjektivni ili materijalni dokaz, te iz navedenog razloga Vijeće ovaj optužni navod nije ni mogao razmatrati. Nadalje, tezu optužbe da su radnjama poduzetim od strane optuženih povrijeđena prava drugih lica kroz onemogućavanje angažovana po osnovu ugovora o djelu je paušalna i uopštena tvrdnja jer na ove okolnosti Tužilaštvo takođe nije izvodilo dokaze.

Dakle, Vijeće zaključuje da optužba nije dokazala da su optuženi Dragan Mektić, Samir Agić i Edin Garaplija počinili krivičnopravne radnje opisane u tački 2. predmetne

optužnice, a samim tim, nije dokazano da su optuženi počinili krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Na kraju, bez obzira na zaključak da Tužilaštvo nije dokazalo da su optuženi počinili krivično djelo koje im se stavlja na teret, Vijeće primjećuje da pravno kvalifikovanje djela koja se optuženima ovom tačkom stavlja na teret nije usaglašeno sa samim činjeničnim opisom, što naročito dolazi do izražaja kada je u pitanju optuženi Edin Garaplija. Naime njegove radnje optužba kvalifikuje kao pomaganje u izvršenju krivičnog djela, dok iz činjeničnih navoda optužnice proizilazi opis zajedničkog djelovanja optuženih Samira Agića i Edina Garaplije. Takođe, konstrukcija saizvršilaštva koja se stavlja na teret optuženima Draganu Mektiću i Samiru Agiću, nije činjenično opisana u smislu zajedničkog djelovanja.

9.3. Tačka 3. Izreke presude

Kada je u pitanju Ugovor o djelu koji je optuženi Dragan Mektić u ime Ministarstva sigurnosti BiH potpisao sa F. T. za rad na Projektu, a koja je jedina opisana radnja izvršenja krivičnog djela od strane optuženog za ovu tačku optuženja, Vijeće ističe slijedeće:

Nesporna činjenica, koja proizilazi iz uložениh dokaza je da je optuženi Dragan Mektić, kao tadašnji ministar sigurnosti BiH potpisao Ugovor o djelu sa F. T. dana 16.05.2016.godine za obavljanje poslove u okviru Projekta. Ugovorom je određeno da će izvršilac posao obavljati u vremenskom periodu od 01.01.2016.godine do 31.12.2016. godine, odnosno u trajanju od dvanaest mjeseci, te da ugovorene obaveze počinju teći od 01.01.2016.godine (DT-55).

Vijeće ukazuje da je po osnovu prijedloga/zahtjeva Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH (DT- 62-1 i DT-65-1) navedeni Ugovor o djelu F. T. sa Ministarstvom sigurnosti BiH dva puta produžen sa istim pravima i obavezama na poslovima vezanih za Projekat, i to Ugovorom o djelu od 04.01.2017.godine (DT-64) i Ugovorom o djelu od 22.03.2017. godine (DT-67). Dakle, F. T. je po Ugovorima o djelu sa Ministarstvom sigurnosti BiH, kontrinuirano bila angažovana na Projektu počev od 01.01.2016. do 17.06.2017.godine.

Vijeće nalazi da je prvobitni sporni Ugovor o djelu od 16.05.2016.godine, optuženi Dragan Mektić potpisao na osnovu važećeg pravnog propisa nadležnog ministarstva, odnosno Instrukcije Ministarstva sigurnosti BiH od 12.03.2013.godine kojom Instrukcijom je propisan i regulisan proces angažovanja osoba po osnovu ugovora o djelu (DT-2), i na osnovu već pomenute dopune Instrukcije od 27.02.2015.godine (DOI-1) koje dopune se tiču upravo finansiranja fizičkih lica u okviru Projekata koji se realizuju u saradnji sa EU.

Dakle, cijeneći odredbe ove dvije Instrukcije, Vijeće zaključuje, da se u slučaju angažovanja fizičkih lica za obavljanje povremenih i privremenih poslova u Ministarstvu sigurnosti BiH, što ugovori o djelu za rad na Projektu po svojoj prirodi svakako jesu, ne provodi konkursna procedura, na šta ukazuje Instrukcija od 12.03.2013.godine, i na koje okolnosti je saslušan Veljko Đurković, dugogodišnji uposlenik Ministarstva sigurnosti BiH na raznim pozicijama.

Kako je to svjedok Đurković objasnio, a na šta ukazuju i odredbe Instrukcije od 12.03.2013.godine, inicijativu za sklapanje ugovora o djelu od strane poslodavca, može dati rukovodilac institucije, sekretar institucije i rukovodeći državni službenik, te se uz istu daje obrazloženje o cilju sklapanja, predmetu, vremenu za izvršenje predmeta, kao i visina naknade za izvršeni posao koji je predmet ugovora (član 2. stav 3. Instrukcije).

Da je u Ministarstvu sigurnosti BiH postojala potreba za angažovanjem osobe koja bi obavljala poslove na Projektu proizlazi iz akta Sektora za zaštitu i spašavanje, potpisan od strane pomoćnika ministra Agić Samira, naslovljenog na ministra Dragana Mektića u kojem se navodi da trenutno nisu imenovane osobe za pozicije projekt menadžera i senior projekt menadžera na Projektu i da se traži saglasnost za produženje ugovora o djelu Admiru Tatarinu i Elviru Topaloviću za period 01.01. – 21.12.2016.godine.

Takođe, Vijeće je iz iskaza svjedoka Zorane Ivanović i Lejle Fetahović, zaključio da je postojala praksa u Ministarstvu sigurnosti BiH da fizička lica samoinicijativno na protokol ministarstva predaju svoje biografije sa nadom radnog angažovanja u slučaju takve potrebe. Na isti način je svoju biografiju (CV) predala i F. T., koja je navela da je dobila informaciju da postoji mogućnost prijave za rad na Projektu, da je svoj CV predala Samiru Agiću, te da je nakon 10-15 dana pozvana i obaviještena da će biti angažovana.

Dakle, optuženi Mektić je kao rukovodilac institucije imao pravo bez provođenja bilo kakve formalne procedure javnog konkursa ili oglasa, u situacijama neophodnosti obavljanja određenog posla za potrebe ministarstva, angažovati fizičko lice po osnovu Ugovora o djelu. Za zaključenje Ugovora o djelu nisu potrebni posebni uslovi na strani izvršioca posla, već osnovni u vidu potvrda o identitetu, državljanstvu, stručnoj spremi i boravištu/prebivalištu (član 5. Instrukcije), što ukazuje na mogućnost angažovanja širokog broja ljudi.

Takođe, Vijeće ponovo napominje da je samom Instrukcijom regulisano da je rukovodilac institucije osoba koja ima pravo da izvrši konačan odabir lica sa kojima će se sklopiti Ugovor o djelu. Vijeće nalazi da je u momentu davanja saglasnosti, te potpisivanja Ugovora o djelu sa F. T., optuženi Dragan Mektić bio upoznat sa prijavom F. T. i njenom biografijom, i da je njegova odluka, a skladu diskecionim pravom regulisanim Instrukcijom od 12.03.2013.godine, bila da se angažuje upravo F. T..

U pogledu prvog zaključenog Ugovora o djelu od 16.05.2016.godine, u kojem prava i obaveze počinju teći retroaktivno, a na koji način je došlo do retroaktivne isplate naknade izvršitelju posla, F. T., Vijeće zaključuje da je takvo postupanje optuženog Dragana Mektića u skladu sa tada važećim internim propisima Ministarstva sigurnosti BiH.

Ovakav zaključak Vijeće je donijelo cijeneći odredbe dopune Instrukcije u vezi sa zaključivanjem i provedbnom ugovora o djelu u Ministarstvu sigurnosti BiH od 27.02.2015.godine (DOI-1).

Naime, ovim dokumentom, Instrukcijom o dopuni Instrukcije u vezi sa zaključivanjem i provedbom ugovora o djelu u Ministarstvu sigurnosti BiH od 27.02.2015.godine, definisano je upravo finansiranja fizičkih lica u okviru Projekata koji se realizuju u saradnji sa EU. Dakle, dopuna Instrukcije od 27.02.2015.godine, u svom obrazloženju osnova donošenja govori o neophodnosti retroaktivne isplate naknada na osnovu Ugovora o

djelu za projekt menadžera i pomoćnika projekt menadžera, a da bi se ispoštovale odredbe Ugovoru u grantu.

Naime, u momentu potpisivanja za optužbu spornog Ugovora o djelu sa odredbom koja je omogućila retroaktivnu isplatu naknade izvršiocu posla, F. T., Vijeće je na identičan način kao i u prethodnoj tački, imalo u vidu sadržaj Dopune instrukcije od 27.02.2015. godine (DOI-1), koja u svom obrazloženju osnova donošenja govori o neophodnosti retroaktivne isplate naknada na osnovu ugovora o djelu za rad na Projektu, kako bi se ispoštovali uslovi koje su donatori postavili u Ugovoru u grantu.

Dakle, odredba Ugovora o djelu kojom se omogućava retroaktivna isplata naknada, je propisana pomenutom dopunom Instrukcije od 27.02.2015.godine i bila je na pravnoj snazi u inkriminisanom periodu. S obzirom na činjenicu da je F. T. obavljala poslove na Projektu, a da se dopuna Instrukcije upravo i odnosi na isplate naknada u okviru projekata koje finansira Evropska komisija u BiH, Vijeće zaključuje da se radnja optuženog koja se ogleda u potpisivanju Ugovora sa takvom odredbom, temelji na važećem pravnom propisu.

U pogledu zakonitosti i pravilnosti ovih Ugovora o djelu koje je optuženi Dragan Mektić u ime Ministarstva sigurnosti BiH potpisao sa F. T., Vijeće je na osnovu istih dokaza i okolnosti kao i u prethodnoj tački (*tačka 2. izreke presude*), zaključio da su ovi sporni Ugovori o djelu morali proći proceduru *parafiranja* od strane više ovlaštenih lica ministarstva prije nego su Ugovori i potpisani od strane optuženog, a koji parafi potvrđuju da su Ugovori o djelu u skladu sa internim propisima Ministarstva sigurnosti BiH. Radi izbjegavanja ponavljanja već utvrđenih činjenica, Vijeće u obrazloženju ove tačke optuženja neće ponovo ukazivati na osnovu kojih dokaza je došlo do takvog zaključka, s obzirom da se radi o okolnosti koja je detaljno obrazložena u dijelu tačka 2. izreke presude, a koje je Vijeće imalo u vidu i kod donošenja zaključaka u pogledu radnji optuženog Dragana Mektića opisanih u konkretnoj tački 3. optužnice.

Dakle, Tužilaštvo izvedenim dokazima nije uspjelo Vijeću predočiti bilo kakav dokaz da su postupanjima optuženog Dragana Mektića opisanim u ovoj tački optuženja zloupotrebljena ili prekoračena ovlaštenja koja je optuženi kao ministar sigurnosti imao, ili da je prekršen bilo kakav interni propis ministarstva kojim je rukovodio, što je Vijeće i opredjelilo za zaključak o nedokazanosti izvršenja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret tačkom 3. optužnice.

Kada su u pitanju radnje izvršenja optuženog Samira Agića, Vijeće primjećuje nedosljednost odnosno čak i kontradiktornost u činjeničnom opisu u pogledu namjere optuženog, što je i Vijeće, cijeneći i nedostatak dokaza da je optuženi Samir Agić počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, i oprijedijelilo za donošenje oslobađajuće presude u odnosu na Samira Agića.

Optužnicom se Samir Agić tereti da je, u namjeri sticanja imovinske koristi zahtjevom prema kabinetu ministra predložio angažovanje projekt menadžera i pomoćnika projekt menadžera za potrebe rada na Projektu, da bi slijedom toga optuženi Dragan Mektić dao saglasnosti na takav prijedlog, i potpisao Ugovor o djelu sa F. T..

Činjenice vezane za pokrenutu inicijativu za angažovanjem lica za rad na Projektu za ovo Vijeće nisu bile ni sporne. Kako to iz zahtjeva Sektora za zaštitu i spašavanje

Ministarstva sigurnosti BiH od 15.04.2016.godine i proizlazi, Samir Agić je kao pomoćnik ministra odnosno rukovodilac resornog sektora, a istovremeno i kao član Projektnog odbora na Projektu ispred Ministarstva sigurnosti BiH, uputio zahtjev da se zbog ukazane potrebe rada na Projektu, produže Ugovori o djelu sa Admirom Tatarinom i Elvirom Topalovićem za period 01.01. – 21.12.2016. godine, za pozicije projekt menadžera i senior projekt menadžera na Projektu (DT-54).

Ovakav postupak podnošenja zahtjeva/prijedloga je redovna i ustaljena praksa, usklađena sa unutrašnjom organizacijom nadležnog ministarstva i obimom ovlaštenja koje optuženi Samir Agić kao pomoćnik ministra ima, pri čemu je Vijeće posebno imalo u vidu da je optuženi Samir Agić u inkrimisanom periodu obavljao i funkciju koordinatora Projekta u skladu sa odlukom Ministarstva sigurnosti BiH o formiranju Projektnog odbora za provođenje programa prekogranične saradnje između BiH i CG (DOI-2).

Međutim, Tužilaštvo je zanemarilo odlučujuću činjenicu kada je u pitanju ovaj zahtjev, a to je činjenica da je zahtjev bio konkretizovan i usmjeren u vidu prijedloga za angažovanje Elvira Topalović i Admira Tatarina, a ne F. T., što jasno proizlazi iz sadržaja samog zahtjeva. Vijeće primjećuje da je optužba u činjeničnim opisu ove tačke propustila navesti imena lica koja su bila prijedlog optuženog Samira Agića.

Prateći dalji činjenični opis ove tačke optužnice, i isti dovodeći u vezu sa izvedenim dokazima, Vijeće je dovelo u sumnju optužnu tvrdnju u pogledu namjere optuženog Samira Agića, s obzirom da je ugovor o djelu na kraju zaključen sa licem koje nije bilo prijedlog optuženog Samira Agića, već je angažovanje F. T. bila odluka ministra, o čemu je svoje zaključke Vijeće dalo u prethodnoj tački.

Dakle, u momentu podnošenja zahtjeva ispred Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH za angažovanjem lica po ugovorima u djelu za rad na Projektu, na strani optuženog Samira Agića, logički posmatrano nije ni mogla postojati namjera za sticanjem imovinske koristi od F. T. na način kako je to optužnica kasnije opisala – kroz navode da je optuženi od F. T. zahtjevao novac u iznosu od 4.000,00 KM, s obzirom da u momentu podnošenja zahtjeva optuženi nije ni predložio angažovanje F. T., već produženje ugovora Admiru Tatarinu i Elviru Topaloviću.

Nadalje, kada je u pitanju optužna tvrdnja da je optuženi Samir Agić u prethodnom dogovoru sa Edinom Garaplijom zahtjevao od F. T. iznos od 4.000,00 KM na ime retroaktivno isplaćenih naknada, takođe sami dokazi optužbe opovrgavaju ove navode.

Naime, svjedokinja F. T. je na glavnom pretresu izjavila i detaljno objasnila da je novac koji joj je uplaćen na ime retroaktivnog ugovora o djelu sa Ministarstvom sigurnosti BiH za period u kojem nije obavljala poslove, predala Admiru Tatarinu (koji je prije nje obavljao poslove pomoćnika projekt menadžera na Projektu), a ne Samiru Agiću kako to optužba tvrdi. Svjedok je pojasnila da je takvu tvrdnju zaista iznijela tokom ispitivanja u istrazi, ali je objasnila da je tada bila zbunjena i da je dala pogrešne informacije. U prilog svojoj tvrdnji kome je stvarno predala novac, svjedokinja je na glavnom pretresu predočila i priznanicu na iznos od 4.766,00 KM, potpisanu od strane svjedokinje i Admira Tatarina, koji dokument je Vijeće prihvatilo kao prilog istinitog kazivanja svjedoka.

S toga, Vijeće nalazi da je iskaz svjedoka F. T. jedini dokaz izveden na okolnosti kome je retroaktivna isplata naknade na ime naknade za rad na Projektu zaista i predata. S toga,

prihvatajući iskaz svjedoka kao vjerodostojan iskaz lica koji je zbog prirode stvari neposredno bio učesnik predaje novca, Vijeće zaključuje da je neodrživa, a samim tim i nedokazana teza Tužilaštva da je novac predat optuženom Samiru Agiću.

Cijeneći zaključak Vijeća, da nije dokazana predaja novca optuženom Samiru Agiću od strane F. T., Vijeće ukazuje da je neodrživa i teza da je taj novac kasnije podijeljen između optuženog Samira Agića i optuženog Edina Garaplije, s obzirom da nije dokazana ni predhodna radnja, da je Agiću novac uopšte i predat, a niti jedan drugi izvedeni dokaz optužbe uopšte i ne dovodi u vezu optuženog Edina Garapliju za radnje koje mu se stavljaju na teret ovom tačkom, da je kroz prethodni dogovor sa Samirom Agićem podijelio iznos od 4.000,00 KM koji je Agiću predala F. T..

Na kraju, teza optužbe da su djelovanjem optuženih lica u pogledu angažovanja F. T. na rad na Projektu, povrijeđena prava drugih lica kroz onemogućavanje angažovana po osnovu ugovora o djelu je uopštena zakonska definicija posljedice krivičnog djela za koje se optuženi terete, te Vijeće nalazi da se radi o paušalnoj tvrdnji, bez izvedenih dokaza i argumenata koji bi na tu navodnu povredu i ukazale.

Bez obzira na činjenicu donošenja oslobađajuće presude za ovu tačku optuženja jer nisu dokazane krivičnopravne radnje optuženih lica, Vijeće je u obavezi ukazati na nelogičnosti i nedosljednosti u samoj postavci optužnog akta. Naime, Tužilaštvo je i u ovoj tački, radnje optuženog Edina Garaplije kvalifikovalo kao pomaganje, dok je u činjeničnom opisu radnje optuženog Edina Garaplije opisalo kroz dogovor sa optuženim Samirom Agićem u cilju sticanja lične imovinske koristi. Takođe, saizvršilaštvo koje se optuženima Mektiću i Agiću stavlja na teret u pravnoj kvalifikaciji nije usaglašeno sa činjeničnim opisom ove tačke optužnice, jer je u činjeničnim navodima izostao opis zajedničkog djelovanja optuženih.

9.4. Tačka 4. Izreke presude

Kada je u pitanju optužna teza ove tačke optuženja, Vijeće će ukazati na par nesporno utvrđenih činjenica na strani svjedokinje T.F., njenog poslovnog angažmana u Ministarstvu sigurnosti BiH i radnopravnog statusa u odnosu na optuženog Samira Agića u inkriminisanom periodu.

Prvenstveno Vijeće ukazuje da je T.F. bila angažirana po Ugovorima o djelu na poslovima u okviru Projekta, a koje poslove je obavljala u sjedištu Ministarstva sigurnosti BiH. Kako to iz materijalne dokumentacije proizlazi (DT-55, DT-64 i DT-67), svjedok T.F. je pod ugovorima o djelu kontrinuirano bila angažovana u ministarstvu počev od 01.01.2016. do 17.06.2017.godine, iako je faktički rad započela u maju 2016.godine.

Takođe, kako je to Vijeće već ranije utvrdilo, optuženi Samir Agić je u inkriminisanom periodu obavljao dužnosti pomoćnika ministra u Sektoru za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH (DT-5) i istovremeno bio član Projektnog odbora za provođenje programa prekogranične saradnje između Bosne i Hercegovine i Crne Gore u svojstvu koordinatora Projekta (DOI-2).

Dakle, iz navedenih dokaza, Vijeće zaključuje da su svjedokinja T.F. i optuženi u inkriminisanom periodu poslovno sarađivali u pogledu obaveza prema Projektu, i da je, s

obzirom na njihovu poziciju u Ministarstvu BiH u tom momentu, optuženi Samir Agić bio neposredni nadređeni svjedoku F.T..

Takođe, Vijeće je nespornim našao i činjenicu da je svjedokinja T.F., iako angažovana po Ugovoru o djelu sa Ministarstvom BiH, u inkriminisanom periodu nije imala status zaposlene osobe (s obzirom da ugovori o djelu ne spadaju u radni odnos), a što proizlazi iz akta Službe za zapošljavanje Kantona Sarajevo od 11.11.2019.godine (DT-52).

Optužna teza ove tačke se, s obzirom na specifičnost ovog krivičnog djela i same radnje opisane u optužnici, temelji se na iskazu svjedokinje T.F., koja je opisala događaj koji se po njenim navodima desio krajem maja 2016.godine u Nikšiću (CG), kada je doživjela seksualno uznemiravanje od strane optuženog Samira Agića, sa kojim je tom prilikom bila na službenom putu u okviru realizacije aktivnosti na Projektu.

Svjedokinja je tako opisala da je sa optuženim Samirom Agićem u početku imala korektan odnos koji je trajao do njihovog zajedničkog službenog puta u Crnu Goru povodom aktivnosti na Projektu, a koje putovanje se odvijalo krajem maja 2016.godine. Na tom putu sa njima su bili Edin Garaplija i Elvir Topalović. Svjedokinja je opisala da su noćili u hotelu u Nikšiću i da je imala svoju sobu koja se nalazila na istom spratu kao i soba optuženog Samira Agića. U večernjim satima je dobila poruku od optuženog, putem aplikacije Viber, da dođe kod njega u sobu jer trebaju nešto razgovarati. Optuženi je dočekao na vratima, ogrnuti samo bade mantilom koji je bio raskopčan. Svjedokinja je nadalje opisala, da je Agić bio od ranije upoznat sa njenom porodičnom i finansijskom situacijom, odnosno da je siguran posao njena slaba tačka, i da joj je obećao zaposlenje, te joj je tom prilikom rekao da bi neko drugi na njenom mjestu pristao na seksualan odnos, što je svjedokinja odbila. Tada je njihova komunikacija okončana, optuženi je nije zadržavao, a ona je otišla u svoju sobu, a taj događaj opisala riječima: „*plakala sam cijelu noć, osjećala sam se pr.javo, mrzila sam što sam žensko*“. Sljedećeg jutra na doručku joj je optuženi rekao da o tome ne priča dalje. Nakon povratka u Sarajevo, svjedokinja je navela da je njihov odnos bio narušen, i da se to odražavalo i njene obaveze u smislu da je obavljala sve manje poslovnih aktivnosti.

Međutim, Vijeće nije moglo pokloniti vjeru iskazu ove svjedokinje s obzirom da su dijelovi iskaza u pogledu vremenske odrednice i mjesta događaja koji svjedokinja opisuje, u suprotnosti sa izvedenim materijalnim dokazima. Naime, vrijeme inkriminacije je 31.05.2016.godine, te se po iskazu svjedoka, a i optužne teze desio u Nikšiću (CG).

Iz uložene službene dokumentacije Ministarstva sigurnosti BiH na okolnosti službenog putovanja za 31.05.2016.godine za optuženog Samira Agića je jasno vidljivo da se putovanje na dan 31.05.2016. godine odnosilo na putovanje za Podgoricu (CG), koje je trajalo samo jedan dan, dakle bez noćenja. Do navedenog zaključka Vijeće je došlo uvidom u sadržaj Odluka Ministarstva sigurnosti BiH o upućivanju na službeni put Samira Agića, Naloga Ministarstva sigurnosti BiH za službeno putovanje Samira Agića, Odluke o upotrebi privatnog vozila u službene svrhe Ministarstva sigurnosti BiH za Samira Agića, i obračuna troškova putovanja, pravdanje putnog naloga za Samira Agića (DT-82-2). Takođe, u prilog ovakvom zaključku govori i akt Sektora granične policije Crne Gore od 22.01.2021.godine, koji potvrđuje da je Samir Agić na dan 31.05.2016.godine registrovan na ulasku u Crnu Goru iz Bosne i Hercegovine u 06:57 časova na graničnom prelazu Šćepan Polje, i isti dan, dakle 31.05.2016.godine, registrovan na izlasku iz Crne Gore za Bosnu i Hercegovinu u 19:38 časova na istom graničnom prelazu.

Takođe, iz službene dokumentacije Ministarstva sigurnosti BiH na okolnosti službenog putovanja na dan 31.05.2016.godine za svjedokinju T.F. proizlaze identične činjenice, da je destinacija bila Podgorica (CG) i da je službeni put trajao samo jedan dan (DO-III-8).

Dakle odlučna činjenica koju svjedokinja opisuje u svom iskazu, a to je noćenje u hotelu u Nikšiću (CG) na dan 31.05.2016.godine (kada se po optužnici sporni događaj desio), je u suprotnosti sa cjelokupnom materijalnom dokumentacijom na te okolnosti, a iz koje proizlazi da se na dan 31.05.2016.godine putovanje odnosilo na Podgoricu, da je službeni put trajao samo na jedan dan, i da optuženi ni svjedokinja ni u kojem slučaju nisu koristili usluge hotelskog smještaja, iz kojeg razloga takvom iskazu svjedoka Vijeće nije moglo pokloniti vjeru, te kako su opisane tvrdnje optužbe ostale nedokazane, to je Vijeće donijelo odluku o oslobađaju optuženog za ovu tačku optuženja.

Vijeće primjećuje da je optužba u spis uložila materijalnu dokumentaciju na okolnosti službenog putovanja optuženog Samira Agića u Nikšić (CG) za dane 12./13.10.2016. godine, koji službeni put je trajao dva dana sa korištenjem hotelskih usluga u vidu noćenja, ali se dokumentacija odnosi na oktobar 2016. godine (DT-82-3). Međutim, kako su izostali dalji dokazi na te okolnosti i pojašnjenja ovih činjenica od strane optužbe prilikom saslušanja svjedokinje T.F. na glavnom pretresu, to je Vijeće ovaj set dokaza našao nerelevantnim.

9.5. Tačka 5. Izreke presude

Radnja izvršenja krivičnog djela koja se ovom tačkom optužnice stavlja na teret optuženom Draganu Mektiću je opisana kroz potpisivanje Ugovora o djelu u ime Ministarstva sigurnosti BiH sa Zoranom Ivanović za obavljanje poslova projekt menadžera za potrebe Projekta i potpisivanje Aneksa tog ugovora, dok je radnja izvršenja krivičnog djela optuženog Igora Golijanina opisana kroz navode da je zahtjevao od Projektnog tima/odbora da upravo Zorana Ivanović bude predložena za projekt menadžera na Projektu, a da je članstvo Zorane Ivanović u stranci SDS-a razlog i motiv njenog angažovanja odnosno favorizovanja, kojim radnjama su optuženi prekršili odredbe Zakona o sukobu interesa u institucijama vlasti BiH koji propisuje da je zabranjeno privilegovati osobe radi stranačkog ili drugog opredjeljenja ili radi porijekla, ličnih ili porodičnih veza (član 9. tačka e.).

Nespornim je Vijeće našlo da je optuženi Dragan Mektić, kao ministar sigurnosti BiH, sa Zoranom Ivanović zaključio Ugovor o djelu za obavljanje poslova projekt menadžera na Projektu dana 25.10.2016.godine (DT-59), kojim Ugovorom je određena naknada u iznosu od 1.022,00 KM.

Takođe, nespornim je utvrđeno da je optuženi Dragan Mektić predložio upravo Zoranu Ivanović za navedenu poziciju, a što je vidljivo iz napomene na zahtjevu sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH, gdje je u rukopisu navedeno „*molim da se napravi ugovor sa Zoranom Ivanović*“ (DT-58).

Međutim, optužba zanemaruje određene činjenice, koje su prethodile navedenom angažmanu Zorane Ivanović, a tiču se samog zahtjeva Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH (DT-58). Naime, kako to iz navedenog akta od 28.09.2016.godine proizlazi, održan je sastanak Projektnog odbora na kojem je

razgovarano o informaciji da je dotadašnji projekt menadžer na Projektu, Elvir Topalović, podnio zahtjev za raskid ugovora o djelu, da je potrebno imenovati novu osobu koja bi obavljala zadatke i obaveze projekt menadžera, i da je Projektni odbor na tom sastanku donio zaključak da se za projekt menadžera predloži Mladen Čavar, te je zahtjev prema kabinetu ministra i bio podnesen u vidu prijedloga da se Ugovor o djelu za tu poziciju potpiše sa Mladenom Čavarom.

Međutim, Vijeće je izvedenim dokazima došlo do zaključka, da je optuženi Dragan Mektrić ispravno postupio ne prihvativši prijedlog Projektnog odbora, jer Ugovor o djelu nije ni mogao biti potpisan sa Mladenom Čavarom, bez obzira na tako podnesen prijedlog Projektnog odbora, s obzirom da bi takvim postupanjem došlo do sukoba interesa i uslova koje postavlja Evropska komisija.

Naime, Mladen Čavar je u ime Ministarstva sigurnosti BiH (kao zamjenik ministra) potpisnik Ugovora o grantu koji je dana 17.12.2014.godine zaključen između Evropske unije, koju predstavlja Evropska komisija sa jedne strane i Ministarstva sigurnosti BiH i Instituta za zaštitu od požara i eksplozija (INZA doo, Sarajevo) sa druge strane (DT-9-2, DT-9-2-1).

Svjedok Samir Rizvo, pomoćnik ministra za međunarodnu saradnju i evropske integracije Ministarstva sigurnosti BiH, kao osoba koja je u svom dugododišnjem radu imala prilike učestvovati na realizaciji i implementaciji više projekata koji su finansirani od strane Evropske komisije, je objasnio da službena osoba koja bi ispred ministarstva potpisala Ugovor o grantu, ne može i ne smije učestvovati u fazi programiranja projekta ni u njegovoj implementaciji. Naime, Evropska unija ima striktna pravila radi izbjegavanja mogućeg sukoba interesa. U konkretnom slučaju Mladen Čavar je bio pomoćnik ministra, ali je vršio dužnost ministra, i on je potpisao Ugovor o grantu i donio Odluku o formiranju Projektnog odbora, te bi bio u sukobu interesa kada bi bio projektni menadžer na tom Projektu. Svako njegovo dalje postupanje i učešće u implementaciji Projekta, bi bio očigledni sukob interesa i moglo bi izazvati ozbiljne posljedice sa delagacijom EU.

Svjedok Veljko Đurković je na identičan način opisao razloge iz kojeg nije bilo moguće potpisati Ugovor o djelu sa Mladenom Čavarom, i da je optuženi Dragan Mektrić ispravno i u skladu sa uslovljenim procedurama postupio ne prihvativši prijedlog Projektnog odbora.

Vijeće je i kroz materijalnu dokumentaciju potvrdilo ove navode svjedoka. Ne ulazeći u razloge iz kojih je Projektni odbor zahtjevom od 28.09.2016.godine predložio Mladena Čavara za projekt menadžera na Projektu, Vijeće ukazuje da iz Akta sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH iz ranijeg perioda, od 11.02.2015.godine, proizlazi upravo ovaj zaključak. Naime, u momentu kada je Sektor za zaštitu i spašavanje Ministarstva BiH dostavilo zahtjev za angažovanje prvog projekt menadžera i pomoćnika projekt menadžera (Ameria Salihovića i Admira Tatarina), napomenuto je da, na osnovu uslova i kriterija Evropske komisije, projekt menadžer i viši projektni oficir ne mogu biti iz državne institucije Ministarstva sigurnosti BiH kao aplikanta, niti iz Instituta za zaštitu od požara i eksplozija INZA, kao koaplikanta za Projekat.

Dakle, u momentu kada je Projektni odbor predložio imenovanje za poziciju projekt menadžera lice koje nije moglo biti angažovano, jer bi se prekršili uslovi donatora, optuženi Dragan Mektrić je zbog činjenice hitnosti angažmana (na šta je takođe ukazano

zahtjevom Projektnog odbora) predložio drugo lice, na strani kojeg lica nisu postojala ograničenja angažovanja.

Kao i kod angažovanja F. T. (obrazloženje tačka 3. izreke presude) Vijeće nalazi da je za optužbu sporni Ugovor o djelu od 25.10.2016.godine sa Zoranom Ivanović, optuženi potpisao na osnovu važećeg pravnog propisa nadležnog ministarstva, odnosno Instrukcije Ministarstva sigurnosti od 12.03.2013.godine kojom Instrukcijom je propisan i regulisan proces angažovanja osoba po osnovu Ugovora o djelu (DT-2).

Dakle, cijeneći odredbe ove Instrukcije, Vijeće zaključuje, da se u slučaju angažovanja fizičkih lica za obavljanje povremenih i privremenih poslova u Ministarstvu sigurnosti BiH, što Ugovori o djelu za rad na Projektu po svojoj prirodi svakako jesu, ne provodi konkursna procedura, na šta i ukazuje Instrukcija od 12.03.2013.godine, a na koje okolnost je saslušan i Veljko Đurković, dugogodišnji uposlenik Ministarstva sigurnosti BiH na raznim pozicijama.

Kako je to svjedok Đurković objasnio, a na šta ukazuju i odredbe Instrukcije od 12.03.2013.godine, Inicijativu za sklapanje ugovora o djelu od strane poslodavca, može dati rukovodilac institucije, sekretar institucije i rukovodeći državni službenik, te se uz istu daje obrazloženje o cilju sklapanja, predmetu, vremenu za izvršenje predmeta, kao i visina naknade za izvršeni posao koji je predmet ugovora (člana 2. stav 3. Instrukcije).

Da je u Ministarstvu sigurnosti BiH postojala potreba za angažovanjem osobe koja bi obavljala poslove na Projektu proizlazi iz već pomenutog zahtjeva koji je u ime Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH potpisao pomoćnik ministra Samir Agić, koji je istovremeno obavljao i funkciju koordinatora na Projektu (DT-58). Naime, prethodni projekt menadžer (Elvir Topalović) je podnio zahtjev za raskidanje Ugovora o djelu, a kako se Projekat trebao završiti do 17.12.2016.godine, ukazano je na potrebu hitnog izbora novog projekt menadžera.

Takođe, Vijeće je iz iskaza svjedoka Zorane Ivanović, Lejle Fetahović i F. T., zaključio da je postojala praksa u Ministarstvu sigurnosti BiH da fizička lica samoinicijativno na protokol ministarstva ili putem elektronske pošte, predaju svoje biografije sa nadom radnog angažovanja u slučaju takve potrebe. Na isti način je svoju biografiju (CV) predala i Zorana Ivanović, koja je u svojoj izjavi navela da je s obzirom da je u tom periodu bila nezaposlena, putem maila dostavila svoj CV Ministarstvu sigurnosti BiH, nakon čega je kontaktirana od strane Samira Agića, a kasnije i potpisala Ugovor o djelu.

Dakle, optuženi Mektić je kao rukovodilac institucije imao pravo bez provođenja bilo kakve formalne procedure javnog konkursa ili oglasa, u situacijama neophodnosti obavljanja određenog posla za potrebe ministarstva, angažovati fizičko lice po osnovu Ugovora o djelu. Za zaključenje Ugovora o djelu nisu potrebni posebni uslovi na strani izvršioca posla, već osnovni u vidu potvrda o identitetu, državljanstvu, stručnoj spremi i boravištu/prebivalištu (član 5. Instrukcije), što ukazuje na mogućnost angažovanja širokog broja ljudi.

Takođe, Vijeće ponovo napominje da je samom Instrukcijom regulisano da je rukovodilac institucije osoba koja ima pravo da izvrši konačan odabir lica sa kojima će se sklopiti Ugovor o djelu. Vijeće nalazi da je u momentu davanja saglasnosti, te potpisivanja Ugovora o djelu sa Zoranom Ivanović, optuženi Dragan Mektić bio upoznat sa prijavom i

biografijom, i da je njegova odluka, a skladu diskecionim pravom regulisanim Instrukcijom od 12.03.2013.godine, bila da se angažuje upravo Zorana Ivanović, posebno imajući u vidu činjenicu da se radilo o hitnoj potrebi za novim projekt menadžerom, te svakako i okolnost da lice predloženo od strane Projektnog odbora nije moglo biti angažovano.

Takođe, kada su u pitanju dva produženja Ugovora o djelu sa Zoranom Ivanović (za period od po tri mjeseca) koje je optuženi Dragan Mektić, u ime Ministarstva sigurnosti BiH sa istom zaključio dana 22.12.2016. godine (DT-63) i 22.03.2017.godine (DT-66) takođe za poziciju projekt menadžera na Projektu, Vijeće ukazuje da je inicijativa za sklapanje ugovora i njen dalji rad na Projektu potekla od Sektora za zaštitu i spašavanje.

Navedeno proizlazi iz zahtjeva/prijedloga Samira Agića kao pomoćnika ministra u navedenom sektoru od 19.12.2016.godine (DT-62) i od 16.03.2017.godine (DT-65), kojima je predloženo produženje angažovanja po osnovu Ugovora o djelu za naredna tri mjeseca upravo Zorane Ivanović za potrebe rada na Projektu prekogranične saradnje u oblasti vatrogastva između BiH i Crne Gore u 2017.godini, sa kojim prijedlozima se optuženi Dragan Mektić saglasio.

Kada je u pitanju potpisivanje Aneksa Ugovora o djelu, koji je optuženi Dragan Mektić u ime Ministarstva sigurnosti BiH potpisao sa Zoranom Ivanović, kojim je regulisana visina naknade za obavljanje poslova, Vijeće nalazi da je takav Aneks rezultat usaglašavanja konkretnog Ugovora o djelu sa uslovima datih od strane Evropske komisije kroz Ugovor o grantu, a koje usaglašavanje je propisano Instrukcijom o dopuni instrukcije u vezi sa zaključivanjem i provedbom ugovora o djelu u Ministarstvu sigurnosti BiH od 27.02.2015. godine (DOI-1).

Naime, naknada koja je prvobitnim Ugovorom o djelu sa Zoranom Ivanović ugovorena iznosi 1.022,00 KM, dok je Aneksom ugovora o djelu od 15.12.2016.godine (DT-61) izmjenjen član IV Ugovora o djelu na način da dogovoreni iznos, od dana zaključivanja Ugovora, treba da bude 1.222,39 KM.

Odredba člana 1. dopune Instrukcije od 27.02.2015.godine, dopunjava član 7. Osnovne instrukcije od 12.03.2013.godine i propisuje: *izuzetno kada u okviru projekata koji se realizuju u saradnji sa EU, odnosno njenim predstavnicima u BiH, postoji predviđeno finansiranje fizičkih lica ili nevladinog sektora u BiH, sklapanje i provedba takvih ugovora o djelu ce se zasnivati na odredbama ugovora koji se sklopi između min. sigurnosti i EU.*

Dakle, dopuna Instrukcije direktno reguliše i propisuje obavezu da će se u slučaju finansiranja fizičkih lica za potrebe realizacije projekata (u konkretnom slučaju naknada po Ugovorima o djelu), realizovati u skladu sa ugovorima koji su sklopljeni u saradnji sa Evropskom unijom, a što u ovom slučaju predstavlja Ugovor o grantu.

Nadalje, u obrazloženju razloga donošenja dopune Instrukcije od 27.02.2015.godine je navedeno da je isplata finansijskih sredstava namjenjena menadžerima koji učestvuju u realizaciji Projekta u koliziji sa iznosom sredstava koja Ministarstvo sigurnosti BiH propisuje kao naknadu izvršiocima po osnovu Ugovora o djelu. Naime, naknada propisana Ugovorom o grantu za pozicije projekt menadžera i višeg projektnog oficira su više od naknada koje je Ministarstvo sigurnosti BiH propisalo osnovnom Instrukcijom od 12.03.2013.godine kada su u pitanju naknade po ugovorima o djelu.

Takođe, ova dopuna Instrukcije je donesena od strane zamjenika ministra Mladena Čavara u periodu dok optuženi Dragan Mektić još uvijek nije stupio na dužnost ministra sigurnosti BiH.

Dakle, iz svega navedenog, jasno proizlazi da namjera optuženog Dragana Mektića prilikom potpisivanja za optužbu spornog Aneksa ugovora kojim se povećava naknada sa retroaktivnim dejstvom, nije bilo usmjereno ka ostvarivanju imovinske koristi Zorane Ivanović, već ispunjenje uslova predviđenih osnovnim Ugovor o grantu kojim su propisane naknade za poziciju projekt menadžera, koje su bile veće od naknada propisanih internim aktima Ministarstva sigurnosti BiH.

U pogledu zakonitosti i pravilnosti ovih Ugovora o djelu i Aneksa ugovora koje je optuženi Dragan Mektić u ime Ministarstva sigurnosti BiH potpisao sa Zoranom Ivanović, Vijeće je na osnovu istih dokaza i okolnosti kao i u dijelu obrazloženja tačke 2. izreke presude, zaključio da su ovi sporni Ugovori o djelu morali proći proceduru *parafiranja* od strane više ovlaštenih lica ministarstva prije nego su Ugovori i potpisani od strane optuženog, a koji parafi potvrđuju da su Ugovori o djelu u skladu sa internim propisima Ministarstva sigurnosti BiH. Radi izbjegavanja ponavljanja već utvrđenih činjenica, Vijeće u obrazloženju ove tačke optuženja neće ponovo ukazivati na osnovu kojih dokaza je došlo do takvog zaključka, s obzirom da se radi o okolnosti koja je detaljno obrazložena u navedenom dijelu obrazloženja presude, a koje je Vijeće imalo u vidu i kod donošenja zaključaka u pogledu radnji optuženog Dragana Mektića opisanih u konkretnoj tački 5. optužnice.

Vijeće zaključuje da optužba nije uspjela dokazati da je namjera optuženog Dragana Mektića, iskazana potpisivanjem Ugovora o djelu sa Zoranom Ivanović, bila privilegovanje Zorane Ivanović zbog njenog stranačkog opredjeljenja. Naime, izvedeni dokazi ne ukazuju da je optuženi Dragan Mektić uopšte i bio upoznat da je Zorana Ivanović član SDS-a, niti da je to mogao znati, s obzirom da na te okolnosti nisu ni izvođeni dokazi. Naime, iz samog iskaza svjedoka proizlazi da Zorana Ivanović čak ni ne poznaje lično Dragana Mektića. Nadalje, jedini dokaz koji ukazuje na njenu stranačku pripadnost je njen iskaz u kojem je potvrdila da je član partije SDS-a, koja činjenica sama za sebe ne može dovesti do zaključka da su optuženi znali, ili mogli znati za tu okolnost, a samim tim izostali su dokazi koji bi ukazali da je ta činjenica bila razlog njenog angažovanja za rad na Projektu.

Za tvrdnju optužbe da je optuženi Igor Golijanin zahtjevao od članova Projektnog odbora, Idriza Brkovića, Edina Garaplije i Samira Agića da Zorana Ivanović bude angažovana po Ugovoru o djelu na poziciji projekt menadžera na Projektu nije izveden niti jedan dokaz, pa Vijeće postavlja pitanje na temelju čega je Tužilaštvo uopšte i iznijelo ovakvu tvrdnju. Naime, od navedenih lica na glavnom pretresu je (u svoju korist) svjedočio samo Edin Garaplija, koji se nije izjašnjavao na ove navode, a takođe niti ostali svjedoci na glavnom pretresu nisu saslušavani na ove okolnosti.

U ovom dijelu, u odnosu na sam zahtjev Projektnog odbora Vijeće ukazuje i na netačne tvrdnje u optužnici. Naime, optužnicom se Igoru Golijaninu stavlja na teret da je od članova Projektnog odbora zahtjevao da Zorana Ivanović bude angažovana kao projekt menadžer na Projektu, i da su članovi tima na to pristali.

Međutim, taj navodni pristanak/saglasnost Projektnog odbora (Idriza Brkovića, Edina Garaplije i Samira Agića) sa zahtjevom optuženog Igora Golijanina je u koliziji sa samim pismenim zahtjevom koji je Projektni odbor uputio prema kabinetu ministra radi angažovanja projekt menadžera na Projektu.

Naime, iz Akta Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH od 28.09.2016.godine proizlazi da je održan sastanak Projektnog odbora na kojem je razgovarano o informaciji da je dotadašnji projekt menadžer na Projektu, Elvir Topalović, podnio zahtjev za raskid ugovora o djelu, i da je potrebno imenovati novu osobu koja bi obavljala zadatke i obaveze projekt menadžera, i da je Projektni odbor na tom sastanku donio zaključak da se za projekt menadžera predloži Mladen Čavar (DT-58).

Dakle, prijedlog Projektnog odbora nije bilo angažovanje Zorane Ivanović, kako se optužnicom pokušava nametnuti, kroz opis da su Idriz Brković, Edin Garaplija i Samir Agić prihvatili zahtjev optuženog Golijanina da predlože Zoranu Ivanović.

Navod da su optuženi Igor Golijanin i Zorana Ivanović u prijateljskim odnosima, i da je to jedan od razloga njenog favorizovanja, ne potvrđuje nijedan izvedeni dokaz. Jedini dokaz koji uopšte i govori o njihovom odnosu i poznanstvu je iskaz Zorane Ivanović u kojem opisuje da poznaje optuženog Igora Golijanina „iz *viđenja*“, što ni u kojem slučaju ne može dovesti do zaključka da se radi o bliskim prijateljskim odnosima koji su bili od uticaja ne njeno zaposlenje. Izvedeni dokazi ne ukazuju ni da je optuženi Igor Golijanin uopšte i bio upoznat da je Zorana Ivanović član SDS-a, niti da je to mogao znati, s obzirom da na te okolnosti nisu ni izvođeni dokazi.

U pogledu optužnih navoda koji se odnose na angažovanje Zorane Ivanović po Ugovorima o djelu za obavljanje radnih zadataka u okviru Sektora za međunarodne odnose i evropske integracije Ministarstva sigurnosti BiH, Vijeće prvenstveno nalazi da se ovi Ugovori o djelu ne odnose na realizaciju Projekta, koji je u uvodnom dijelu optužnice predstavljen kao objektivni okvir unutar kojeg su optuženi počinili krivičnopravne radnje. Takođe, cijeneći vremenski period u kojem su na snazi bili za optužbu sporni Ugovori o djelu, a to je period od 28.06.2017.godine do 15.01.2019.godine, jasno je da angažman Zorane Ivanović tokom 2018. godine izlazi iz perioda inkriminacije, koji je u optužnici preciziran *od 2015. godine do 2017. godine*.

Međutim, i pored ovih činjenica, cijeneći da je sud u zakonskoj obavezi riješiti predmet optuženja u potpunosti, Vijeće je razmotrilo činjenice i dokaze provedene na glavnom pretresu u odnosu i na ovaj dio činjeničnih navoda, te na osnovu svih raspoloživih dokaza predloženih od strane optužbe zaključilo da nema dokaza koji bi potvrdili namjeru optuženih Dragana Mektića i Igora Golijanina za angažovanjem Zorane Ivanović zbog njene pripadnosti političkoj stranci SDS-a, čiji su navodno članovi u inkriminisanom periodu bili optuženi Dragan Mektić i Igor Golijanin.

S tim u vezi, Vijeće posebno ističe da je Tužilaštvo u ovom segmentu (ugovori o djelu za rad u sektoru za međunarodne odnose i evropske integracije) nije čak ni opisalo navodne radnje optuženog Igora Golijanina kojim je doprinio izvršenju djela, s obzirom da se u činjeničnom opisu navodi samo optuženi Mektić, i to isključivo kao potpisnik ovih Ugovora o djelu, u ime Ministarstva sigurnosti BiH.

Dakle, angažovanje Zorane Ivanović u Sektoru za međunarodne odnose i evropske integracije Ministarstva sigurnosti BiH, je pokrenuto dana 23.06.2017.godine, po zahtjevu pomoćnik ministra Samira Rizve za angažovanje osobe po ugovoru o djelu za potrebe obavljanja poslova vezanih za vođenje Evropskih integracija i izradu usaglašenih odgovora na upitnik Evropske komisije. Na takav zahtjev nadležnog sektora, saglasnost je dao optuženi Dragan Mektić koji je označavanjem imena Zorana Ivanović na samom zahtjevu dao uputu da se Ugovor zaključi sa imenovanom (DT-70-1).

Slijedom ovog zahtjeva, i saglasnosti optuženog Dragana Mektića, Zorana Ivanović je 28.06.2017.godine sklopila Ugovor o djelu sa Ministarstvom sigurnosti BiH, koji je u ime ministarstva potpisao optuženi Dragan Mektić, a za obavljanje poslova u Sektoru za međunarodnu saradnju i evropske integracije Ministarstva sigurnosti BiH (DT-71).

Kao što je to Vijeće već istaklo u odnosu na Ugovore o djelu za angažovanje Zorane Ivanović na poslovima u okviru Projekta, optuženi Mektić je kao rukovodilac institucije imao pravo bez provođenja bilo kakve formalne procedure javnog konkursa ili oglasa, u situacijama neophodnosti obavljanja određenog posla za potrebe ministarstva, angažovati fizičko lice po osnovu Ugovora o djelu. Za zaključenje Ugovora o djelu nisu potrebni posebni uslovi na strani izvršioca posla, već osnovni u vidu potvrda o identitetu, državljanstvu, stručnoj spremi i boravištu/prebivalištu (član 5. Instrukcije), što ukazuje na mogućnost angažovanja širokog broja ljudi. Takođe, Vijeće ponovo napominje da je samom Instrukcijom regulisano da je rukovodilac institucije osoba koja ima pravo da izvrši konačan odabir lica sa kojima će se sklopiti Ugovor o djelu.

Vijeće nalazi da je u momentu davanja saglasnosti, te potpisivanja Ugovora o djelu sa Zoranom Ivanović, optuženi Dragan Mektić bio upoznat sa njenim radom (kroz rad na Projektu) i njenom biografijom, i da je njegova odluka, a skladu diskecionim pravom regulisanim Instrukcijom od 12.03.2013.godine, bila da se angažuje upravo Zorana Ivanović. Takođe, važnim se nalazi i istaći da je u Sektoru za međunarodne odnose i evropske integracije Ministarstva sigurnosti BiH, zaista i postojala potreba za angažovanjem osobe koja bi obavljala poslove iz nadležnosti tog sektora, a na šta ukazuje sadržaj samog zahtjeva pomoćnika ministra.

Nadalje, u pogledu daljeg angažovanja Zorane Ivanović po Ugovorima o djelu za rad u Sektoru za međunarodnu saradnju i evropske integracije Ministarstva sigurnosti BiH, a radi se o ukupno šest ugovora zaključenih na period od po tri mjeseca, Vijeće ističe još jednu činjenicu kojima se takođe dovodi u pitanje navodni motiv na strani optuženog Dragana Mektića.

Naime, za svih šest kasnije zaključenih Ugovora o djelu koje je optuženi Dragan Mektić potpisao u ime Ministarstva sigurnosti BiH sa Zoranom Ivanović za rad u Sektoru za međunarodnu saradnju i evropske integracije Ministarstva sigurnosti BiH, prethodio je zahtjev pomoćnika ministra u navedenom sektoru, Samira Rizve, koji je u zahtjevima naveo da je zbog povećanja obima posla potrebno angažovanje lica po ugovoru u djelu, i u svih šest zahtjeva je prijedlog bio da angažovana bude upravo Zorana Ivanović (DT-71 do DT-77).

Dakle, njeno angažovanje je bilo predloženo od strane rukovodećeg službenika, pomoćnika ministra u nadležnom sektoru, pa se iz navedenog može zaključiti da je ista

uredno i kvalitetno obavljala svoje ugovorene obaveze, i da je upravo njen kvalitet rada doveo do njenog daljeg angažmana.

U pogledu zaposlenja Zorane Ivanović na neodređeno vrijeme u Ministarstvu sigurnosti BiH, Vijeće ukazuje, da je taj segment optužnih navoda ne samo van realizacije Projekta, već i van inkriminisanog perioda. Naime, iz Rješenjem Agencije za državnu službu BiH od 27.12.2018.godine (DT-80) kojim se Zorana Ivanović postavlja na radno mjesto stručni saradnik za evropske integracije u Odsjeku za evropske integracije Sektora za međunarodnu saradnju i Evropske integracije Ministarstva sigurnosti BiH, proizilaze dvije ključne činjenice.

Prvenstveno, imenovanje Zorane Jovanović za državnog službenika nije ni u kakvoj ni stvarnoj ni formalnoj vezi sa Projektom, a prateći datum donošenja rješenja jasno je da je isto i doneseno nakon protoka vremenskog perioda (godinu i po) nakon realizacije i okončanja Projekta. Upravo ovaj datum ukazuje i na drugu važnu činjenicu, a to da datum 27.12.2018. godine, izlazi van inkriminisanog perioda koji je u optužnici preciziran od 2015. godine do 2017. godine.

Vijeće je na temelju već ukazane zakonske obaveze i ovaj dio optuženja razmotrio u svjetlu izvedenih dokaza i zaključio da se rad i odluka Agencije za državnu službu BiH kojim je Zorana Ivanović postavljena na mjesto stručnog saradnika u Ministarstvu sigurnosti BiH, ne mogu dovesti u vezu sa optuženim Draganom Mektićem i Igorom Golijanin, niti je Tužilaštvo uopšte i opisalo kojim su to radnjama optuženi učestvovali ili mogli uticati na postupak njenog imenovanja.

Naime, u pogledu ovog djela činjeničnog opisa, zaposlenja Zorane Ivanović na neodređeno vrijeme, nije saslušan niti jedan svjedok optužbe, a materijalni dokazi su pokazatelj objektivnog stanja koji ukazuju da je ista imenovana na mjesto stručnog saradnika u Ministarstvu sigurnosti BiH, što svakako nije ni bilo sporno.

Vijeće nalazi da je, iako nisu provođeni dokazi u tom pogledu, opšte poznata činjenica da se postavljanje državnih službenika vrši preko Agencije za državnu službu BiH u posebnoj, strogo formalnom postupku, u kojem postupku optuženi Dragan Mektić i Igor Golijanin ni u kom slučaju nisu ni mogli učestvovati, s obzirom da nadležna ministarstva ne učestvuju u izboru kandidata, jer je Agencija za državnu službu samostalna državna institucija.

Tvrđnju Tužilaštva da su u ovoj tački opisanim radnjama optuženih povrijeđena prava drugih lica kroz onemogućavanje angažovana po osnovu ugovora o djelu i ugovora o radu, Vijeće ponovo nalazi da se radi o paušalnoj konstrukciji, bez argumenata i bez izvedenih dokaza koji bi na tu povredu zaista i ukazali.

Dakle, teze Tužilaštva u odnosu na optuženog Igora Golijana, prikazane kroz činjenični opis optužnice ostale su u domenu pretpostavki, bez čvrstih i pouzdanih dokaza. Tužilaštvo izvedenim dokazima nije uspjelo Vijeću predočiti bilo kakav dokaz da su postupanjima optuženog Dragana Mektića opisanim u ovoj tački optuženja zloupotrebljena, prekoračena, ili prekršena ovlaštenja koja je optuženi kao ministar sigurnosti imao, ili da je prekršen bilo kakav interni propis ministarstva kojim je rukovodio, što je Vijeće i opredjelilo za zaključak o nedokazanosti izvršenja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret tačkom 5. optužnice.

Iako nije bilo od odlučujućeg značaja, niti je uticalo na donošenje odluke koje je Vijeće donijelo u pogledu odgovornosti optuženih, Vijeće ukazuje na očigledan propust u činjeničnom opisu ove tačke optužnice. Naime, optužnica ne sadrži navod o pripadnosti/članstvu optuženih Draganu Mektića i Igora Golijanina političkoj stranci SDS-a, kao motivu privilegovanja Zorane Ivanović zbog pripadnosti istoj političkoj opciji, da bi se uopšte moglo govoriti o povredi Zakona o sukobu interesa u institucijama BiH od strane optuženih a u korist Zorane Ivanović, te Tužilaštvo stranačku pripadnost optuženih Mektića i Golijanina opisuje tek u tački 6. optužnice.

9.6. Tačka 6. Izreke presude (podtačke 6.1 i 6.2.)

Krivičnopravne radnje koje se optuženima Draganu Mektiću i Igoru Golijaninu ovim tačkama stavljaju na teret se po navodima optužbe ogledaju u angažovanju pravnih lica Optigraf doo, Sarajevo, Agencija Visia doo, Istočno Sarajevo i Visia doo, Istočno Sarajevo za potrebe pružanja usluga Ministarstvu sigurnosti BiH u namjeri sticanja imovinske koristi ovom licima sa kojima su povezani po osnovu „*bliskog srodstva*“ i „*interesantno povezanog lica*“.

Navedenim postupanjem Tužilaštvo smatra da su optuženi prekršili odredbe Zakona o sukobu interesa u institucijama vlasti BiH, i to člana 2. stav 6. koji propisuje da *Izabrani zvaničnici, nosioci izvršnih funkcija i savjetnici ne smiju koristiti javnu funkciju za ličnu dobit osobe koja je s njima povezana.* Izabrani zvaničnici, nosioci izvršne funkcije i savjetnici ne smiju biti ni u kakvom odnosu zavisnosti prema osobama koje bi mogle uticati na njihovu objektivnost; člana 2. stav 8. koji propisuje da u obavljanju funkcija *izabrani zvaničnici, nosioci izvršne funkcije i savjetnici obavezni su imovinu, sredstva za rad i finansijska sredstva koja su im povjerena koristiti iskjučivo u svrhu za koja su namjerjena i na efikasan način,* i člana 9. koji propisuje da se *izabranom zvaničniku, nosiocu izvršne funkcije i savjetniku se zabranjuje: - Privilegovati osobe radi stranačkog ili drugog oprečjejerja ili radi porijekla, ličnih ili porodičnih veza (tačka e) i Uticati na dobivanje poslova ili narudžbi države u cijlu sticanja materijalne ili nematerijalne koristi za sebe ili za drugoga (tačka g).*

Povezanost optuženih Dragana Mektića i Igora Golijanina i pravnih lica Optigraf doo, Sarajevo, Agencija Visia doo, Istočno Sarajevo i Visia doo, Istočno Sarajevo u smislu pojmova „*blisko srodstvo*“ i „*interesantno povezano lice*“, optužba opisuje kroz činjenicu da je supruga optuženog Igora Golijanina suvlasnik pravnog lica Visia, da je vlasnik Agencije Visia kum optuženog Igora Golijanina, te da su pravna lica Optigraf i Visia u ranijem periodu radili promotivni materijal za izbornu kampanju Saveza za promjene, član kojeg saveza je bila i Srpska demokratska stranka, a čiji su članovi optuženi Igor Golijanin i Dragan Mektić.

Radnja koja se stavlja na teret optuženom Igoru Golijaninu je za obje podtačke navedena kroz opis da je od stručnog saradnika za javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH, Bojana Mališa, *tražio* da se ovim pravnim licima pošalje zahtjeve za dostavljanje ponuda za potrebe nabavki Ministarstva sigurnosti BiH, u cilju sklapanja direktnih sporazuma sa istima kao dobavljačima.

Prateći tezu optužbe, te izvedene dokaze na ove okolnosti, Vijeće nalazi da iz iskaza Bojana Mališa, proizlazi da optuženi Igor Golijanin nije učestvovao niti uticao na izbog

pravnih lica sa kojima su kasnije potpisani direktni ugovori o nabavci, čime tvrdnja optužbe da je Igor Golijanin tražio od Bojana Mališa opisano postupanje, ostaje na bazi pretpostavke koja nema utemeljenja u provedenim dokazima, s obzirom da je svjedok na glavnom pretresu negirao bilo kakvu radnju Igora Golijana u kontekstu zahtjeva prema svjedoku da se isključivo ta pravna lica kontaktiraju radi dostavljanja ponuda.

Svjedok je zaista izjavio da je za pravna lica Optigraf i Visia preporuku dobio od Igora Golijana, ali na način da je od tih firmi uzeo uzorke, što svjedok opisuje kao ispitivanje tržišta, a nikako kao uticaj na sam izbor. Pri tome, svjedok je negirao da mu je optuženi Igor Golijanin sugerisao da se baš ova pravna lica angažuju, ili da u tom cilju zahtjeve za dostavljanje ponuda ne šalje drugim licima.

Kako je to svjedok Bojan Mališ opisao, u odnosu na nabavke manje vrijednosti se ne donosi odluka o pokretanju javnih nabavki, već se nabavka vrši na manje formalan način, u kojem ugovorni organ nakon ispitivanja tržišta, traži ponudu cijene od jednog ili više dobavljača, ne vrši se pregovaranje, već se na osnovu te ponude zaključuje ugovor sa licem koje je dalo najpovoljniju ponudu.

Kada je u pitanju ispitivanje tržišta, a u kontekstu zaista nesporno utvrđene činjenice da je optuženi Igor Golijanin preporučio ova pravna lica saradniku za javne nabave, svjedok je opisao slobodu da informacije o potencijalnim ponuđačima može dobiti poznanstvima, putem interneta, ranijom saradnjom, što se sve može podvesti pod istraživanjem tržišta.

Cijeneći navedeno, Vijeće nalazi da preporuka ovih pravnih lica Bojanu Mališu od strane optuženog Igora Golijanina, nije prešla granica dozvoljenog ili protivpravnog uticaja, već da se radi o uobičajenom razgovoru koji ni u kojem slučaju nije imao konotaciju zahtjeva ili obaveze da se upravo ta lica angažuju. Pri tome, Vijeće je imalo u vidu i činjenicu da ovlaštenja koje je Igor Golijanin, kao šef kabineta ministra imao, ne uključuju bilo kakva postupanja u pogledu postupaka javnih nabavki, da bi se i moglo govoriti o iskorištavanju, prekoračenju i neizvšenju ovlaštenja u smislu bitnih elemenata krivičnog djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja, za koje se optuženi Igor Golijanin tereti.

U slučajevima nabavki kroz postupke direktnih sporazuma sa pravnim lice Optigraf, Vijeće zaključuje da je provedena uobičajena i ustaljena praksa u Ministarstvu sigurnosti BiH, i da su zahtjevi za dostavljanje ponuda upućeni prema više potencijalnih ponuđača. Ovu činjenicu, o kojoj je svjedočio Bojan Mališ, potvrđuju sem njegovog iskaza, i Odluke Ministarstva sigurnosti BiH od 09.10.2015.godine (DT-84) i od 21.12.2015.godine (DT-84-1) o odobravanju sklapanja direktnih sporazuma sa dobavljačem, štamparijom Optigraf. Naime, iz činjenice da su ove odluke dostavljene i drugim pravnim licima, Vijeće izvodi zaključak da su isti kontaktirani u cilju dostavljanje ponuda, a da su dostavljenom odlukom obaviješteni o izboru.

U odnosu na ostala angažovanja ovog pravnog lica za potrebe Ministarstva sigurnosti BiH, Vijeće je takođe iz iskaza Bojana Mališa, utvrdio da se za iznose manjih vrijednosti (do 1.000,00 KM) nisu zaključivali ugovori, već se faktura dostavljena od izvršioca usluga smatrala ugovorom (DT-85). Iako za angažovanje ovog pravnog lica za usluge manjih vrijednosti, sem iskaza svjedoka Bojana Mališa, ne postoji materijalni dokaz koji bi potvrdio da su i u tim slučajevima kontaktirana druga pravna lica u cilju dostavljanja ponuda, Vijeće je prihvatajući iskaz svjedoka Bojana Mališa dosljednim, vjerodostojnim i pouzdanim, zaključilo da je i u ovim slučajevima angažovanja štamparije Optigraf

provedena redovna i uobičajna procedura, odnosno da je izbor ovog pravnog lica rezultat objektivnih kriterija, a nikako uticaj optuženog Igora Golijanina.

Pri tome, Vijeće je naročito imalo u vidu činjenicu o kojoj je govorio svjedok Nenad Petrović, vlasnik i direktor štamparije Optigraf, u odnosu na obim poslovanja i klijente sa kojima redovno saraduju. Dakle, radi se o ozbiljnoj i profesionalnoj firmi, koja je očigledno uredno i kvalitetno obavljala ugovorene obaveze. Takođe, cijeneći činjenicu da se radi o bonitetnoj firmi, iznos naknade dobijene kroz izvršene usluge za Ministarstvo sigurnosti BiH (oko 13.000,00 KM za tri godine saradnje) je neznatan u odnosu na njene godišnje promete (450.000,00-500.000,00 KM), te se u tom dijelu i motiv optuženog Igora Golijanina da tom pravnom licu omogući sticanje imovinske koristi čini nelogičnim.

Vijeće nalazi nespornim da je pravno lice Optigraf, zaista vršilo štampanje promotivnog materijala za političku opciju Saveza za promjene (čiji je član i politička partija Srpska demokratska stranka, i kojoj su navodno pripadali optuženi). O tom poslovnom angažmanu je svjedočio Nenad Petrović izjavivši da je Optigraf štampao kompletnu kampanju ove političke opcije, po narudžbi pravnog lica Visia.

Međutim, Vijeće zaključuje da je štampanje materijala osnovna poslovna djelatnost ovog pravnog lica. Sem ove nesporne činjenice, poslovne saradnje Optigrafa i Visia-e u pogledu izbornog promotivnog materijala, ne postoji niti jedna druga okolnost koja bi ukazala da je ta činjenica, razlog angažovanja ovog pravnog lica za pružanje usluga nabavke za potrebe Ministarstva sigurnosti BiH, i da je protivpravnim radnjama optuženog Igora Golijanina uopšte i došlo do tog angažovanja.

Na kraju, Vijeće će ukazati na par propusta u optužnom aktu koji nisu bili od odlučujućeg značaja za donošenje odluke, s obzirom da je Vijeće iz raspoloživih dokaza zaključilo da radnjama optuženih u odnosu na cjelokupan postupak angažovanja ovog pravnog lica nije došlo do kršenja Zakona o sukobu interesa.

Tužilaštvo je tako propustilo izvesti dokaze na činjenične navode opisane u podtački 6.1 optužnice. Naime, iako je optužba opisala i navela pet Odluka Ministarstva sigurnosti BiH kojim se odobrava sklapanje direktnog sporazuma sa pravnim licem Optigraf, u sudski spis kao dokaz tih navoda su uložene samo četiri Odluke, dakle Vijeće nije imalo uvida u optužnici navedenu Odluku broj: 04-16-4-1774/16 od 27.01.2016.godine za uslugu izrada poslovnih mapa sa zlatotiskom u vrijednosti od 365,04 KM. Optužba je izostavila u spis uložiti i Ugovor broj: 04-16-4-817-5/15 od 30.12.2015.godine u vrijednosti od 3.240,90 KM koji optužba u činjeničnim navodima opisuje da je sklopljen između Ministarstva BiH i pravnog lica Optigraf.

Takođe, iz svih opisanih direktnih sporazuma o nabavci usluga koje je Ministarstvo sigurnosti BiH sklopilo sa pravnim licem Optigraf, samo se dvije nabavke odnose na Projekat (koji je samom optužnicom određen kao objektivni okvir inkriminacije), i to nabavka usluge pripreme za štampu, preloma i štampanje brošura, letaka, promotivnih sveski i olovaka i rol up-a u vrijednosti 3.113,00 KM (DT-84 i DT-86), kao i nabavka usluge pripreme za štampu, preloma i štampanje brošura u vrijednosti 2.100,00 KM (DT-84-2 i DT-86-1).

Angažovanje pravnog lica Agencija Visia po Ugovoru o pružanju usluga od 23.12.2015.godine koji je potpisao optuženi Dragan Mektić u ime Ministarstva sigurnosti

BiH (DT-95), izlazi iz okvira postavljenog optužnog akta, s obzirom da se usluga za Grafičko uređenje knjige/monografije za potrebe Ministarstva sigurnosti BiH ne odnosi na realizaciju Projekta.

Međutim, s obzirom na već ukazanu obavezu rješavanja optužnog akta u potpunosti, Vijeće je i ovaj dio optuženja razmotrio u svjetlu izvedenih dokaza i zaključio da se angažovanje ovog pravnog lica ne može dovesti u vezu sa optuženim Igorom Golijanin, na način kako to optužba opisuje.

Naime, kako je to Vijeće već utvrdilo, nije dokazano da je optuženi izvršio bilo kakav uticaj na stručnog saradnika za javne nabavke Bojana Mališa u pogledu angažovanja ovog pravnog lica, s obzirom na iskaz svjedoka Bojana Mališa koji izričito negira bilo kakav zahtjev ili instrukciju dobijenu od optuženog Igora Golijanina.

Iz stanja spisa i izvedenih dokaza proizlazi da se ovaj postupak javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH proveo u skladu sa procedurama Zakona o javnim nabavkama, putem direktnog sporazuma koji predviđa slanje zahtjeva prema više potencijalnih ponuđača. Tako je i u konkretnom slučaju, a što proizilazi iz dostavljenih ponuda pravnih lica Health Computers doo, Sarajevo i M Design doo, Istočno Sarajevo, očigledno proveden postupak upućivanja zahtjeva od strane stručnog saradnika za javne nabavke za dostavljanje ponuda (DT-92 i DT-91).

Odluka Ministarstva sigurnosti BiH od 23.12.2015.godine o odobravanju sklapanja direktnog sporazuma sa pravnim licem Agencija Visia (DT-94), te kasnije zaključeni Ugovor Ministarstva sigurnosti BiH od 31.12.2015.godine sa ovim pravnim licem (DT-95) je donesena s obzirom da je ponuda ovog pravnog lica bila najpovoljnija u odnosu na druge dvije ponude.

Navode optužbe da se radilo o fiktivnim ponudama ova dva pravna lica (Health Computers doo Sarajevo i M Design doo Istočno Sarajevo) optužba nije uspjela dokazati. Iskaz svjedoka Zorana Miovića, vlasnika pravnog lica M Design doo Istočno Sarajevo, da je slanjem svoje ponude Ministarstvu sigurnosti BiH učinio uslugu Vladanu Jeftoviću, jer je to od njega tražio, ne može se dovesti u vezu sa optuženim Igorom Golijaninom, posebno imajući u vidu da je sam svjedok izjavio da ne poznaje Igora Golijanina niti da je sa njim ikada razgovarao.

Kada je u pitanju angažovanje pravnog lica Visia za pružanje usluga Ministarstvu sigurnosti BiH, Vijeće ukazuje na činjenicu da se u vremenskom periodu angažovanja ovog pravnog lica za pružanje usluga za Ministarstvo sigurnosti BiH, nabavka usluga ne samo nije odnosila na Projekat već i vremenski izlazi iz perioda inkriminacije, s obzirom da su nabavke izvršene u decembru 2018.godine i u januaru 2019.godine (DT-89-1 do DT-89-10).

Međutim, i pored ovih nespornih činjenica koje proizlaze kako iz samog činjeničnog opisa optužnice, i iz uloženi dokaza, Vijeće nalazi da optužba ni na koji način nije uspjela dokazati da je upravo optuženi Igor Golijanin uticao ili mogao uticati na odluku da se baš ovo pravno lice angažuje kao izvršilac usluga nabavki za Ministarstvo sigurnosti BiH.

Vijeće je, u nedostatku dokaza za ove navode optužbe, iste našao paušalnim, naročito imajući u vidu da je ostalo nejasno na koji način je optuženi Igor Golijanin i mogao izvršiti

uticaj na Bojana Mališa na samom kraju 2018.godine i tokom 2019.godine, kada iz iskaza svjedoka proizlazi da je na poziciji stručnog saradnika za javne nabavke radio do 2018. godine kada je prešao na drugo radno mjesto u okviru ministarstva.

Kada su u pitanju optužni navodi o povezanosti supruge optuženog Igora Golijanina sa ovim pravnim licima (Agencija Visia i Visia) u smislu odredbi Zakona u sukobu interesa u institucijama BiH, Vijeće je došlo do zaključka da u Agenciji Visia, ni u vlasničkoj ni u upravljačkoj strukturi nije angažovana supruga optuženog Igora Golijanina, na šta ukazuju dokazi uloženi od strane odbrane (DOLL-15).

Iz Ugovora o istupanju i prenosu osnivačkih prava i udjela između Jelene Golijanin (supruge optuženog Igora Golijanina) i Vladana Jeftovića od 18.10.2016. godine (DT-87-22), proizlazi da je Jelena Golijanin istupila iz pravnog lica Visia, što ukazuje da supruga optuženog Igora Golijanina u vrijeme angažovanja ovog pravnog lica za pružanje usluga Ministarstvu sigurnosti BiH, više nije bila u vlasničkoj strukturi Visia-e.

Da su vlasnik ova dva pravna lica (Agencija Visia i Visia), Vladan Jeftović i optuženi Igor Golijanin, zaista povezani kroz kumstvo, nije dovoljan pokazatelj za osnovanost tvrdnje optužbe da su ova dva pravna lica privilegovana, i Vijeće tu činjenicu cijeni kao indiciju koja sama za sebe nije uvjerila Vijeće da je upravo taj odnos razlog za angažovanje ovih pravnih lica, naročito imajuću u vidu zaključak da nema dokaza da je optuženi na bilo koji način izvršio uticaj na izbor ponuđača.

Vijeće ukazuje da provedeni dokazi ne ukazuju da je optuženi Dragan Mektić na bilo koji način ostvario uticaj na izbor i angažovanje pravnih lica Optigraf, Visia i Agencija Visia, za pružanje usluga Ministarstva sigurnosti BiH, već je isti, a o čemu je Vijeće više puta u ovoj presudi dalo obrazloženje, kao ovlašteno lice Ministarstva sigurnosti BiH donosio i potpisivao odluke o angažovanju pravnih lica za pružanje usluga nabavke, nakon provedenih postupaka u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, koje postupke su provodila ovlaštena lica ministarstva.

Vijeće zaključuje da pravna lica sa kojima su zaključeni Ugovori za pružanje usluga, nisu bila lični izbor optuženog Dragana Mektića, već je za iste dao prijedlog stručni saradnik za javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH, a optuženi Dragan Mektić je kao ovlašteno lice nadležnog ministarstva kojim rukovodi, poduzimao pravilnu i na zakonu utemeljenu radnju za koju je kako ovlašten tako i obavezan izvršiti.

Pri tome, Vijeće je kao i za sve ostale tačke optuženja koje se vežu za potpisivanje Ugovora o djelu ili pružanju usluga koje je optuženi Dragan Mektić potpisao u ime Ministarstva sigurnosti BiH sa izvršiocima usluga, imalo u vidu činjenicu o kojem je već ranije ovo Vijeće zauzelo stav, da su svi Ugovori morali proći proceduru tkz. parafiranja od strane ovlaštenih lica Ministarstva sigurnosti BiH, a koja procedura prethodi konačnom potpisivanju akata od strane ministra, optuženog Dragana Mektića, a koji parafi potvrđuju da se akti temelje na zakonu i internim pravilima Ministarstva sigurnosti BiH.

Nadalje, iz provedenih dokaza se ne može se zaključiti da optuženi Dragan Mektić uopšte poznaje vlasnike/direktore angažovanih pravnih osoba, što je na glavnom pretresu potvrdio vlasnik i direktor Optigrafa, dok Vladan Jeftović čak nije ni ispitivan na ove okolnosti.

Na kraju, Vijeće zaključuje da Tužilaštvo nije dokazalo odlučnu činjenicu ove tačke optuženja - da je optuženi Dragan Mektić uopšte i bio upoznat sa odnosom Vladana Jeftović i optuženog Igora Golijanina, ili sa svojstvom njegove supruge u pravnom licu Visia, te činjenicom da je štamparija Optigraf radila promotivni materijal političke partije sa kojom je navodno stranački povezan i sam optuženi.

Dakle Vijeće zaključuje da ne postoje dokazi, čak ni na nivou indicije koji bi ukazali da je namjera optuženog Dragana Mektića bila da ova pravna lica privileguje radi stranačkog ili ličnog/porodičnog odnosa, i istima iz toga razloga omogući sticanje imovinske koristi kroz njihov angažman izvršioca usluga, već Vijeće nalazi da je optuženi u okviru svojih obaveza i dužnosti kao rukovodioca institucije poduzimao radnje za koje je jedini ovlašten i zadužen.

Za tačke 5. i 6. optužnice, Vijeće primjećuje da je optužni navod o stranačkoj pripadnosti optuženih Dragana Mektića i Igora Golijanina Srpskoj demokratskoj stranci (SDS) u inkriminisanom periodu svakako doveden u pitanje. Naime, optuženi Dragan Mektić je u tom pogledu izazvao razumnu sumnju izjavom datom na glavnom pretresu da se *ne sjeća da je u tom periodu uopšte i bio član neke političke stranke*, a kako optuženi Igor Golijanin nije iznosio svoju odbranu, to je ove tvrdnje bilo nemoguće nedvosmisleno utvrditi.

U spis predmeta zaista jeste uložen Akt Centralne izborne komisije od 12.11.2019.godine iz kojeg proizlazi da su kao donatori Srpske demokratske strane evidentirani Dragan Mektić i Igor Golijanin (DT-99). Međutim, cijeneći vremenski period donacije 2014.godina za Igora Golijanina i 2018.godine za Dragana Mektića, Vijeće nalazi da su iste izvršene van inkriminisanog period (2015-2017.godine). Dakle, ne postoje dokazi koji nesumnjivo ukazuju da su optuženi u inkriminisanom periodu bili članovi ove političke opcije.

9.7. Tačka 7. Izreke presude

Ovom tačkom optuženja optuženi Dragan Mektić se tereti za angažovanje, tj. potpisivanje Ugovora o pružanju usluga revizije sa revizorskom kućom BR Revizor, u ime Ministarstva sigurnosti BiH, a u kojoj radnji optužba vidi protivpravno postupanje optuženog, jer nije provedena procedura koju propisuje Zakon o javnim nabavkama.

Dakle, nespornim se tokom postupka našlo da je optuženi Dragan Mektić, kao tadašnji ministar sigurnosti BiH, dana 16.06.2017.godine, potpisao Ugovor o pružanju usluga finansijske revizije Projekta zaključen između Ministarstva sigurnosti BiH i BP Revizor (DT-101), i da je na osnovu ugovorene naknade, ovom pravnom licu, nakon izvršene usluge isplaćen iznos u visini od 5.867,00 KM.

Takođe, nespornim se našla i činjenica da u konkretnom slučaju nije proveden postupak javne nabavke u smislu odredbi člana 87. i 90. Zakona o javnim nabavkama, kojim odredbama je regulisan postupak dodjele ugovora male vrijednosti (direktni sporazum) za nabavku robe, usluga ili radova čija je procijenjena vrijednost jednaka ili manja od 6.000,00 KM, a po kojem postupku je zbog visine vrijednosti trebala biti pokrenuta i izvršena javna nabavka usluge finansijske revizije Projekta.

Naime, kako to iz stanja spisa proizlazi, pravno lice BP Revizor je dana 16.06.2017.godine, dostavilo svoju ponudu za reviziju Projekta (DT-100), na osnovu

kojeg je istog dana i zaključen Ugovor o pružanju usluga, dakle nisu kontaktirani drugi isti ponuđači za dostavljanje ponuda.

Međutim, navedene činjenice posmatrane van okvira Ugovora o grantu zaista same za sebe ukazuju na kršenje odredbi Zakona o javnim nabavkama, međutim, iste se u konkretnom slučaju moraju dovesti u vezu sa odlučujućom činjenicom, a to je da je ova revizorska kuća (BP Revizor) već u samom Ugovoru o grantu određena još 2014. godine da će vršiti provjeru rashoda Projekta, što je jasno vidljivo iz sadržaja samog Ugovora. Naime, odredbom člana 5.2. Ugovora o grantu od 17.12.2014.godine je definisano i ugovoreno da će provjeru rashoda iz tačke 15.7 Ankesa II vršiti BP Revizor, doo Sarajevo (kontakt osoba Velibor Popović) (DT-9-2 i DT-9-2-1).

Optužba pri tome zanemaruje i okolnost na strani optuženog Dragana Mektića u konkretnom slučaju, a u kontekstu odredbi samog Ugovora o grantu, da optuženi Dragan Mektić nije potpisnik Ugovora o grantu u ime Ministarstva sigurnosti BiH, niti je učestvovao u njegovom sačinjavanju. U momentu ugovaranja i potpisivanja Ugovora, dužnost ministra sigurnosti je obavljao zamjenik ministra, Mladen Čavar.

Dakle, uključivanje tačno određene revizorske kuće je ugovoreno sa predstavnicima donatora prije nego je optuženi Dragan Mektić i preuzeo funkciju ministra sigurnost BiH, s obzirom da je optuženi tek 31.03.2015.godine imenovan na tu funkciju.

Polazeći od činjenice da se u konkretnom slučaju ne radi o redovnoj nabavci Ministarstva sigurnosti BiH, Vijeće je ovu nabavku, odnosno sporni Ugovor o pružanju usluga posmatralo kroz obaveze i uslove potpisanog Ugovora o grantu sa delegacijom Evropske komisije, i došlo do zaključka da u postupanju optuženog Dragana Mektića u pogledu potpisivanja Ugovora o nabavci usluga, nije bilo namjere pogodovanja istom na štetu drugih pravnih lica, eventualnih ponuđača, već naprotiv, isključivo ispunjavanje uslova koji su donatori postavili prilikom dodjele bespovratnih sredstava, u samom Ugovoru kojim su ta sredstva dodjeljena Ministarstvu sigurnosti BiH.

Svi svjedoci, uposlenici Ministarstva sigurnosti BiH, kao lica koja su kroz svoj rad bila direktno upoznata sa procedurama i pravilima postupanja kada su u pitanju realizacije projekata koje finansira EU, su na isti način opisali obavezu prihvatanja svih uslova donatora od strane institucija BiH kada se radi o bespovratnim sredstvima. S obzirom na saglasne iskaze svjedoka na ove okolnosti, cijeneći njihovo iskustvo i lično učešće u procedurama vezanih za donatorska sredstva, Vijeće im je u potpunosti poklonilo vjeru.

Tako je Lejla Hodžić, u inkriminisanom periodu šef Odsjeka za materijalno-finansijske poslove i upravljanje budžetom Ministarstva sigurnosti BiH, potvrdila da u situacijama kada je Ugovorom o grantu već unaprijed utvrđen revizor koji će raditi finasijski izvještaj, Ministarstvo sigurnosti BiH nema razloga ni potrebe da pokreće postupak javne nabavke za angažovanje pravnog lica koje će izvršiti takvu uslugu.

Veljko Đurković, svjedok koji je svojevremeno radio na više pozicija u Ministarstvu sigurnosti BiH (stručni savjetnik-inspektor za eksterne inspekcijske poslove, v.d. pomoćnika ministra u Sektoru za pravne, kadrovske i materijalno finansijske poslove), je naveo da ako Evropska komisija zahtjeva da određeno pravno lice izvrši reviziju projekta, Ministarstvo sigurnosti BiH je u obavezi da takvu odredbu ispoštuje, kao i sva druga

pitanja i odredbe koje su zaključene Ugovorom između nadležnog ministarstva i Evropske komisije.

Samir Rizvo, pomoćnik ministra u Sektoru za međunarodnu saradnju i evropske integracije, je takođe naveo da se u Ministarstvu sigurnosti BiH uvijek poštovalo ono što je tražila Evropska unija.

Dakle, optuženi Dragan Mektić i nije imao mogućnost angažovanja lica za vršenje usluge reviziju Projekta kroz postupak javnih nabavki, s obzirom da je bio ograničen u svom djelovanju uslovima iz Ugovora o grantu.

Da u konkretnom slučaju, postupak javne nabavke nije ni morao biti proveden, i da je izostanak procedure propisane Zakonom o javnim nabavkama čak i regulisan internim aktima Ministarstva sigurnosti BiH, Vijeće ponovo ukazuje na odredbe dopune Instrukcije od 27.02.2015.godine (DOI-1). U obrazloženju pravnog osnova donošenja dopune Instrukcije je jasno navedeno da će se revizija implementacije Projekta vršiti na način i od strane ovlaštenih, kako je to utvrđeno Ugovorom, odnosno u konkretnom slučaju od strane ugovorene revizorske kuće BP Revizor. Dakle, i sama dopuna Instrukcije je očigledno donesena da bi se interni propisi usaglasili i regulisali izuzeci kada su u pitanju procedure koje su u vezi sa implementacijom Projekta.

Takođe, Vijeće je imalo u vidu i odredbu člana 10. stav 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama koja norma predviđa izuzetke od primjene odredbi tog zakona kada su u pitanju donatorska sredstva. Dakle, i sama legislativa koja normira i obavezuje sve institucije na nivou Bosne i Hercegovine na primjenu uspostavljenih procedura u pogledu javnih nabavki, je ovom odredbom omogućila izuzetak od obavezne primjene Zakona o javnim nabavkama kada su u pitanju donatorska sredstva.

Dakle, u optužnici opisana namjera optuženog Dragana Mektića da je favorizovao ovu revizorsku kuću je konstrukcija koja nema uporište u izvedenim dokazima, te je potpisivanje za Tužilaštvo spornog Ugovora o pružanju usluga sa pravnim licem BP Revizor samo tehnička realizacija već ranije dogovorenog i ugovorenog angažmana ove revizorske kuće, te je sporni Ugovor o pružanju usluga u potpunosti usaglašen sa internim propisima nadležnog ministarstva, te predstavlja praktičnu primjenu člana 10. stav 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama.

Takođe, o zakonitost i pravilnosti ovog Ugovora, govori i činjenica, da je i ovaj ugovor takođe morao proći proceduru tkz parafiranja od strane ovlaštenih lica Ministarstva sigurnosti BiH, a koja procedura prethodi konačnom potpisivanju akata prije ministra, optuženog Dragana Mektića, a koji parafi potvrđuju da se akt temelji na zakonu i internim pravilima Ministarstva sigurnosti BiH. Radi izbjegavanja ponavljanja već utvrđenih činjenica, Vijeće u obrazloženju ove tačke optuženja neće ponovo ukazivati na osnovu kojih dokaza je došlo do takvog zaključka, s obzirom da se radi o okolnosti koja je detaljno obrazložena u dijelu obrazloženja tačke 2. Izreke presude, a koje je Vijeće imalo u vidu i kod donošenja zaključaka u pogledu radnji optuženog Dragana Mektića opisanih u konkretnoj tački 7. optužnice.

Kada su u pitanju navodi koji se odnose na optužene Samira Agića i Edina Garapliju, Vijeće nalazi da se radnja optuženog Edina Garaplije sastoji u davanju prijedloga za angažovanje pravnog lica BP Revizor, dok se radnja optuženog Samira Agića sastoji u

pristanku na tako dat prijedlog optuženog Garaplije, što je rezultiralo i inkorporiranjem ovog pravnog lica u sam Ugovor o grantu.

Iz provedenih dokaza u odnosu na radnje optuženog Edina Garaplije, Vijeće je zaista utvrdilo da je ova revizorska kuća kontaktirana od strane uposlenika INZA-e tokom potpisivanja Ugovora o grantu, i da je taj kontakt bio informativnog karaktera u pogledu njihove zainteresovanosti za angažovanje na Projektu, kao i da je na sastancima prije potpisivanja Ugovora bilo riječi o angažovanju ove revizorske kuće.

Naime, svjedok Velibor Popović, vlasnik pravnog lica BP Revizor je na glavnom pretresu na pitanje kako je došlo do saradnje sa Ministarstvom sigurnosti BiH po ugovoru o djelu, objasnio da ga je ženska osoba iz pravnog lica INZA još 2014.godine kontaktirala i pitala da li je zainteresovan za radni angažman, odnosno reviziju projekta koji je bio u samom začetku, i kojom prilikom je svjedok dao povrdu da može uraditi taj posao.

Međutim ova činjenica (kontaktiranje od strane uposlenika INZA-e) sama za sebe nema karakter odlučujuće činjenice na osnovu koje bi se mogla utvrditi namjera optuženog Edina Garaplije da se ovo pravno lice favorizuje na štetu eventualno drugih zainteresovanih lica. Odredbe Ugovora o grantu, su rezultat pregovaranja, usaglašavanja i stvar dogovora svih učesnika, a svjedoci su potvrdili da je konačan odabir ove revizorske kuće ipak bio na strani predstavnika Evropske komisije.

Tako je svjedok Elvira Konjić, uposlenica Instituta INZA, i član Projektnog odbora na realizaciji Projekta, objasnila da su fazi finaliziranja budžeta Projekta, nakon potpisivanja Ugovora o grantu, imali sastanak sa delagacijom Evropske komisije, čiji predstavnici su tražili prijedlog revizorske kuće koja bi uradila finansijski izvještaj nakon okončanja Projekta, i tom prilikom su predstavnici Evropske komisije dali saglasnost da to bude upravo pravno lice BP Revizor. Naime, kako je to svjedok navela, Ljiljana Pandžić (task menadžer Projekta ispred Evropske komisije) je tražila prijedlog ali Evropska komisija je na osnovu dokumentacije izabrala BP Revizor.

Kada su u pitanju radnje Samira Agića opisane u ovoj tački optuženja, Vijeće ukazuje da Tužilaštvo uopšte nije provodilo dokaze na okolnosti da je između Edina Garaplije i Samira Agića uopšte i postojao dogovor za angažovanjem pravnog lica BP Revizor, niti iz provedenih dokaza proizlazi da je optuženi Agić na bilo koji način lično učestvovao u izboru ovog pravnog lica, s obzirom da niko od saslušanih svjedoka ne govori o toj činjenici. Iskaz svjedoka T.F., zaista ukazuje da joj je Samir Agić jedne prilike rekao da reviziju Projekta mora raditi revizorska kuća BP Revizor, ali Vijeće nalazi takvu izjavu Agića logičnom, s obzirom na nesporno utvrđenu činjenicu da je u samom Ugovoru u grantu ovo pravno lice označeno kao revizorka kuća koja će vršiti reviziju Projekta.

Tvrđnju Tužilaštva da su u ovoj tački opisanim radnjama optuženih povrijeđena prava drugih lica kroz onemogućavanje angažovanja po osnovu ugovora o pružanju usluga, Vijeće ponovo nalazi da se radi o paušalnoj konstrukciji, bez argumenata i bez izvedenih dokaza koji bi na takvu povredu zaista i ukazali.

S obzirom na sve navedeno, Vijeće zaključuje da su tvrdnje Tužilaštva prikazane kroz činjenični opis ove tačke optužnice ostale su u domenu pretpostavki, bez čvrstih i pouzdanih dokaza koji bi takve tvrdnje potkrijepile.

9.8. Tačka 8. Izreke presude (podtačke 8.1. i 8.2.)

Kod ove tačke optuženja, Vijeće napominje da se iako u formalnopravnom smislu radi o dvije tačke optuženja, cijeneći da su činjenični opisi obje podtačke u svim bitnim elementima identični, iz razloga efikasnosti i izbjegavanja bespotrebnog ponavljanja, zaključke koje će Vijeće iznijeti u ovom dijelu se odnose na oba činjenična opisa označena u optužnici kao 8.1. i 8.2., odnosno na oba postupka javne nabavke angažovanja stranih predavača/edukatora Vesele Radović, Damira Truta i Prode Šećerova za potrebe održavanja obuke u okviru realizacije Projekta.

Krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. Krivičnog zakona BiH je blanketnog karaktera, te je Vijeće razmatrajući činjenični opis ove tačke optuženja kao cjeline, zaključio da je Tužilaštvo u činjeničnim navodima izostavilo navesti odredbe kojeg propisa su optuženi svojim radnjama iskoristili/prekoračili ili nisu izvršili.

Međutim, Vijeće je ipak, u takvoj specifičnoj situaciji, na temelju svih izvedenih dokaza, zaključilo da radnje opisane u ovim tačkama optuženja ne ukazuju i ne dovode do zaključka da je postupanje optuženih na bilo koji način usmjereno ka favorizovanju edukatora/predavača Damira Trut, Vesele Radović i Prode Šećerova u namjeri sticanja imovinske koristi, a na štetu drugih lica.

Dakle, Vijeće se u ovoj procesnopravnoj situaciji ipak odlučilo predmet optuženja riješiti na način koji je povoljniji za optužene, a to je svakako donošenje presude zbog činjenice da nije dokazano da su optuženi počinili krivično djelo koje im se stavlja na teret.

Radnje koje se stavljaju na teret optuženima Edinu Garapliji i Samiru Agiću je stvaranje pretpostavki da se po ugovori o djelu sa Ministarstvom sigurnosti BiH angažuju tačno određena lica (Vesela Radović, Damir Truti Proda Šećerov), na način da su utvrdili i sačinili tehničke specifikacije za javnu nabavku edukatora/predava za potrebe realizacije projektnih aktivnosti, na način da su odredili visoke standarde u skladu sa referencama koje posjeduju Damir Trut, Vesela Radović i Proda Šećerov.

S tim u vezi Vijeće nalazi nespornim da je za potrebe Projekta, odnosno realizacije aktivnosti planirano provođenje dvije obuke od strane trenera/predavača za vatrogasne jedinice. Prva obuka pod nazivom „Prekogranični trening i vježba za vatrogasne jedinice“ planirana je za oktobar 2015.godine (tačka 8.1), a druga obuka pod nazivom „Smanjenje rizika od katastrofa-prekogranična zaštita od požara“ za februar 2016.godine (tačka 8.2).

Navedeno je Vijeće utvrdilo iz sadržaja akata Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH od 28.09.2015.godine i 19.01.2016.godine, u kojima je od kabineta ministra, Dragana Mektića, tražena saglasnost za pokretanje postupaka javnih nabavki za izbor instruktora koji će vršiti potrebne obuke (DT-103 i DT-110). Vijeće je nespornim našlo i da je potpisnik ovih zahtjeva sektora optuženi Samir Agić, kao rukovodilac Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH i kao koordinator Projekta.

Takođe, iz sadržaja ovih akata proizlazi da su u istima jasno i decidno navedeni svi uslovi u pogledu stručne spreme, iskustva (radnog i predavačkog), objavljenih radova, a koji ponuđači moraju imati da bi se mogli prijaviti na javni poziv Ministarstva sigurnosti BiH za odabir predavača. Međutim, izvedenim dokazima Vijeće nije moglo izvesti zaključak da su standardi postavljeni u ovim zahtjevima, odnosno u tehničkoj specifikaciji za javnu

nabavku, usmjereni ka cilju pogodovanja licima Damiru Trutu, Veseli Radović i Prodi Šećerov, i da su odluku o kriterijima donijeli samo Edin Garaplija i Samir Agić i isključivo u toj namjeri.

Naime, kako to proizlazi iz prvobitnog zahtjeva za pokretanje javne nabavke za izbor instruktora koji je potpisao Samir Agić, isti se temelji na zahtjevu projekt menadžera na Projektu, Elvira Topalovića (DT-103-1). Iz navedenog Vijeće zaključuje, da je sadržaj zahtjeva koje je optuženi Samir Agić uputio prema kabinetu, bio predmet razmatranja od strane članova Projektnog odbora i da su kriteriji i uslovi usaglašeni na tim sastancima.

Svjedok Elvir Topalović zaista jeste potvrdio navode da su kriterije za izbor kandidata bili predloženi od strane Idriza Brkovića, Samira Agića i Edina Garaplije, međutim ova činjenica sama za sebe ne govori da su te radnje od strane optuženih zaista i poduzete sa ciljem kako ga optužba opisuje. Vijeće je pri tome imalo u vidu da su Samir Agić i Edin Garaplija, zbog svog dugogodišnjeg iskustva i obrazovanja u tom području (zaštite i vatrogastva) i bili najpozvaniji o tom pitanju dati više podataka, i biti informisaniji od ostalih članova Projektnog odbora.

Navode o poznanstvu, prijateljstvu i ranijoj saradnji optuženih Samira Agića i Edina Garaplija sa Damikom Trutom, Veselom Radović i Prodom Šećerov, optužba pokušava predstaviti kao motiv kojim su se optuženi navodno vodili prilikom sačinjavanja kriterija koji edukatori trebaju imati.

Svjedok Vesela Radović je navela da poznaje i Samira Agića i Edina Garapliju, koje je upoznala prilikom Konferencije koju je organizovalo Ministarstvo sigurnosti BiH 2014. godine. O međusobnoj saradnji, svjedok je navela da je radila recenziju rada koji su optuženi objavili u knjizi Zaštita kritičnih infrastruktura, te da je jednom prilikom učestvovala u radu Naučnog Vijeća Instituta INZA u Sarajevu. Svjedok Damir Trut, dugogodišnji rukovodilac Uprave za zaštitu i spašavanje R Hrvatske, te kasnije i pomoćnik ministra za poslove civilne zaštite R Hrvatske, je takođe potvrdio da poznaje Samira Agića i Edina Garapliju, i da saraduju kroz projekat koji se trenutno realizuje u saradnji organa i institucija R Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Svjedok Proda Šećerov je u svom iskazu naveo da poznaje Samira Agića kroz poslove koji su obavljali, s obzirom da je svjedok bio zaposlen u Upravi civilne zaštite u R Srbiji, a sa Edinom Garaplijom je imao priliku više puta saradivati.

Međutim, Vijeće iz iskaza ovih lica kao svjedoka, nije moglo zaključiti da su prijateljsko-poznaničke relacije između optuženih i ovih lica u tolikoj mjeri bliske i čvrste, da bi predstavljale razlog poduzimanja aktivnosti od strane optuženih na način kako to optužba opisuje.

Vijeće je u tom smislu imalo u vidu, da optuženi Samir Agić i Edin Garaplija duži niz godina aktivno učestvuju u sferi zaštite i vatrogastva, pa se logičnim nameće zaključak da su tokom rada imali priliku upoznati i saradivati sa većim brojem lica iz iste profesionalne skupine, kojoj skupini pripadaju Vesela Radović, Damir Trut i Proda Šećerov, a što su svojim iskazima ovi svjedoci i potvrdili.

Navode da su optuženi kontaktirali i obavijestili ova lica da je objavljen javni poziv Ministarstva sigurnosti BiH za dostavljanje ponuda, nisu pokazatelj nikakve

inkriminirajuće namjere na strani optuženih, s obzirom da su javni oglasi bili objavljeni na web stranici Ministarstva sigurnosti BiH i tako postali dostupni široj javnosti.

Svjedok Vesela Radović nije potvrdila da su joj optuženi javili za javni poziv, navodeći da se ne sjeća ko je obavijestio i proslijedio isti. Svjedok Damir Trut je na okolnosti saznanja o postojanju javnog oglasa izjavio da je to saznao od Samira Agića, ali naglasio da ga je samo obavijestio da je javni poziv već objavljen, a svjedok Proda Šećerov je potvrdio da je o javnom pozivu obaviješten od strane Edina Garaplije, ali na način da mu je isti rekao da su pozivi objavljeni na web stranici Ministarstva sigurnosti BiH.

Na kraju, Vijeće zaključuje da su visoki standardi postavljeni za edukatore/predavače rezultat namjere održavanja kvalitetne obuke za polaznike, od strane stručnjaka sa akademskim i praktičnim iskustvom, što angažovani predavači zaista posjeduju, prostim uvidom u njihove bogate biografije.

Dakle, optužba nije uspjela dokazati tvrdnju da su Samir Agić i Edin Garaplije, u cilju sticanja imovinske koristi stvorili uslove da se za predavače/edukatore angažuju upravo Damir Trut, Vesela Radović i Proda Šećerov, te su te tvrdnje ostale na tezi pretpostavke.

Bez obzira na utvrđenja do kojih je Vijeće došlo kada su u pitanju optuženi Samir Agić i Edin Garaplija, cijeneći da je ovom tačkom optuženja obuhvaćen i Dragan Mektić, Vijeće ukazuje da sem nespornih činjenica koje se ogledaju u davanju saglasnosti na prijedloge nadležnog Sektora za zaštitu i spašavanje za pokretanje javne nabavke angažovanja spoljnih saradnika (edukatora/predavača) za potrebe realizacije projektnih aktivnosti, donošenja odluka o pokretanju procedure javne nabavke, odluka o izboru najpovoljnijih ponuđača, i na kraju potpisivanje Ugovora o djelu s predavačima, Tužilaštvo niti jednim dokazom nije ukazalo da je ovakvim postupanjem optuženog data bilo kakva prednost ovim licima.

Naime, oba postupka javne nabavke za odabira dva trenera/ predavača, je iniciran zahtjevima nadležnog Sektora za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH od 28.09.2015.godine i od 19.01.2016.godine (DT-103 i DT-110). Dostavljanje zahtjeva prema kabinetu od strane sektora u čijem je djelokrugu nabavka potrebna, je redovna i ustaljena procedura za svaku vrstu nabavki.

Na osnovu ovih zahtjeva, a cijeneći da se radi o aktivnostima predviđenih Projektom, dakle o opravdanim zahtjevima, optuženi Dragan Mektić je nakon davanja saglasnosti, donio i neohodnu Odluku o pokretanju procedure javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH od 05.10.2015.godine - Javni poziv za odabir dva trenera - predavača instruktora na „Prekogranichnom treningu i vježbi za vatrogasne jedinice“ (DT-104) i Odluke od 29.01.2016. godine i 18.02.2016. godine o pokretanju procedure javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH, odabir dva trenera/predavača “Smanjenje rizika od katastrofa - Prekogranichna zaštita od požara (DT-111 i DT-113).

Dakle, i u ovom segmentu Vijeće ukazuje da se radi o redovnoj i na Zakonu o javnim nabavkama regulisanoj radnji koju je poduzeo optuženi.

Nakon provedenih postupaka javnih nabavki, optuženi Dragan Mektić je 10.11.2015.godine donio Odluku Ministarstva sigurnosti BiH o izboru najpovoljnijeg ponuđača za odabir dva trenera/edukatora kojom se Damir Trut i Proda Šećerov biraju za trenere/edukatore na

treningu/vježbi čije je održavanje planirano u Trebinju u 2015. godini i prihvataju njihove ponude za navedenu uslugu kao najpovoljnije (DT-107), Odluku Ministarstva sigurnosti BiH od 17.03.2016.godine o izboru najpovoljnijeg ponuđača kojom se Proda Šećerov bira za trenera/ predavača na prekograničnom treningu vježbi čije je održavanje planirano u Mostaru u 2016. godini i prihvata njegovu ponudu za navedenu uslugu kao najpovoljnija. Odluka Ministarstva sigurnosti BiH od 23.03.2016.godine o izboru najpovoljnijeg ponuđača za odabir dva trenera/predavača kojom se Vesela Radović bira za trenera/predavača na prekograničnom treningu vježbi čije je održavanje bilo planirano u Mostaru u 2016.godini i prihvata njena ponuda za navedenu uslugu kao najpovoljnija (DT-123)

U ovom dijelu, donošenja Odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuđača, Vijeće ukazuje da su iste donesene u skladu sa prijedlozima Komisije za javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH.

Tako iz Izvještaja o radu Komisije i Zapisnika o ocjeni ponuda u postupku javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH od 09.11.2015. godine, proizlazi da su se na javni poziv kao potencijalni ponuđači javili ponuđači: Damir Trut iz Zagreba, R Hrvatska sa ponuđenom cijenom od 5.800,00 KM (1.160,00 KM po danu) i Proda Šećerov iz Novog Sada, R Srbija sa ponuđenom cijenom od 5.850,00 KM (1.170,00 KM po danu). Komisija je ocjenila da su navedene ponude tehnički zadovoljavajuće, te je predložila zaključivanje ugovora sa naprijed navedenim licima (DT-105).

Iz Izvještaja o radu komisije i zapisnika o ocjeni ponuda u postupku javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH od 17.03.2016. godine, proizlazi da je po javnom pozivu - odabir dva trenera/predavača "Smanjenje rizika od katastrofa - Prekogranična zaštita od požara" pristigla samo jedna ponuda ponuđača Proda Šećerov iz Novog Sada (ponuđena cijena 5.867,00 KM), te je ista ocjenjena kao tehnički zadovoljavajuća, nakon čega je Komisija predložila zaključivanje ugovora sa Prodom Šećerovim (DT-116).

Iz Izvještaja o radu komisije i zapisnika o ocjeni ponuda u postupku javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH od 23.03.2016. godine, proizlazi da je po javnom pozivu odabir dva trenera/predavača "Smanjenje rizika od katastrofa - Prekogranična zaštita od požara" pristigla ponovo samo jedna ponuda ponuđača Vesele Radović iz Novog Sada (ponuđena cijena 5.760,00 KM), te je ista ocjenjena kao tehnički zadovoljavajuća i Komisija je predložila zaključivanje ugovora sa imenovanom (DT-121).

Dakle iz navedenih izvještaja jasno proizlazi da je donošenje konačne odluke o odabiru trenera/edukatora od strane optuženog Dragana Mekića formalna proceduralna radnja u potpunosti saglasna sa izvještajima i prijedlozima komisije za javne nabavke u čijem radu optuženi nije učestvovao.

Na kraju, optuženi Dragan Mekić je kao ministar, u ime Ministarstva sigurnosti BiH sklopio Ugovor o djelu od 13.11.2015.godine sa Damirom Trut (DT-108) Ugovor o djelu od 13.11.2015.godine sa Prodom Šećerov (DT-109), Ugovor o djelu od 23.03.2016. godine sa Šećerov Prodom (DT-119) i Ugovor o djelu od 25.03.2016.godine sa Veselom Radović (DT-124).

Vijeće zaključuje da su ovi Ugovori sklopljeni upravo sa ponuđačima za koje je Komisija za javne nabavke Ministarstva sigurnosti BiH dala prijedlog, dakle lica sa kojima će se

Ugovor zaključiti nije bio izbor optuženog Dragana Mektića, već je isti kao ovlašteno lice nadležnog ministarstva kojim rukovodi, poduzeo pravilnu i na zakonu utemeljenu radnju za koju je kako ovlašten tako i obavezan izvršiti.

Pri tome, Vijeće je kao i za sve ostale tačke optuženja koje se vežu za potpisivanje Ugovora o djelu ili pružanju usluga koje je optuženi Dragan Mektić potpisao u ime Ministarstva sigurnosti BiH sa izvršiocima, imalo u vidu činjenicu o kojem je već ranije ovo Vijeće zauzelo stav, da su svi Ugovori morali proći proceduru tkz. parafiranja od strane ovlaštenih lica Ministarstva sigurnosti BiH, a koja procedura prethodi konačnom potpisivanju akata od strane ministra, optuženog Dragana Mektića, a koji parafi potvrđuju da se akti temelje na zakonu i internim pravilima Ministarstva sigurnosti BiH.

Provedeni dokazi ne ukazuju da je optuženi Dragan Mektić na bilo koji način učestvovao u određivanju kriterija i uslova koje treneri/ponuđači moraju zadovoljavati, a u čemu optužba vidi stvaranje uslova za njihovim odabirom.

Nadalje, iz provedenih dokaza se ne može zaključiti ni da je optuženi Dragan Mektić lično ili posredno poznao ova lica (Veselu Radović, Damira Truta i Produ Šećerova). Navedena lica, prilikom saslušanja u fazi istrage niti u jednom dijelu svog iskaza nisu spomenuli Dragana Mektića. Vijeće u tom dijelu naročito primjećuje da ovlaštena službena lica tom prilikom nisu svjedocima uopšte postavljala pitanja u kontekstu poznanstva ili bilo koje druge poveznice sa optuženim Draganom Mektićem.

Dakle Vijeće zaključuje da ne postoje dokazi, čak ni na nivou indicije koji bi ukazali da je namjera optuženog bila da ovim licima (predavačima/edukatorima) omogući sticanje imovinske koristi kroz njihov angažman na Projektu, već je u okviru svojih obaveza i dužnosti kao rukovodioca institucije poduzimao radnje za koje je jedini ovlašten i zadužen, a sve u cilju realizacije aktivnosti na Projektu.

Vijeće primjećuje, bez obzira što ovu tačku optuženja Tužilaštvo čak ni u pravnoj kvalifikaciji ne podvodi pod saizvršilaštvo, da se kroz činjenični opis optuženja radnje Dragana Mektića i ne dovode u vezu sa opisanom namjerom optuženih Samira Agića i Edina Garaplije, a što je jasno vidljivo iz uvodnog dijela ove tačke optuženja.

Kada je u pitanju posljedica koja je nastupila navodnim radnjama optuženih, a koja se ogleda u povredi prava drugih lica, Vijeće ukazuje da je ova tvrdnja optužbe paušalna, čak i netačna, s obzirom da su se oba postupka javne nabavke predavača/edukatora javno objavljivali, čak su u jednom dijelu i ponavljani zbog poništavanja, te da se za to vrijeme, izuzev navedenih a kasnije i angažovanih lica, kao ponadač javilo još samo jedno lice (predavač Duško Tomić iz Beograda) čija ponuda nije tehnički mogla ni ući u razmatranje s obzirom da u ponudi nije bila navedena cijena te da ponuđač nije dostavio svu tenderom traženu dokumentaciju, o čemu je mišljenje dala Komisija za javne nabavke (DT-114).

Vijeće i za ovu tačku optuženja, ukazuje na pravnu konstrukciju u odnosu na optuženog Edina Garapliju, čije radnje Tužilaštvo kroz činjenične navode optužnice opisuje kroz zajedničko i usaglašeno djelovanje sa optuženim Samirom Agićem, dok te radnje na kraju pravno kvalifikuje kao pomaganje u smislu člana 31. KZ BiH.

9.9. Tačka 9. Izreke Presude

Ovom tačkom optuženja optuženi Dragan Mektić i Samir Agić se terete da su kroz optužnicom opisani postupak zaključivanja Ugovora o djelu bez provođenja postupka javne nabavke, omogućili sticanje imovinske koristi zaposlenicima entitetskih uprava civilne zaštite, a čime su i teže povrijedili prava drugih lica kojima su na ovaj način onemogućili jednak pristup Ministarstvu sigurnosti BiH kao tražiocu usluga.

Vijeće je prvenstveno našlo nespornim da je optuženi Dragan Mektić, u ime Ministarstva sigurnosti BiH, dana 26.04.2016.godine potpisao 4 Ugovora o djelu i to sa Majdom Kovač, Muzaferom Rastoder, Biljanom Tomić i Dragišom Tešanovićem (DT- 127, DT-128, DT-129 i DT-130). Kako to iz sadržaja ovih ugovora proizilazi, navedena lica su angažovana za poslove predavača za potrebe implementacije Projekta na obuci iz oblasti redukcije rizika od katastrofa-DRR, koja obuka je planirana za dane 26. i 27.04.2016. godine u Mostaru.

Takođe, Vijeće je našlo nespornim i činjenicu da je optuženi Samir Agić, kao pomoćnik ministra u Sektoru za zaštitu i spašavanje Ministarstva sigurnosti BiH, te kao koordinator Projekta, dana 18.04.2016.godine prema kabinetu ministra uputio akt kojim se traži saglasnost za zaključivanje Ugovora o djelu za poslove predavača sa licima Majda Kovač, Muzafera Rastoder, Biljana Tomić i Dragiša Tešanović (126-1).

Cijeneći ove činjenice, Vijeće zaista nalazi tačnom tvrdnju da u konkretnom slučaju nije proveden postupak javne nabavke u smislu odredbi člana 87. i 90. Zakona o javnim nabavkama, kojim odredbama je regulisan postupak dodjele ugovora male vrijednosti (direktni sporazum) za nabavku robe, usluga ili radova čija je procijenjena vrijednost jednaka ili manja od iznosa od 6.000,00 KM.

Međutim, iz provedenih dokaza, tačnije iz inicijalnog zahtjeva u čijem je potpisu Samir Agić, a kojim je pokrenuta procedura sklapanja ugovora o djelu, jasno proizilazi da je prijedlog donatora (Evropske komisije) da predavači/edukatori moraju biti iz entitetskih uprava civilne zaštite koji su prošli obuku DRR. Dakle uslove odnosno kriterije sa kojim licima je potrebno zaključiti Ugovor o djelu za poslove predavača je postavila Evropska komisija (DT-126-1).

Vijeće je već u dijelu tačke 7. Izreke presude dao zaključak u pogledu obaveze prihvatanja svih uslova donatora od strane institucija BiH kada se radi o bespovratnim sredstvima, te je u tom dijelu dao i razloge i obrazloženje takvog zaključka. Vijeće će ukratko ponoviti da je iz iskaza svjedoka Lejle Hodžić, Veljka Đurković i Samira Rizve, uposlenika Ministarstva sigurnosti BiH, koja su kroz svoj rad direktno upoznata sa procedurama i pravilima postupanja kada su u pitanju realizacije projekata koje finansira Evropska komisija, zaključilo da je postojala obaveza poštivanja uslova od strane institucija Bosne i Hercegovine kada se radi o donatorskim sredstvima. S obzirom na saglasne iskaze svjedoka na ove okolnosti, cijeneći njihovo iskustvo i lično učešće u procedurama vezanih za donatorska sredstva, Vijeće im je u potpunosti poklonilo vjeru.

Dakle, optuženi Dragan Mektić i nije imao mogućnost angažovanja lica kroz postupak javnih nabavki, s obzirom da je bio uslovljen instrukcijom datom od strane predstavnika Evropske komisije kao donatora.

Vijeće nalazi da u konkretnom slučaju, postupak javne nabavke nije ni morao biti proveden, te da je izostanak procedure propisane Zakonom o javnim nabavkama čak i regulisan internim aktima Ministarstva sigurnosti BiH. Do ovakvog zaključka, Vijeće ponovo ukazuje na odredbe dopune Instrukcije od 27.02.2015.godine (DOI-1).

Odredba člana 1. dopune Instrukcije od 27.02.2015.godine, dopunjava član 7. Osnovne instrukcije od 12.03.2013.godine i propisuje: *izuzetno kada u okviru projekata kcji se realizuju u saradnji sa EU, odnosno njenim predstavnicima u BiH, postciji predvicjeno finansiranje fizičkih lica ili nevladinog sektora u BiH, sklapanje i provedba takvih ugovora o cjelu ce se zasnivati na odredbama ugovora kcji se sklopi između Ministarstva sigurnosti BiH i EU.*

Dopuna instrukcije direktno reguliše i propisuje obavezu da će se u slučaju finansiranja fizičkih lica za potrebe realizacije projekata (u ovom slučaju naknada po Ugovorima o djelu za poslove predavača), isti realizovati u skladu sa ugovorima koji su sklopljeni u saradnji sa Evropskom unijom. Dakle, sama norma ministarstva reguliše izuzetak od obavezne primjene internih propisa i domaćeg zakonodavstva kada su u pitanju donatorska sredstva. Ovom dopunom Instrukcije se daje primat načelima osnovnog Ugovora o grantu, što u praksi predstavlja obavezu i dužnost poštovanja uslova postavljenih od strane Evropske komisije. Dopuna Instrukcije je očigledno donesena da bi se interni propisi usaglasili i regulisali izuzeci kada su u pitanju procedure koje su u vezi sa implementacijom Projekta.

Takođe, Vijeće je imalo u vidu i odredbu člana 10. stav 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama koja norma predviđa izuzetke od primjene odredbi tog zakona kada su u pitanju donatorska sredstva. Dakle, i sama legislativa koja normira i obavezuje sve institucije na nivou Bosne i Hercegovine na primjenu uspostavljenih procedura u pogledu javnih nabavki, je ovom odredbom omogućila izuzetak od obavezne primjene zakona o javnim nabavkama kada su u pitanju donatorska sredstva.

Dakle, u optužnici opisana namjera optuženog Dragana Mektića da je favorizovao lica sa kojima je sklopio Ugovore o djelu, je konstrukcija koja nema uporište u izvedenim dokazima. Potpisivanje za Tužilaštvo spornih Ugovora o djelu su samo tehnička realizacija instrukcije date od strane donatora, a takođe Ugovori o djelu sa navedenim licima su u potpunosti usaglašeni sa internim propisima nadležnog ministarstva, te predstavljaju praktičnu primjenu člana 10. stav 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama.

Takođe, o zakonitost i pravilnosti ovih Ugovora, govori i činjenica, da su ugovori takođe morali proći proceduru tkz parafiranja od strane ovlaštenih lica Ministarstva sigurnosti BiH, a koja procedura prethodi konačnom potpisivanju akata prije ministra, a koji parafi potvrđuju da se akti temelje na zakonu i internim pravilima Ministarstva sigurnosti BiH. Radi izbjegavanja ponavljanja već utvrđenih činjenica, Vijeće u obrazloženju ove tačke optuženja neće ponovo ukazivati na osnovu kojih dokaza je došlo do takvog zaključka, s obzirom da se radi o okolnosti koja je detaljno obrazložena u dijelu obrazloženja tačke 2. Izreke presude, a koje je Vijeće imalo u vidu i kod donošenja zaključaka u pogledu radnji optuženog Dragana Mektića opisanih u konkretnoj tački 9. optužnice.

Nakon što je Vijeće zaključilo da izvedeni dokazi ukazuju da u konkretnom slučaju nisu prekršene odredbe Zakona o javnim nabavkama, s obzirom da su uslove i kriterije

propisali predstavnici Evropske komisije, Vijeće je bilo u obavezi razmotriti navode o izboru konkretnih lica sa kojima su Ugovori o djelu zaključeni.

Da optuženi nisu učestvovali u obabiru lica koja će za potrebe Projekta vršiti obuku, govori činjenica da su navedena lica predložena od strane direktora entiteskih uprava civilne zaštite. Naime iz akta Federalne uprave civilne zaštite od 12.04.2016.godine proizlazi da je ova uprava predložila zaposlenike Federalne uprave civilne zaštite, Majdu Kovač i Muzaferu Rastoder (DT-126-2), dok iz akta Republičke uprave civilne zaštite od 11.04.2016.godine proizlazi da je prijedlog te uprave angažovanje zaposlenika Republičke uprave civilne zaštite, Biljane Tomić i Dragiše Tešanovića (DT-126-3).

Na osnovu navedenog jasno je da odabir kandidata nije bio na strani optuženih, već su optuženi, svaki od njih u okviru svojih obaveza u okviru Projekta, i generalnih ovlaštenja koja kao rukovodioci institucije/sektora imaju, proveli postupak realizacije projektnih aktivnosti u skladu sa uslovima koje su postavili donatori. Navedenim zaključkom Vijeće ukazuje i da se navod optužbe o povredi prava drugih lica kroz onemogućavanje jednakom pristupu Ministarstvu sigurnosti svakako i ne može staviti na teret optuženima.

Provedenim dokazima za činjenične navode ove tačke optuženja, u radnjama optuženih Dragana Mektića i Samira Agića Vijeće nije našlo dokazanim postojanje namjere optuženih da se kroz opisane radnje Majdi Kovač, Muzaferi Rastoder, Biljani Tomić i Dragiši Tešanoviću pribavi imovinska korist, već naprotiv, njihove radnje su bile usmjerene ka realizaciji Projekta na način koji su donatori svojom instrukcijom nametnuli, a koje radnje u svakom slučaju ne izlaze iz normative nadležnog ministarstva.

Vijeće primjećuje da se u pravnoj kvalifikaciji ove tačke optužnice navodi i ime optuženog Edina Garaplije, međutim očigledno se radi o tehničkoj grešci, s obzirom da se u činjeničnim navodima njegovo ime uopšte ne spominje.

10. Odluka o troškovima krivičnog postupka

Član 189. stav 1. ZKP BiH propisuje da će se u slučaju kada sud donese presudu kojom se optuženi oslobađa optužbe, izreći u presudi da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava. Imajući u vidu da je Vijeće donijelo odluku kojom je optužene oslobodio od optužbe, primjenom navedene odredbe troškovi krivičnog postupka iz člana 185. stav 2. tačka a) do f) ZKP BiH, kao i nužni izdaci optuženih i nužni izdaci i nagrada branilaca padaju na teret budžetskih sredstava.

Zapisničar
Pravni savjetnik
Ilvana Hadžić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Mirsad Strika

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba vijeću Apelacionog odjeljenja Suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog otpavka presude.